

‘‘नित्य स्मरण संग्रह’’

: प्रकाशक :

ब्रह्मलीन अष्टम महंत प.पू. श्री नारायणदासजी महाराजश्री प्रेरीत
अने वर्तमान महंत प.पू. श्री रामदासजी महाराजश्रीनां शुभाषिर्वाट सह

SHREE SANTRAM BHAKTA SAMAJ, U.S.A.

P. O. Box 32155

Newark, New Jersey 07102

Phone : (732) 906 - 0792 Fax : (908) 486 - 6082

Website: www.santram.org

Email: info@santram.org

नित्य स्मरण संग्रह

- सहयोग : अ.सौ. लाविनाबेन तथा लावेशकुमार आर. पटेल
अ.सौ. धर्मिष्ठाबेन तथा रजनीलाई पी. पटेल
ATLANTA, (महुधा)
- प्रकाशन : संतराम महापूर्णिमा - संवत् २०५५
ता. ३०-१-२०१०, शनिवार.
- प्रकाशक : श्री संतराम भक्त समाज, यु.एस.अ.
P. O. Box 32155
Newark, New Jersey 07102
Phone : (732) 906 - 0792
Fax : (908) 486 - 6082
Website: www.santram.org
Email: info@santram.org
- मूल्य : नित्य - पाठ
- मुद्रक : विमल ग्राफिक्स, नडीआट

॥ શ્રી સંતરામ મહારાજ સત્ય છે ॥

યોગિરાજ અવધૂત
શ્રી સંતરામ મહારાજની
દિવ્ય અખંડ જ્યોતિના શુભાષિર્વાદ

માનવ સત્કર્મ, સદ્ગુણ વિકાસ દ્વારા ધર્મ, અધ્યાત્મના માર્ગે આગળ વધી શકે છે. માનવજન્મ દુર્લભ છે. માનવમાં બુદ્ધિતત્ત્વ મહત્ત્વનું, આગવું છે, આની મદદથી જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ, માનવ ગુણોનો વિકાસ કરી શકે છે. ગુણવિકાસ દ્વારા માનવ દિવ્યજીવન તરફ ગતિકરી શકે છે. જીવન નિયમમાં, સમજમાં, સતત આત્મવિકાસમાં ગતિ કરે તો, આત્મશોધન દ્વારા તે ભીતર-બાહ્ય પરમાત્મા છે તેની પ્રાપ્તિ કરી શકે છે.

નિયમના જીવનમાં સ્નાન, પૂજા, પાઠ પારાયણ, જપ, ધ્યાન મહત્ત્વના છે. એ દ્વારા સજાગતા, એકાગ્રતા પ્રાપ્ત થાય છે. એકાંતમાં નિત્યક્રમના નિયમથી પરશાંતિનો અનુભવ થાય છે. પાઠ, પારાયણ, સ્વાધ્યાય, સત્સંગ કરવામાં આવે તો અંતર અનુભૂતિ થાય છે. આ અંતરની અનુભૂતિ એ જ પ્રભુકૃપા, અમૃતવર્ષા છે. નિત્ય પાઠ, ભક્તસમુદાયના સામુહિક પાઠથી એક સાત્ત્વિક ભાવ, વાતાવરણ, પરમાણુ નિર્માણ થાય છે. આવા પાઠના સમયે ગુરુની આરાધના ઉપાસનાથી ઈશ્વરાનુભૂતિ થાય છે.

યોગીરાજ અવધૂત શ્રી સંતરામ મહારાજ સિદ્ધયોગી, દત્તાત્રેયાવતાર, ભક્તો પર કૃપાવર્ષા કરવા સ્મરણ કરતાં હાજરાહજૂર છે.

અવધૂત શ્રી સંતરામ મહારાજના કૃપાપાત્ર ભક્ત અ.સૌ. ધર્મિષ્ઠાબેન તથા શ્રી રજનીભાઈ વિરચંદભાઈ પટેલ (મહુધા), એટલાન્ટા (અમેરિકા) તેમના **માતૃશ્રી સ્વ. ગંગાબેન વિરચંદભાઈ પટેલ** અને વડીલ ભ્રાતા સદ્ગત **જશભાઈ વિરચંદભાઈ પટેલ** (રીજીયોનલ મેનેજર, બેંક ઓફ બરોડા-વડોદરા) ના સ્મરણાર્થે આ પ્રકાશન ભક્તવૃંદના લાભાર્થે, ભક્ત સમાજ (યુ.એસ.એ.) માદ્યપૂર્ણિમાના સત્સંગ નિમિત્તે પ્રકાશિત કરી, **નિત્ય સ્મરણ સંગ્રહ** ભક્તોને ગાતા કરે છે, તેથી આનંદ છે. તે પરિવાર પર શ્રી સંતરામ મહારાજના શુભાશીર્વાદની વર્ષા થાઓ.

નિત્યપાઠ નિત્યના ભૌતિકજીવનમાં એક દિશા ચીંધનાર બનો, નિત્યક્રમ-નિત્યપાઠમાં પ્રાર્થનાનો ભાવ છે. આ પ્રાર્થના પ્રભુના ગુણાનુવાદ છે. પ્રભુ જ એના ગુણાનુવાદ કરનાર ભક્તની પાછળ પાછળ આવે છે. આત્મવિકાસના માર્ગમાં સહુ અગ્રેસર બનો એવી શુભભાવના.

રામદાસ મહારાજ

મહંત શ્રી સંતરામ મંદિર, નડીઆદ.

મહાપૂર્ણિમા, સંવત : ૨૦૬૬

અનુક્રમણિકા

૧	શ્રી ગુરુપાદુકાસ્તવન	૨
૨	શ્રી મંગલમ્	૨
૩	શ્રી સંતરામ સ્તોત્રમ્	૩
૪	શ્રી સંતરામસ્તોત્રમ્	૬
૫	શ્રી સંતરામ પ્રાતઃસ્મરણં સ્તોત્રમ્	૭
૬	શ્રી સંતરામાષ્ટકમ્	૮
૭	શ્રી સંતરામગુરુ પંચકસ્તોત્રમ્	૯
૮	શ્રી વિષ્ણોર્દિવ્યસહસ્ત્રનામસ્તોત્રમ્	૯
૯	શ્રી હનુમાન ચાલીસા	૨૨
૧૦	શ્રી સંતરામ ચાલીસા	૨૪
૧૧	શ્રી દત્તબાવની	૨૬
૧૨	શ્રી સંતરામ નારાયણ ચાલીસા	૨૮
૧૩	શ્રી સંતરામ બાવની	૩૦
૧૪	“સુંદરકાંડ”ના પાઠની પૂર્વે લેવો તે જરૂરી છે.	૩૨
૧૫	સુંદરકાંડ	૩૩
૧૬	ગુરૂના વેણનો રાખો વિશ્વાસ - થાળ	૫૮
૧૭	શ્રી રામસ્તુતિ	૫૯
૧૮	આરતી	૬૧
૧૯	શ્રી કૃષ્ણ સ્તવન	૬૨
૨૦	શ્રી સંતરામ સંકટ હરણ સ્તોત્રમ્	૬૩
૨૧	રિધ્ધિ સિધ્ધિ સુખ શાન્તિ	૬૪
૨૨	સૌનું કરો કલ્યાણ	૬૪
૨૩	પહેલું વહેલું શ્રી ગુરૂને	૬૫
૨૪	પધારો મારા મંદિરમાં	૬૫
૨૫	મન મંદિરમાં બિરાજતા	૬૬
૨૬	મને માયા લાગી તમારા નામની રે	૬૬
૨૭	ગુરૂ શરણે પડી	૬૭
૨૮	મારે દર્શન કરવા જાઉં	૬૮
૨૯	વંદન છે મહારાજ તુજને	૬૮
૩૦	વાલમ વધામણા હો	૬૯
૩૧	ભૂલીશ હું જગતની માયા	૭૦

૩૨	અમી ભરેલી નજરોં રાખો	૭૦
૩૩	સંત દીઠા છે સંતરામના	૭૧
૩૪	સંતરામ મહારાજના ઉચામંદિર	૭૨
૩૫	સતની તારી અખંડ જ્યોતિ	૭૨
૩૬	સંતરામ મારી નૈયા	૭૩
૩૭	રાધે રાધે જપો ચલે આયેંગી બિહારી	૭૪
૩૮	ઘરમાં ગીરધારીને ઘટમાં મોરારી	૭૪
૩૯	રાધા હુંઠ રહી, કીસી ને મેરા શ્યા દેખા	૭૫
૪૦	ગમે તે સ્વરૂપે ગમે ત્યાં બિરાજો	૭૬
૪૧	હું તો તમારો દાસ ગુરુજી સેવા સ્વીકારજો	૭૭
૪૨	ભક્તિ કરતાં છૂટે મારા પ્રાણ	૭૭
૪૩	ઈશ્વર સ્તવન	૭૮
૪૪	આપણા જય મહારાજ	૭૯
૪૫	મા-બાપને ભૂલશો નહિ	૮૩
૪૬	અંજલી ગીત	૮૩
૪૭	મંગલ મંદિર ખોલો	૮૩
૪૮	અપેક્ષા	૮૫
૪૯	ગુરુજીના નામની હો માળા છે ડોકમાં	૮૫
૫૦	“તારજો ડૂબાડજો”	૮૬
૫૧	કરદર્શન	૮૭
૫૨	પૃથ્વી વંદન	૮૭
૫૩	સુપ્રભાતમાં શુભ માગણી	૮૭
૫૪	ગુરૂને નમસ્કાર	૮૭
૫૫	સ્નાન કરતી વખતે બોલવાનો શ્લોક	૮૭
૫૬	દીપ દર્શન	૮૮
૫૭	ગણપતિ સ્તુતિ	૮૮
૫૮	વિષ્ણુ સ્તુતિ	૮૮
૫૯	સૂર્ય સ્તુતિ	૮૮
૬૦	શંકર સ્તુતિ	૮૯
૬૧	દેવી સ્તુતિ	૮૯
૬૨	જમતી વખતે બોલવાનો શ્લોક	૮૯
૬૩	શયન સમયે	૮૯

॥ ॐ ॥

॥ श्री संतराम मહારાજ સત્ય છે ॥

કસ્તુરીતિલકં લલાટપટલે વૃક્ષઃસ્થલે કૌસ્તુભં
નાસાગ્રે વરમૌક્તિકં કરતલે વેણુ કરે કંકણમ્
સર્વાંગે હરિચંદન સુલલિતં કંઠે ચ મુક્તાવલી
ગોપસ્ત્રી પરિવેષ્ટિતો વિજયતે ગોપાલ યૂઠામણિઃ.

ગુરુબ્રહ્મા ગુરુવિષ્ણુ, ગુરુદેવો મહેશ્વર;
ગુરુરેવ પરંબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ

વિઘ્નેશ્વરાય વરદાય સુરપ્રિયાય,
લંબોદરાય સકલાય જગત્ હિતાય;

નાગાનનાથ શ્રુતિયજ્ઞ વિભૂષિતાય;
ગૌરીસુતાય ગણનાથ નમો નમસ્તે.

શાન્તાકારં ભૂજગશયનં પદ્મનાભં સુરેશં,
વિશ્વાધારં ગગનસદ્રશં મેઘવર્ણં શુભાંગમ્;
લક્ષ્મીકાંત કમલનયનં યોગિભિઃધ્યાન ગમ્યં,
વન્દે વિષ્ણુ ભવભયહરં સર્વલોકૈકનાથમ્.

શ્રી સંતરામ મહારાજકી જય

શ્રી લક્ષ્મણદાસ મહારાજકી જય

શ્રી ચતુરદાસ મહારાજકી જય

શ્રી જયરામદાસ મહારાજકી જય

શ્રી મુગટરામ મહારાજકી જય

શ્રી માણેકદાસ મહારાજકી જય

શ્રી જાનકીદાસ મહારાજકી જય

શ્રી નારાયણદાસ મહારાજકી જય

શ્રી રામદાસ મહારાજકી જય

અખંડ આનંદ દેવકી જય

સર્વ સંતોકી જય

શ્રી રામચંદ્ર દેવકી જય

સતગુરુ સ્વામી અંતરયામી

અરજ લિયો મહારાજો.

॥ श्री गुरुपादुकास्तवन ॥

नालीकनीकाशपदादताभ्यां नारी विमोहादिनिवारकाभ्याम् १
 नमज्जनाभीष्टततिप्रदाभ्यां नमोनमः श्री गुरु पादुकाभ्याम्
 शमादिषट्कप्रदवैभवाभ्याम् समाधिदानप्रतदीक्षिताभ्याम् २
 रमाधवाडमिस्थिरभक्तिदाभ्यां नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 नृपालि भौलिप्रजरत्नकान्ति- सरिद्विराजउषकन्यकाभ्याम् ३
 नृपत्वदाभ्यां नतलोकपडकते नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 अनंतसंसार समुद्रतार-नौकायिताभ्यां गुरुभक्तिदाभ्याम् ४
 वैराग्य साम्राज्यदपूजनाभ्यां नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 पापान्धकारार्कपरंपराभ्यां तापत्रयाहीन्द्र भगेश्वराभ्याम् ५
 ज्ञायाब्धिसंशोषशभाडभाभ्याम् नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 कवित्ववाराशिनिशाकराभ्यां दारिद्रयदावाभ्युदमालिकाभ्याम् ६
 दूरीकृतानप्रविपत्तित्यां नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 नता ययोः श्रीपतितां समीयुः कदाचिदप्याशुदरिद्रवर्थाः ७
 मूकश्चवायस्पतितांछिताभ्यां नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 कामादि सर्प व्रज लंजकाभ्यां विवेक वैराग्य निधिःप्रदाभ्याम् ८
 बोधप्रदाभ्यां द्रुतमोक्षदाभ्यां नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम्
 स्वर्चापराशाभिलेष्टदाभ्यां स्वाहासहायाक्षधुरंधराभ्याम् ९
 स्वान्ताच्छ्रमावप्रदपूजनाभ्यां नमोनमः श्री गुरुपादुकाभ्याम् ९

॥ श्री मंगलम् ॥

कस्तूरीतिलकं ललाटपटले वक्षःस्थले कौस्तुभं,
 नासाग्रे वरमौक्तिकं करतले वेषुः करे कंकणम्;
 सर्वांगे हरियंदनं सुललितं कंठे-य मुक्तावली,
 गोपस्त्री परिवेष्टितो विजयते गोपाल युडामणिः ॥१॥
 येनायं भलु संतराम वपुषा योगश्च विस्तारितो,
 येनाप्यत्र य नाशितं भवभयं श्री लक्ष्मणोदर्पहत्;

अज्ञानं य निहत्य वेदवयसा दीप प्रकाशः कृतः,
 तं नौमि प्रति पालकं शरणादं दत्तं हरिं प्रांजलिः ॥२॥
 ब्रह्मानंदं परमसुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिं,
 द्वन्द्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादि लक्ष्यम्;
 ओकं नित्यं विमलमयलं सर्वधीसाक्षिभूतम्,
 भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥३॥
 गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णु, गुरुर्देवो महेश्वरः,
 गुरुरेव परंब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः ॥४॥
 मन्नाथः श्री जगन्नाथो मद्गुरुः श्री जगद्गुरुः,
 ममात्मा सर्वभूतात्मा तस्मै श्री गुरवे नमः ॥५॥
 ध्यानमूलं गुरोर्भूतिः पूजामूलं गुरोः पदं,
 मंत्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥६॥
 सप्तसागर पर्यन्तं तीर्थस्नानफलं सदा,
 गुरुपादोदकस्यापि सहस्त्रांशेन दुर्लभम् ॥७॥
 गुरुरेव जगत्सर्वं ब्रह्मविष्णु शिवात्मकम्,
 गुरोः परतरं नास्ति तस्मात्संपूजयेद्गुरुम् ॥८॥
 आनंदमानन्दकरं प्रसन्नं ज्ञानस्वरूपं निजबोधयुक्तम्,
 योगीन्द्रमीडयं भवरोगवैद्यं श्रीमद्गुरुं नित्यमहं नमामि ॥९॥

॥ श्री संतराम स्तोत्रम् ॥

श्रुत्वा सय गुरोर्वाक्यं लक्ष्मणो हृष्टमानसः,
 दंडवत् प्रणिपत्याह आनंदाश्रुपरिप्लुतः

॥ श्री लक्ष्मण उवाच ॥

योगिव्यूहैकबंधं प्रथितमपि गुणैः सेवितं लोकसंघैः,
 दत्तात्रेयावतारं कलियुगज्जनेभ्यो वदंतं सुयोगं;
 तिष्ठंतं सिद्धियुक्तं मुनिगणनभितं पार्थिवैर्वैद्यमानं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजन्मनोडलीष्टं नित्यमीडे ॥१॥

मेघश्यामं सुनेत्रं विदितपरशिवं त्वासयंतं स्वकांत्या,
 त्रैलोक्यं विश्वमेतत् सुरवरमुनिभिः प्रार्थ्यमानं यदंगं;
 श्वेतैः काषायवस्त्रैः सुबहुगुणगणैर्गुणितं ब्रह्मरूपं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥२॥
 सिंहस्कंधं सुपादं त्रिवलिभिर्दृढं शोभितं यस्य पूर्णं,
 स्वच्छंपद्मासनस्थं गुणतमपिपरं तारमाद्यं सनादं;
 नासाग्रे बद्धदृष्टिं स्थितमपि य मडा ब्रह्मणि ब्राजमानं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥३॥
 भित्वा षट् यक्रमार्गं गहनमपि परं योगिभिश्चाप्यगम्यं
 लक्ष्ये रूपे कृतैक्यं स्तवनगुणभयं संस्तुतं देवसंघैः;
 यस्याग्रे सिद्धयोऽष्टौ हरिदमलगृहा द्वागतारक्तवंत्यः,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥४॥
 यस्य श्री सिद्धसेव्यः सुरनरसुभदः सुप्रसन्नः सुरभ्यः,
 युक्तैः श्वेतैर्ध्वजैर्वै सुसुभजलयुतो योगिभिः सेवनीयः;
 शोभाढयो दीपयुक्तो जनहितकलयो योगयोग्यो मठोवै,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥५॥
 यत्संगान्नष्टपापः सपदि मम गतं घोरमज्ञानमूलं,
 मायामोडौ तथा मे सपदि विगलितौ नष्टसंदेहवृत्तिः
 वैराग्यं भक्तियुक्तं भजनसुभकरं सुप्रसन्नं मनो मे,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥६॥
 यत्संगंप्राप्तशिष्याः शमदमसहिता योगमार्गैकनिष्ठाः,
 वेद्यं वेदांतगम्यं रक्षसि परशिवं शुद्धबोधैक्यरूपं;
 ज्ञात्वात्मानं य सर्वे गुरुगतमनसो योगनिष्ठा बभूवुः,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥७॥
 गेहे वादित्रघोषा विनतबहुजना यस्य नित्यं भवंति,
 दुःभघ्नो यत्र वाति प्रणतजनमनो ल्लाहकारी य वायुः;
 यं प्राप्यालं विभूढो विगतभवभयो ज्ञतसंख्यित्स्वरूपः,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥८॥

त्वं मे माता पिता मे स्वजन कुल कुटुंबं य बन्धुस्त्वमेव,
 येनातोऽज्ञानबंधः सपदिपरशुना तीव्रवेगेन छिन्नः;
 तस्मात्तुभ्यं नमस्ते शरणागतजन क्लेशहंतासिभोत्वं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥९॥
 अन्नाद्यैः पंचकोशैः रक्षितपरशिवं पूर्णभक्त्या गृणंतं,
 योगीर्द्वैश्चापि वंद्यै य भवभयहरै स्तत्त्वमस्यादि वाक्यैः;
 शिष्यान्संबोधयंतं नरकभयहरं लक्षणैक्यत्वमाद्यं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥१०॥
 प्रज्ञानं ब्रह्मरूपं श्रुतिशतपठितं सख्यिदानंदरूपं,
 क्लेशातीतं क्लेशादित्तिरपि सततं प्रार्थ्यमानं सुरेशैः;
 यैतन्यं शिष्यमध्ये निगमगतिगिरा कथ्यते यद् भ्रुवंतं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥११॥
 शोभाढयाश्रीमलेशात् प्रतिशिदिशिगतं मंदिरंत्वाति यस्य,
 विप्राद्यैश्चापि युक्ताच्छतपथनिपुणात् पत्तनात्नष्ट संज्ञात्;
 काष्ठावास्यां वसंतं सुरनरमुनिभिः सेवनीयं शुभांगं,
 शांतं श्री संतरामं प्रणतजनमनोऽभीष्टदं नित्यमीडे. ॥१२॥
 श्रेवं स्तुत्वा गुरुर्भक्त्या लक्ष्मणः प्रीतमानसः,
 विरराम गुरोरग्रे ब्रह्मानंदं गतो यथा. ॥१३॥
 दृष्ट्वा यैतादृशं शिष्यं स योगिसिद्धसम्मतः,
 उवाच प्रीतियुक्तेन वाक्येन हर्षयन्निव. ॥१४॥
 ॥ श्री संतराम उवाच ॥
 वरं वृष्टिष्व भद्रं ते यत्तेमनसि वर्तते,
 ष्टि वाक्यं गुरोःश्रुत्वा लक्ष्मणो वाक्यमाददे. ॥१५॥
 ॥ श्री लक्ष्मण उवाच ॥
 यदि प्रसन्नो योगीश यदि देयो वरो मम,
 त्वदंघ्रिकमले नित्यं भक्तिः स्यान्मे भवेभवे. ॥१६॥

॥ श्री संतराम उवाच ॥

भक्तिर्भविष्यति तात दुर्लभां यान्यदेहिनां,
मया ते कथितो योगः सोऽपि त्वयि भविष्यति. ॥१७॥
स्तोत्रेषानेन मां नित्यं स्तोष्यंति त्रुवि ये नराः,
तेषां कामान् प्रदास्यामि मनोऽभीष्टान्न संशयः. ॥१८॥
प्रातःकाले स्तोत्रमिदं मत्समीपे विशेषतः,
पठित्वा धनमाप्नोति धनकामश्च यो नरः. ॥१९॥
मध्याह्नेपठनात् नित्यं प्राप्नुयात् पुत्रमुत्तमं,
सायंकाले तु यः स्तोत्रं पठेत् भक्तिपरायणः. ॥२०॥
यशः कीर्तिं च विपुलां प्राप्नोत्यत्र न संशयः,
निशीथे पठनात् साधो योगज्ञानं भविष्यति. ॥२१॥
कृत्वा पूजां गुरोः सम्यग् वासोलंकारयंदनैः,
धूपैर्दार्पैश्च नैवेद्यैः रत्नाद्यैर्दक्षिणादिभिः. ॥२२॥
वितानैः श्रेष्ठवस्त्रैश्च पादक्षालन पूर्वकैः,
पठेदनन्यभावेन स प्राप्नोत्युत्तमां गतिम्. ॥२३॥
॥ इति श्री अवधूतेंद्र श्री संतराम-स्तोत्रम् ॥

॥ श्री संतरामस्तोत्रम् ॥

योगीन्द्रं विश्ववन्द्यं सकलगुणनिधिं श्रीयुतं स्वात्मनिष्ठम्
कलेशातीतं ममेशं ह्ययलसुभकरं सख्यिदानंद-रूपम्;
शिष्याणां ज्ञानदं तं विगतमलयुतं किंकराणां हृदिस्थं
वंदेऽहं सिद्धियुक्तं परमपदविदं श्री गुरुं संतरामम् ॥१॥
स्वात्मज्ञं हृत्स्थितं मे विमलगुरुतरं तीर्थरूपं प्रपूज्यं,
शान्तं श्री धर्मतत्त्वं ह्यभिलमलहरं श्री प्रभौ लग्नयित्तम्;
आशानां शोभकं तं विविध सुयशसा मन्यु दग्धं वरिष्ठं,
नौमि श्री संतरामं त्वनघसुविधुलं व्यापकं बोधदं वै ॥२॥

अद्वैतानन्दरूपात् प्रसूत जनगणाऽभीष्टदं दिव्यरूपं
यत्संगात्पापतापाः सपदि हृदिगता मे सदाऽज्ञानमूलाः;
नष्टास्तं रामरूपं शरणागतजनकलेश-पंयादिहारम्,
श्रोत्रियं संतरामं बहुलभवत्प्रयत्नं जनानां भजेऽहम् ॥३॥
श्रीसंतरामगुरुवर्यमयिन्त्यमूर्तिम्, ह्यज्ञानकाननविनाशनहव्यवाहम्;
उत्साह वर्धनमहं तु यतुः इलाय, नमामि भक्तिभिरं तनुवाऽमनोभिः ॥४॥
अयल मोक्षयुतं मम दैवतम्, सकल शास्त्ररहस्यविदं गुरुम्;
विदितविश्वविभुं शिवमीश्वरम्, निषिद्ध वादिमतान्ध निवाकरम् ॥५॥
अनुपमागमशास्त्ररतं परम्; सुवरदास्यमभंड सुभास्पदम्;
यरण भक्त भवाब्धि विदाहकम्, परमपावनमेव मनो भज ॥६॥
यतो जयते पात्यते येन विश्वम्, जनेभ्यः परं लीयते यत्र विश्वम्;
ह्यदात्तत्वमस्यादिजन्यं विबोधम्, भजे तं गुरुं यात्मनस्तस्य यो वै. ॥७॥
सख्यित् ज्ञानमनन्तमक्षरमहत्तद्दीप्तिस्वरूपं प्रभुम्,
आनंदम् ह्यजमद्वितीयममितं श्री संतरामं गुरुम्;
मायातीतमपारसत्वगुणगं शान्तं महाभारतम्,
कैवल्यं प्रणमाम्यहं कविवरम् श्रीपादगंगाइलम् ॥८॥
मायादिदुःखैः परिपीडितस्ते, पादाब्जयो रेषुभिरंकितोऽहम्;
श्वेतध्वजं सद्गुरु संतरामम्, वंदेऽमृतं लक्ष्मणदास-शिष्यः ॥९॥
गुरो स्तोत्रकं यः पठेत्पुण्यदेही, गृही भूपतिर्ब्रह्मचारी च साधुः;
लभेद्धर्मकामादिभोक्षं ह्यिभक्त्या, गुरोर्वाक्यनिष्ठः सदा वाऽमनोभिः ॥१०॥

॥ इति श्री संतराम स्तोत्रं संपूर्णं ॥

॥ श्री संतराम प्रातःस्मरणं स्तोत्रम् ॥

नामानुसार-गुणयुक्त-सुयित्तवृत्तिं । सिद्ध स्वरूपमपरोक्ष सुभाबिलीनम्
विज्ञानमूर्ति मतिःसौम्यमभंड कान्तिम् । श्री संतराम गुडमीशमहं नमामि १
सत्यस्वरूपमयलं कर्णानिधानं । धैर्यादिसद्गुणयुतं शुभशान्तवृत्तिम्
उद्यत्प्रतापसहितं शरणं जनानाम् । श्री संतराम गुडमीशमहं नमामि २

ભક્તોપદેશનિપુણં શુભસુન્દરાસ્યં । ચંદ્રપ્રભં સકલસજ્જનમાનનીયમ્
મોક્ષોપયોગી વચના રચનાભિરામમ્ । શ્રી સંતરામ ગુરૂમીશમહં નમામિ ૩

શ્લોકત્રયમિદં નિત્યં ભક્તાનાં સુખદાયકમ્
યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય સર્વપાપૈઃ પ્રમુચ્યતે ૪

॥ શ્રી સંતરામાષ્ટકમ્ ॥

શ્રિયાવિભૂત્યા ચ વિરાજિતં સદા, કપોલકાન્ત્યા સુભગં શુચિસ્મિતમ્
વિરાજમાનાયત બાહુયુગ્મકં, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૧
સુખંદદન્ત ભજતાં ચ ભો પ્રભો, નામાનિ રૂપાણિ ચ મંગલાનિ તે
સુખાવતીર્ણા જગતાં હિતાય વૈ, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૨
દમેન શોચાયમનાદિભિઃ સદા, જિતેન્દ્રિયાન્તઃકરણં યતીશ્વરમ્
સુનાસિકં પદ્મપલાશલોચનં, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૩
સ્વકીયકાન્ત્યા બહુધા સુશોભિતમ્, બલસ્ય શાન્ત્યૈ સ્વજનો દયાય ચ
કૃતાવતારં નયનસ્ય નન્દનં, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૪
અનાત્મનિ ત્યક્તનિજાભિમાનકં, આત્માવભાસેન પ્રસન્નમાનસમ્
વિતાયમાનં મનુજેસ્વનુગ્રહં, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૫
સુવર્ણમુક્તામણિભિઃ સમન્તતો, વિરોચમાનં મુકુટં ચ મૂર્ધનિ
વિશાલભાલં વિદ્વધન્તમાયતં, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૬
દિગન્તરવ્યાપ્તમહધ્યશઃ પ્રભુ, મનોગતં પ્રાપ્તમનોરથં તથા
અહર્નિશં ધ્યાન પરાયણં ગુરુમ્, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યહમ્ ૭
સ્વયં સ્વશિષ્યાનુપદેશકારિણં, મુદા દ્વિજેભ્યો બહુમાનદાયકમ્
પૃથ્વીષુ નિત્યં રમમાણમીશ્વરં, તં સંતરામં સતતં નતોડસ્મ્યમ્ ૮
યઃ શુચિઃ પ્રયતઃ પ્રાતઃ સંતરામાષ્ટકં પઠેત્
તસ્ય સર્વાણિ કાર્યાણિ સિદ્ધ્યન્તિ મોક્ષમશ્વતે ૯

॥ ઈતિ શ્રી સંતરામાષ્ટકમ્ ॥

॥ શ્રી સંતરામગુરુ પંચકસ્તોત્રમ્ ॥

શ્રીમત્પ્રભુ યોગયુતં નિરાશં । યોગીન્દ્રવર્ય ચ સુશાન્તચિત્તમ્
કામાદિમુક્તં ભવસિન્ધુતારં । વન્દે સદા શ્રી ગુરુ સંતરામમ્ ૧
જ્ઞાનં જનેભ્યઃ શરણાગતેભ્યઃ । સનાતનં ભક્તિયુતં ત્વદાઘઃ
ધર્માબ્જસૂર્ય બલુ મોક્ષદં તં । વન્દે સદા શ્રી ગુરુ સંતરામમ્ ૨
મોક્ષાર્થિભિઃ સેવ્યપદારવિન્દં । જીતેન્દ્રિયં શ્રેષ્ઠગુણાલયં ચ
વિવેક વૈરાગ્ય શમાદિયુક્તમ્ । વન્દે સદા શ્રી ગુરુ સંતરામમ્ ૩
અજ્ઞાનતામિશ્ર દિવાકરં વૈ, શ્રી સ્વાત્મનિષ્ઠં સુખદં વરેણ્યમ્
રામસ્વરૂપં કલિદુઃખહારં, વન્દે સદા શ્રી ગુરુ સંતરામમ્ ૪
મે સૂક્ષ્મદેહસ્ય વિનાશકં તં, તીર્થસ્વરૂપં સમદષ્ટિયુક્તમ્
ભક્ત્યા શિરઃપ્રાણમનો વયોભિઃ, વન્દે સદા શ્રી ગુરુ સંતરામમ્ ૫

॥ ઈતિ શ્રી સંતરામ ગુરુ-પંચકસ્તોત્રમ્ ॥

* * * * *

શાન્તાકારં ભુજગશયનં પદ્મનાભં સુરેશં,
વિશ્વાધારં ગગનસદૃશં મેઘવર્ણ શુભાંગમ્;
લક્ષ્મીકાન્તં કમલનયનં યોગિભિર્ધ્યાનગમ્યં,
વન્દે વિષ્ણું ભવભયહરં સર્વલોકૈકનાથમ્.

ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય

શ્રી ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ

શ્રી વિષ્ણોર્દિવ્યસહસ્ત્રનામસ્તોત્રમ્

યસ્ય સ્મરણમાત્રેણ જન્મસંસારબંધનાત્ ।
વિમુચ્યતે નમસ્તસ્મૈ વિષ્ણવે પ્રભવિષ્ણવે ॥૧॥
નમઃ સમસ્તભૂતાના-માદિભૂતાય ભૂભૃતે ।
અનેકરૂપરૂપાય વિષ્ણવે પ્રભવિષ્ણવે ॥૨॥

વૈશંપાયન ઉવાચ

શ્રુત્વા ધર્માનશેષેણ પાવનાનિ ચ સર્વશઃ ।
યુધિષ્ઠિરઃ શાંતનવં પુનરૈવાભ્યભાષત ॥૩॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ

ક્રિમેકં દૈવતં લોકે કિં વાપ્યેકં પરાયણમ્ ।
સ્તુવંતઃ કં કમર્યન્તઃ પ્રાપ્નુયુર્માનવાઃ શુભમ્ ॥૪૥॥
કો ધર્મઃ સર્વધર્માણાં ભવતઃ પરમો મતઃ ।
કિં જપન્મુચ્યતે જન્તુ-જન્મસંસારબંધનાત્ ॥૫૥॥

ભીષ્મ ઉવાચ

જગત્પ્રભું દેવદેવમનંતં પુરુષોત્તમમ્ ।
સ્તુવન્નામસહસ્ત્રેણ પુરુષઃ સતતોત્થિતઃ ॥૬૥॥
તમેવ ચાર્યયન્નિત્યં ભક્ત્યા પુરુષમવ્યયમ્ ।
ધ્યાયન્સ્તુવન્નમત્સ્યંશ્ચ યજમાનસ્તમેવ ચ ॥૭૥॥
અનાદિનિધનં વિષ્ણું સર્વલોકમહેશ્વરમ્ ।
લોકાધ્યક્ષં સ્તુવન્નિત્યં સર્વદુઃખાતિગો ભવેત્ ॥૮૥॥
બ્રહ્મણ્યં સર્વધર્મજ્ઞં લોકાનાં કીર્તિવર્ધનમ્ ।
લોકનાથં મહદ્ભૂતં સર્વભૂતભવોદ્ભવમ્ ॥૯૥॥
એષ મે સર્વધર્માણામ્ ધર્મોઽધિકતમો મતઃ ।
યદ્ભક્ત્યા પુંડરીકાક્ષં સ્તવૈરર્ચ્યન્નરઃ સદા ॥૧૦૥॥
પરમં યો મહત્તેજઃ પરમં યો મહત્તપઃ ।
પરમં યો મહદ્બ્રહ્મ પરમં યઃ પરાયણમ્ ॥૧૧૥॥
પવિત્રાણાં પવિત્રં યો, મંગલાનાં ચ મંગલમ્ ।
દૈવતં દૈવતાનાં ચ, ભૂતાનાં યોઽવ્યયઃ પિતા ॥૧૨૥॥
યતઃ સર્વાણિ ભૂતાનિ, ભવંત્યાદિયુગાગમે ।
યસ્મિંશ્ચ પ્રલયં યાન્તિ, પુનરેવ યુગક્ષયે ॥૧૩૥॥
તસ્ય લોકપ્રધાનસ્ય, જગન્નાથસ્ય ભૂપતે ।
વિષ્ણોર્નામસહસ્ત્રાં મે, શ્રુણુ પાપભયાપહમ્ ॥૧૪૥॥
યાનિ નામાનિ ગૌણાનિ, વિખ્યાતાનિ મહાત્મનઃ ।
ઋષિભિઃ પરિગીતાનિ તાનિ વક્ષ્યામિ ભૂતયે ॥૧૫૥॥

ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય

ૐ વિશ્વં વિષ્ણુર્વષટ્કારો, ભૂતભવ્યભવત્પ્રભુઃ ।
ભૂતકૃદ્ભૂતભૃદ્ભાવો, ભૂતાત્મા ભૂતભાવનઃ ॥૧૬૥॥
પૂતાત્મા પરમાત્મા ચ, મુક્તાનાં પરમા ગતિઃ ।
અવ્યયઃ પુરુષઃ સાક્ષી, ક્ષેત્રજ્ઞોઽક્ષર એવ ચ ॥૧૭૥॥
યોગો યોગવિદાં નેતા, પ્રધાનપુરુષેશ્વરઃ ।
નારસિંહવપુઃ શ્રીમાન્ કેશવઃ પુરુષોત્તમઃ ॥૧૮૥॥
સર્વઃ શર્વઃ શિવઃ સ્થાણુ-ભૂતાદિર્નિધિરવ્યયઃ ।
સંભવો ભાવનો ભર્તા, પ્રભવઃ પ્રભુરીશ્વરઃ ॥૧૯૥॥
સ્વયંભૂઃ શંભુરાદિત્યઃ, પુષ્કરાક્ષો મહાસ્વનઃ ।
અનાદિનિધનો ધાતા, વિધાતા ધાતુરુત્તમઃ ॥૨૦૥॥
અપ્રમેયો હૃષીકેશઃ, પદ્મનાભોઽમરપ્રભુઃ ।
વિશ્વકર્મા મનુસ્ત્વષ્ટા, સ્થવિષ્ઠઃ સ્થવિરો ધ્રુવઃ ॥૨૧૥॥
અગ્રાહ્યઃ શાશ્વતઃ કૃષ્ણો, લોહિતાક્ષઃ પ્રતર્દનઃ ।
પ્રભૂતસ્ત્રિકકુબ્ધામ, પવિત્રાં મંગલં પરમ્ ॥૨૨૥॥
ઈશાનઃ પ્રાણદઃ પ્રાણોઃ, જ્યેષ્ઠઃ શ્રેષ્ઠઃ પ્રજાપતિઃ ।
હિરણ્યગર્ભો ભૂગર્ભો, માધવો મધુસૂદનઃ ॥૨૩૥॥
ઈશ્વરો વિક્રમી ધન્વી, મેઘાવી વિક્રમઃ ક્રમઃ ।
અનુત્તમો દુરાર્ધર્ષઃ, કૃતજ્ઞઃ કૃતિરાત્મવાન્ ॥૨૪૥॥
સુરેશઃ શરણં શર્મ, વિશ્વરેતાઃ પ્રજાભવઃ ।
અહઃ સંવત્સરો વ્યાલઃ, પ્રત્યયઃ સર્વદર્શનઃ ॥૨૫૥॥
અજઃ સર્વેશ્વરઃ સિદ્ધઃ, સિદ્ધિઃ સર્વાદિરચ્યુતઃ ।
વૃષાકપિરમેયાત્મા, સર્વયોગવિનિઃસૃતઃ ॥૨૬૥॥
વસુર્વસુમનાઃ સત્યઃ, સમાત્મા સંમિતઃ સમઃ ।
અમોઘઃ પુંડરીકાક્ષો, વૃષકર્મા વૃષાકૃતિઃ ॥૨૭૥॥

રુદ્રો બહુશિરા બભ્રુઃ - વિશ્વયોનિઃ શુચિશ્રવાઃ ।
 અમૃતઃ શાશ્વતસ્થાણુઃ - વર્રારોહો મહાતપાઃ ॥૨૮॥
 સર્વગઃ સર્વવિદ્ભાનુઃ - વિશ્વક્ષેનો જનાર્દનઃ ।
 વેદો વેદવિદ્યવ્યંગો, વેદાંગો વેદવિત્ કવિઃ ॥૨૯॥
 લોકાધ્યક્ષઃ સુરાધ્યક્ષો, ધર્માધ્યક્ષઃ કૃતાકૃતઃ ।
 ચતુરાત્મા ચતુર્વ્યૂહઃ ચતુદષ્ટ્રઃચતુર્ભુજઃ ॥૩૦॥
 ભ્રાજિષ્ણુભોજનં ભોક્તા સહિષ્ણુર્જગદાદિજઃ ।
 અનઘો વિજયો જેતા વિશ્વયોનિઃ પુનર્વસુઃ ॥૩૧॥
 ઉપેન્દ્રો વામનઃ પ્રાંશુઃ - રમોઘઃ શુચિરૂર્જિતઃ ।
 અર્તીદ્રઃ સંગ્રહઃ સર્ગો, ધૃતાત્મા નિયમો યમઃ ॥૩૨॥
 વેદો વૈદઃ સદાયોગી, વીરહા માધવો મધુઃ ।
 અર્તીદ્રિયો મહામાયો, મહોત્સાહો મહાબલઃ ॥૩૩॥
 મહાબુદ્ધિર્મહાવીર્યો, મહાશક્તિર્મહાદ્યુતિઃ ।
 અનિર્દેશ્યવપુઃ શ્રીમાન્ અમેયાત્મામહાદ્રિધૃક્ ॥૩૪॥
 મહેષ્વાસો મહીભર્તા, શ્રીનિવાસઃ સતાંગતિઃ ।
 અનિરુદ્ધઃ સુરાનંદો ગોવિંદો ગોવિદાંપતિઃ ॥૩૫॥
 મરીચિર્દમનો હંસઃ સુપર્ણો ભુજગોત્તમઃ ।
 હિરણ્યનાભઃ સુતપાઃ પદ્મનાભઃ પ્રજાપતિઃ ॥૩૬॥
 અમૃત્યુઃ સર્વદક્ષિણઃ, સંઘાતા સંધિમાન્ સ્થિરઃ ।
 અજો દુર્મર્ષણઃ શાસ્તા, વિશ્રુતાત્મા સુરારિહા ॥૩૭॥
 ગુરુર્ગુરુતમો ધામઃ સત્યઃ સત્યપરાક્રમઃ ।
 નિમિષોડનિમિષઃ-સ્ત્રાગ્વી, વાયસ્પતિરુદારધીઃ ॥૩૮॥
 અગ્રણીઃગ્રામણીઃ શ્રીમાન્ ન્યાયો નેતા સમીરણઃ ।
 સહસ્ત્રમૂર્ધા વિશ્વાત્મા, સહસ્ત્રાક્ષઃ સહસ્ત્રપાત્ ॥૩૯॥
 આવર્તનો નિવૃત્તાત્મા, સંવૃતઃ સંપ્રમર્દનઃ ।
 અહઃ સંવર્તકો વહ્નિ-રનિલો ધરણીધરઃ ॥૪૦॥

સુપ્રસાદઃ પ્રસન્નાત્મા, વિશ્વધૃગ્વિશ્વભુગ્વિભુઃ ।
 સત્કર્તા સત્કૃતઃ સાધુઃ - જ્ઞહ્નુર્નારાયણો નરઃ ॥૪૧॥
 અસંખ્યેયોડપ્રમેયાત્મા, વિશિષ્ટઃ શિષ્ટકૃચ્છુચિઃ ।
 સિદ્ધાર્થઃ સિદ્ધસંકલ્પઃ, સિદ્ધિદઃ સિદ્ધિસાધનઃ ॥૪૨॥
 વૃષાહી વૃષભો વિષ્ણુઃ - વૃષપર્વા વૃષોદરઃ ।
 વર્ધનો વર્ધમાનશ્ચ, વિવિક્તઃ શ્રુતિસાગરઃ ॥૪૩॥
 સુભુજો દુર્ધરો વાગ્મી, મહેન્દ્રો વસુદો વસુઃ ।
 નૈકરૂપો બૃહદ્રૂપઃ, શિપિવિષ્ટઃ પ્રકાશનઃ ॥૪૪॥
 ઓજસ્તેજોદ્યુતિધરઃ પ્રકાશાત્મા પ્રતાપનઃ ।
 ઋદ્ધઃ સ્પષ્ટાક્ષરો મંત્રઃ - ચંદ્રાંશુભાસ્કરદ્યુતિઃ ॥૪૫॥
 અમૃતાંશૂદ્ભવો ભાનુઃ, શશભિંદુઃ સુરેશ્વરઃ ।
 ઔષધં જગતઃ સેતુઃ, સત્યધર્મપરાક્રમઃ ॥૪૬॥
 ભૂતભવ્યભવન્નાથઃ પવનઃ પાવનોડનલઃ ।
 કામહા કામકૃત્ કાંતઃ, કામઃ કામપ્રદઃ પ્રભુઃ ॥૪૭॥
 યુગાદિકૃદ્યુગાવર્તો, નૈકમાયો મહાશનઃ ।
 અદેશ્યોડવ્યક્તરૂપશ્ચ, સહસ્ત્રાજિદનંતજિત્ ॥૪૮॥
 ઈષ્ટોડવિશિષ્ટઃ શિષ્ટેષ્ટઃ શિખંડી નહુષો વૃષઃ ।
 ક્રોધહા ક્રોધકૃત્કર્તા વિશ્વબાહુર્મહીધરઃ ॥૪૯॥
 અચ્યુતઃ પ્રથિતઃ પ્રાણઃ પ્રાણદો વાસવાનુજઃ ।
 અપાં નિધિરધિષ્ઠાન - મપ્રમત્તઃ પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥૫૦॥
 સ્કંદઃ સ્કંદધરો ધુર્યો, વરદો વાયુવાહનઃ ।
 વાસુદેવો બૃહદ્ભાનુ - રાદિદેવઃ પુરંદરઃ ॥૫૧॥
 અશોકસ્તારણસ્તારઃ, શૂરઃ શૌરિર્જનેશ્વરઃ ।
 અનુકૂલઃ શતાવર્તઃ, પદ્મી પદ્મનિભેક્ષણઃ ॥૫૨॥
 પદ્મનાભોડરવિંદાક્ષઃ, પદ્મગર્ભઃ શરીરભૃત્ ।
 મહર્હિર્ઋદ્ધો વૃદ્ધાત્મા, મહાક્ષો ગરુડવજઃ ॥૫૩॥

અતુલ: શરભો ભીમઃ, સમયજ્ઞો હવિર્હરિઃ ।
 સર્વલક્ષણલક્ષણો, લક્ષ્મીવાન્ સમિતિંજયઃ ॥૫૪॥
 વિકારો રોહિતો માર્ગો, હેતુદર્શિમોદરઃ સહઃ ।
 મહીધરો મહાભાગો, વેગવાનમિતાશનઃ ॥૫૫॥
 ઉદ્ભવઃ ક્ષોભણો દેવઃ, શ્રીગર્ભઃ પરમેશ્વરઃ ।
 કરણં કારણં કર્તા, વિકર્તા ગહનો ગુહઃ ॥૫૬॥
 વ્યવસાયો વ્યવસ્થાનઃ, સંસ્થાનઃ સ્થાનદો ધ્રુવઃ ।
 પરદ્વિઃ પરમસ્પષ્ટઃ - સ્તુષ્ટઃ પુષ્ટઃ શુભેક્ષણઃ ॥૫૭॥
 રામો વિરામો વિરજો, માર્ગો નેયો નયોડનયઃ ।
 વીરઃ શક્તિમતાં શ્રેષ્ઠો, ધર્મો ધર્મવિદુત્તમઃ ॥૫૮॥
 વૈકુંઠઃ પુરુષઃ પ્રાણઃ, પ્રાણદઃ પ્રણવઃ પૃથુઃ ।
 હિરણ્યગર્ભઃ શત્રુઘ્નો, વ્યાપ્તો વાયુરધોક્ષજઃ ॥૫૯॥
 ઋતુઃ સુદર્શનઃ કાલઃ, પરમેષ્ઠી પરિગ્રહઃ ।
 ઉગ્રઃ સંવત્સરો દક્ષો વિશ્રામો વિશ્વદક્ષિણઃ ॥૬૦॥
 વિસ્તારઃ સ્થાવરઃસ્થાણુઃ, પ્રમાણં બીજમવ્યયમ્ ।
 અર્થોડનર્થો મહાકોશો મહાભોગો મહાધનઃ ॥૬૧॥
 અનિર્વિણ્ણઃ સ્થવિષ્ઠોડભૂ-ર્ધર્મયૂપો મહામખઃ ।
 નક્ષત્રનેમિર્નક્ષત્રી ક્ષામઃ, ક્ષામઃ સમીહનઃ ॥૬૨॥
 યજ્ઞ ઈજ્યો મહેજ્યશ્ચ ક્રતુઃ સત્રં સતાં ગતિઃ ।
 સર્વદર્શી વિમુક્તાત્મા સર્વજ્ઞો જ્ઞાનમુત્તમમ્ ॥૬૩॥
 સુવ્રતઃ સુમુખઃ સૂક્ષ્મઃ, સુધોષઃ સુખદઃ સુહૃત્ ।
 મનોહરો જિતકોધો, વીરબાહુર્વિદારણઃ ॥૬૪॥
 સ્વાપનઃ સ્વવશો વ્યાપી, નૈકાત્મા નૈકકર્મકૃત્ ।
 વત્સરો વત્સલો વત્સી, રત્નગર્ભો ધનેશ્વરઃ ॥૬૫॥
 ધર્મગુબ્ધર્મકૃદ્ધર્મી, સદસત્કારમક્ષરમ્ ।
 અવિજ્ઞાતા સહસ્ત્રાંશુઃ - વિધાતા કૃતલક્ષણઃ ॥૬૬॥

ગભસ્તિનેમિઃ સત્ત્વસ્થઃ, સિંહો ભૂતમહેશ્વરઃ ।
 આદિદેવો મહાદેવો, દેવેશો દેવભૃદ્ગુરુઃ ॥૬૭॥
 ઉત્તરો ગોપતિર્ગોપ્તા, જ્ઞાનગમ્યઃ પુરાતનઃ ।
 શરીરભૂતભૃદ્ભોક્તા, કર્પીદ્રો ભૂરિદક્ષિણઃ ॥૬૮॥
 સોમપોડમૂતપઃ સોમઃ, પુરુજિત્પુરુસત્તમઃ ।
 વિનયો જયઃ સત્યસંધો, દાશાર્હઃ સાત્વતાંપતિઃ ॥૬૯॥
 જીવો વિનયિતા સાક્ષી, મુકુંદો મિતવિક્રમઃ ।
 અંભોનિધિરનંતાત્મા, મહોદધિશયોડન્તકઃ ॥૭૦॥
 અજો મહાર્હઃ સ્વાભાવ્યો, જિતામિત્રઃ પ્રમોદનઃ ।
 આનંદો નંદનો નંદઃ, સત્યધર્મા ત્રિવિક્રમઃ ॥૭૧॥
 મહર્ષિઃ કપિલાચાર્યઃ, કૃતજ્ઞો મેદિનીપતિઃ ।
 ત્રિપદસ્ત્રિદશાધ્યક્ષો, મહાશ્રૃંગઃ કૃતાંતકૃત્ ॥૭૨॥
 મહાવરાહો ગોવિંદઃ, સુષેણઃ કનકાંગદી ।
 ગુહ્યો ગભીરો ગહનો, ગુપ્તશ્ચક્રગદાધરઃ ॥૭૩॥
 વેધાઃ સ્વાંગોડજિતઃ કૃષ્ણો, દઢઃ સંકર્ષણોડચ્યુતઃ ।
 વરુણો વારુણો વૃક્ષઃ, પુષ્કરાક્ષો મહામનાઃ ॥૭૪॥
 ભગવાન્ ભગહા નંદી, વનમાલી હલાયુધઃ ।
 આદિત્યો જ્યોદિરાદિત્યઃ, સહિષ્ણુર્ગતિસત્તમઃ ॥૭૫॥
 સુધન્વા ખંડપરશુ, દર્શુણો દ્રવિણપ્રદઃ ।
 દિવિસ્પૃક્ સર્વદગવ્યાસો વાયસ્પતિરયોનિજઃ ॥૭૬॥
 ત્રિસામા સામગઃ સામઃ, નિર્વાણં ભેષજં ભિષક્ ।
 સંન્યાસકૃચ્છમઃ શાંતો, નિષ્ઠા શાંતિપરાયણમ્ ॥૭૭॥
 શુભાંગઃ શાંતિદઃ સ્ત્રાષ્ટા, કુમુદઃ કુવલેશયઃ ।
 ગોહિતો ગોપતિર્ગોપ્તા, વૃષભાક્ષો વૃષપ્રિયઃ ॥૭૮॥
 અનિવર્તી નિવૃત્તાત્મા, સંક્ષેપ્તા ક્ષેમકૃચ્છિવઃ ।
 શ્રીવત્સવક્ષાઃ શ્રીવાસઃ, શ્રીપતિઃ શ્રીમતાંવરઃ ॥૭૯॥

શ્રીદઃ શ્રીશઃ શ્રીનિવાસઃ શ્રીનિધિઃ શ્રીવિભાવનઃ ।
 શ્રીધરઃ શ્રીકરઃ શ્રેયઃ શ્રીમાંલલોકત્રયાશ્રયઃ ॥૮૦॥
 સ્વક્ષઃ સ્વંગઃ શતાનંદો, નંદિજ્યોર્તિગણેશ્વરઃ ।
 વિજિતાત્માડવિધેયાત્મા, સત્કીર્તિશિષ્યન્નસંશયઃ ॥૮૧॥
 ઉદીર્ણઃ સર્વતશ્ચક્ષુઃ - રનીશઃ શાશ્વતઃસ્થિરઃ ।
 ભૂશયો ભૂષણો ભૂતિઃ, વિશોકઃ શોકનાશનઃ ॥૮૨॥
 અર્ચિષ્માનર્ચિતઃ કુંભો, વિશુદ્ધાત્મા વિશોધનઃ ।
 અનિરુદ્ધોડપ્રતિરથઃ પ્રદ્યુમ્નોડમિતવિક્રમઃ ॥૮૩॥
 કાલનેમિનિહા વીરઃ, શૌરિઃ શૂરજનેશ્વરઃ ।
 ત્રિલોકાત્મા ત્રિલોકેશઃ, કેશવઃ કેશિહા હરિઃ ॥૮૪॥
 કામદેવઃ કામપાલઃ, કામી કાંતઃ કૃતાગમઃ ।
 અનિર્દેશ્યવપુર્વિષ્ણુઃ, વીરોડનન્તો ધનંજય ॥૮૫॥
 બ્રહ્મણ્યો બ્રહ્મકૃદ્ બ્રહ્મા, બ્રહ્મ બ્રહ્મવિવર્ધનઃ ।
 બ્રહ્મવિદ્ બ્રાહ્મણો બ્રહ્મી, બ્રહ્મજ્ઞો બ્રાહ્મણપ્રિયઃ ॥૮૬॥
 મહાક્રમો મહાકર્મા, મહાતેજા મહોરગઃ ।
 મહાકતુર્મહાયજ્વા, મહાયજ્ઞો મહાહવિઃ ॥૮૭॥
 સ્તવ્યઃ સ્તવપ્રિયઃ સ્તોત્રં, સ્તુતિઃ સ્તોતારણપ્રિયઃ ।
 પૂર્ણ પૂરયિતા પુણ્યઃ, પુણ્યકીર્તિરનામયઃ ॥૮૮॥
 મનોજવસ્તીર્થકરો, વસુરેતા વસુપ્રદઃ ।
 વસુપ્રદો વાસુદેવો, વસુર્વસુમના હવિઃ ॥૮૯॥
 સદ્ગતિઃ સત્કૃતિઃ સત્તા, સદભૂતિઃ સત્પરાયણઃ ।
 શૂરસેનો યદુશ્રેષ્ઠઃ, સન્નિવાસઃ સુયામુનઃ ॥૯૦॥
 ભૂતાવાસો વાસુદેવઃ, સર્વાસુનિલયોડનલઃ ।
 દર્પહા દર્પદો દપ્તો, દુર્ધરોડથાપરાજિતઃ ॥૯૧॥
 વિશ્વમૂર્તિર્મહામૂર્તિઃ, દીપ્તમૂર્તિરમૂર્તિમાન્ ।
 અનેકમૂર્તિરવ્યક્તઃ, શતમૂર્તિઃ શતાનનઃ ॥૯૨॥

એકો નૈકઃ સવઃ કઃ કિં, યત્તત્પદમનુત્તમમ્ ।
 લોકબન્ધુલોકનાથો, માધવો ભક્તવત્સલઃ ॥૯૩॥
 સુવર્ણવર્ણો હેમાંગો, વરાંગશ્ચંદનાંગદી ।
 વીરહા વિષમઃ શૂન્યો, ધૃતાશીરચલશ્ચલઃ ॥૯૪॥
 અમાની માનદો માન્યો, લોકસ્વામી ત્રિલોકધૃક્ ।
 સુમેધા મેધજો ધન્યઃ, સત્યમેધા ધરાધરઃ ॥૯૫॥
 તેજોવૃષો દ્યુતિધરઃ, સર્વશસ્ત્રભૃતાંવરઃ ।
 પ્રગ્રહો નિગ્રહો વ્યગ્રો, નૈકશૃંગો ગદાગ્રજઃ ॥૯૬॥
 યતુર્મૂર્તિશ્ચતુર્બાહુઃ - યતુર્વ્યૂહશ્ચતુર્ગતિઃ ।
 યતુરાત્મા યતુર્ભાવઃ, યતુર્વેદવિદેકપાત્ ॥૯૭॥
 સમાવર્તોડનિવૃત્તાત્મા, દુર્જયો દુરતિક્રમઃ ।
 દુર્લભો દુર્ગમો દુર્ગો, દુરાવાસો દુરારિહા ॥૯૮॥
 શુભાંગો લોકસારંગઃ, સુતંતુસ્તંતુવર્ધનઃ ।
 ઈન્દ્રકર્મા મહાકર્મા, કૃતકર્મા કૃતાગમઃ ॥૯૯॥
 ઉદ્ભવઃ સુંદરઃ સુંદો, રત્નનાભઃ સુલોચનઃ ।
 અર્કો વાજસનઃ શૃંગી, જયંતઃ સર્વવિજયી ॥૧૦૦॥
 સુવર્ણબિંદુરક્ષોભ્યઃ, સર્વવાગીશ્વરેશ્વરઃ ।
 મહાહ્રદો મહાગર્તો, મહાભૂતો મહાનિધિઃ ॥૧૦૧॥
 કુમુદઃ કુંદરઃ કુંદઃ, પર્જન્યઃ પાવનોડનિલઃ ।
 અમૃતાશોડમૃતવપુઃ, સર્વજઃ સર્વતોમુખઃ ॥૧૦૨॥
 સુલભઃ સુવ્રતઃ સિદ્ધઃ, શત્રુજિચ્છત્રુતાપનઃ ।
 ન્યગ્રોધોદુંબરોડશ્વત્થઃ, શ્વાણૂરાધ્રનિષૂદનઃ ॥૧૦૩॥
 સહસ્ત્રાર્ચિઃ સપ્તજિહ્વઃ સપ્તૈધાઃ સપ્તવાહનઃ ।
 અમૂર્તિરનઘોડચિંત્યો, ભયકૃદ્ ભયનાશનઃ ॥૧૦૪॥
 અણુર્બૃહત્કૃશઃ સ્થૂલો, ગુણભૃન્નિર્ગુણો મહાન્ ।
 અધૃતઃ સ્વધૃતઃ સ્વાસ્થઃ, પ્રાગ્વંશો વંશવર્ધનઃ ॥૧૦૫॥

ભારભૃત્ કથિતો યોગી, યોગીશઃ સર્વકામદઃ ।
આશ્રમઃ શ્રમણઃ ક્ષામઃ, સુપણો વાયુવાહનઃ ॥૧૦૬॥
ધનુર્ધરો ધનુર્વેદો, દંડો દમયિતા દમઃ ।
અપરાજિતઃ સર્વસહો, નિયંતા નિયમો યમઃ ॥૧૦૭॥
સત્વવાન્ સાત્વિકઃ સત્યઃ સત્યધર્મપરાયણઃ ।
અભિપ્રાયઃ પ્રિયાહોર્હઃ, પ્રિયકૃત્ પ્રીતિવર્ધનઃ ॥૧૦૮॥
વિહાયસગતિર્જ્યોતિઃ સુરુચિર્હૃતભુગ્વિભુઃ ।
રવિર્વિરોચનઃ સૂર્યઃ, સવિતા રવિલોચનઃ ॥૧૦૯॥
અનંતો હુતભુગ્ભોક્તા, સુખદો નૈકજોડગ્રજઃ ।
અનિર્વિણ્ણઃ સદામર્ષી, લોકાધિષ્ઠાનમદ્ભુતઃ ॥૧૧૦॥
સનાત્સનાતનતમઃ, કપિલઃ કપિરવ્યયઃ ।
સ્વસ્તિદઃ સ્વસ્તિકૃત્સ્વસ્તિઃ, સ્વસ્તિભુક્ સ્વસ્તિદક્ષિણઃ ॥૧૧૧॥
અરોદ્રઃ કુંડલી ચક્રી, વિક્રમ્યુર્જિતશાસનઃ ।
શબ્દાતિગઃ શબ્દસહઃ, શિશિરઃ શર્વરીકરઃ ॥૧૧૨॥
અકૂર પેશલો દક્ષો, દક્ષિણઃ ક્ષમિણાંવરઃ ।
વિદ્વત્તમો વીતભયઃ, પુણ્યશ્રવણકીર્તનઃ ॥૧૧૩॥
ઉત્તારણો દુષ્કૃતિહા, પુણ્યો દુઃસ્વપ્નનાશનઃ ।
વીરહા રક્ષણઃ સંતો, જીવનઃ પર્યવસ્થિતઃ ॥૧૧૪॥
અનંતરૂપોડનંતશ્રી - જીતમન્યુર્ભયાપહઃ ।
ચતુરસ્ત્રો ગભીરાત્મા, વિદિશો વ્યાદિશો દિશ ॥૧૧૫॥
અનાદિઃભૂર્ભુવો લક્ષ્મીઃ, સુવીરો રુચિરાંગદઃ ।
જનનો જનજન્માદિઃ, ભીમો ભીમ પરાક્રમઃ ॥૧૧૬॥
આધારનિલયો ધાતા, પુષ્પહાસઃ પ્રજાગરઃ ।
ઊર્ધ્વગઃ સત્પથાચારઃ પ્રાણદઃ પ્રણવઃ પણઃ ॥૧૧૭॥
પ્રમાણં પ્રાણનિલયઃ, પ્રાણભૃત્ પ્રાણજીવનઃ ।
તત્ત્વં તત્ત્વવિદેકાત્મા, જન્મમૃત્યુજરાતિગઃ ॥૧૧૮॥

ભૂર્ભુવઃ સ્વસ્તરુસ્તારઃ, સવિતા પ્રપિતામહઃ ।
યજ્ઞો યજ્ઞપતિર્યજ્ઞવા, યજ્ઞાંગો યજ્ઞવાહનઃ ॥૧૧૯॥
યજ્ઞભૃદ્ યજ્ઞકૃદ્ યજ્ઞી, યજ્ઞભુગ્યસાધનઃ ।
યજ્ઞાંતકૃદ્ યજ્ઞગુહા, મમમશાદ એવ ચ ॥૧૨૦॥
આત્મયોનિઃ સ્વયંજાતો, વૈખાનઃ સામગાયનઃ ।
દેવકીનંદન સ્ત્રાષ્ટા, ક્ષિતીશઃ પાપનાશનઃ ॥૧૨૧॥
શંખભૃન્નંદકી ચક્રી, શાડર્ગધન્વા ગદાધરઃ ।
રથાંગપાણિરક્ષોભ્યઃ સર્વપ્રહરણાયુધઃ ॥૧૨૨॥

॥ સર્વ પ્રહરણાયુધઃ ઓં નમઃ ઈતિ ॥

ઈતીદં કીર્તનીયસ્ય, કેશવસ્ય મહાત્મનઃ ।
નામ્નાં સહસ્ત્રાં દિવ્યાના-મશેષેણ પ્રકીર્તિતમ્ ॥૧૨૩॥
ય ઈદં શ્રૃણુયાન્નિત્યં યશ્ચાપિ પરિકીર્તયેત્ ।
નાશુભં પ્રાપ્નુયાત્ કિંચિત્ સોડમુત્રેહ ચ માનવઃ ॥૧૨૪॥
વેદાન્તગો બ્રાહ્મણઃસ્યાત્ ક્ષત્રિયો વિજયીભવેત્ ।
વૈશ્યો ધનસમૃદ્ધઃ સ્યાચ્છૂદ્રઃ સુખમવાપ્નુયાત્ ॥૧૨૫॥
ધર્માર્થીપ્રાપ્નુયાદ્ ધર્મ-મર્થાર્થી ચાર્થમાપ્નુયાત્ ।
કામાનવાપ્નુયાત્ કામી - પ્રજાર્થીપ્રાપ્નુયાત્ પ્રજામ્ ॥૧૨૬॥
ભક્તિમાન્ યઃ સદોત્થાય શુચિસ્તદ્ગતમાનસઃ ।
સહસ્ત્રાં વાસુદેવસ્ય નામ્નામેતત્ પ્રકીર્તયેત્ ॥૧૨૭॥
યશઃ પ્રાપ્નોતિ વિપુલં જ્ઞાતિપ્રાધાન્યમેવ ચ ।
અચલાં શ્રિયમાપ્નોતિ શ્રેયઃ પ્રાપ્નોત્યનુત્તમમ્ ॥૧૨૮॥
ન ભયં ક્વચિદાપ્નોતિ, વીર્યં તેજશ્ચવિંદતિ ।
ભવત્યરોગો ઘૃતિમાન્ બલરૂપગુણાન્વિતઃ ॥૧૨૯॥
રોગાર્તોમુચ્યતે રોગાદ્, બદ્ધો મુચ્યેતબન્ધનાત્ ।
ભયાન્મુચ્યેત ભીતસ્તુ, મુચ્યેતાપન્નઆપદઃ ॥૧૩૦॥

દુર્ગાણ્યતિતરત્યાશુ, પુરુષઃ પુરુષોત્તમમ્ ।
 સ્તુવન્નામસહસ્ત્રેણ, નિત્યં ભક્તિસમન્વિતઃ ॥૧૩૧॥
 વાસુદેવાશ્રયો મર્ત્યો, વાસુદેવપરાયણઃ ।
 સર્વપાપવિશુદ્ધાત્મા, યાતિ બ્રહ્મસનાતનમ્ ॥૧૩૨॥
 ન વાસુદેવભક્તાનામ્, અશુભં વિદ્યતે ક્વચિત્ ।
 જન્મમૃત્યુજરાવ્યાધિ ભયં નૈવોપજાયતે ॥૧૩૩॥
 ઈમં સ્તવમધીયાનઃ, શ્રદ્ધાભક્તિસમન્વિતઃ ।
 યુજ્યેતાત્મસુખક્ષાન્તિ, શ્રીધૃતિસ્મૃતિકીર્તિભિઃ ॥૧૩૪॥
 નકોધો ન ચ માત્સર્યં, ન લોભો નાશુભામતિઃ ।
 ભવન્તિ કૃતપુણ્યાનાં, ભક્તાનાં પુરુષોત્તમે ॥૧૩૫॥
 ઘૌઃ સચન્દ્રાર્ક નક્ષત્રા, ખં દિશો ભૂર્મહોદધિઃ ।
 વાસુદેવસ્ય વીર્યેણ, વિધૃતાનિ મહાત્મનઃ ॥૧૩૬॥
 સસુરાસુરગન્ધર્વ, સચક્ષોરગરાક્ષસમ્ ।
 જગદ્વશે વર્તતેદં, કૃષ્ણસ્ય સચરાચરમ્ ॥૧૩૭॥
 ઈન્દ્રિયાણિ મનો બુદ્ધિઃ, સત્ત્વં તેજો બલંધૃતિઃ ।
 વાસુદેવાત્મકાન્યાહુઃ, ક્ષેત્રં ક્ષેત્રજ્ઞ એવ ચ ॥૧૩૮॥
 સર્વાગમાનામાચારઃ, પ્રથમં પરિકલ્પતે ।
 આચારપ્રભવો ધર્મો, ધર્મસ્ય પ્રભુરચ્યુતઃ ॥૧૩૯॥
 ઋષયઃ પિતરો દેવા, મહાભૂતાનિ ધાતવઃ ।
 જંગમાજંગમં ચેદં, જગન્નારાયણોદ્ભવમ્ ॥૧૪૦॥
 યોગોજ્ઞાનં તથા સાંખ્યં, વિદ્યાઃ શિલ્પાદિકર્મ ચ ।
 વેદાઃ શાસ્ત્રાણિ વિજ્ઞાન-મેતત્સર્વં જનાર્દનાત્ ॥૧૪૧॥
 એકો વિષ્ણુર્મહદ્ભૂતં, પૃથગ્ ભૂતાન્યનેકશઃ ।
 ત્રીલ્લોકાન્ વ્યાપ્ય ભૂતાત્મા, ભુંકતે વિશ્વભુગવ્યયઃ ॥૧૪૨॥
 ઈમં સ્તવં ભગવતો, વિષ્ણોર્વિસેન કીર્તિતમ્ ।
 પઠેદ ઈચ્છેત્પુરુષઃ શ્રેયઃ પ્રાપ્તુંસુખાનિ ચ ॥૧૪૩॥

વિશ્વેશ્વરમજં દેવં, જગતઃ પ્રભવાપ્યયમ્ ।
 ભજન્તિ યે પુષ્કરાક્ષં, ન તે યાન્તિ પરાભવમ્ ॥૧૪૪॥
 અર્જુન ઉવાચ
 પદ્મપત્રવિશાલાક્ષ, પદ્મનાભ સુરોત્તમ ।
 ભક્તાનામનુરક્તાનાં, ત્રાતા ભવ જનાર્દન ॥૧૪૫॥
 શ્રી ભગવાન ઉવાચ
 યો માં નામસહસ્ત્રેણ, સ્તોતુમિચ્છતિ પાંડવ ।
 સોડહમેકેન શ્લોકેન, સ્તુત એવ ન સંશયઃ ॥૧૪૬॥
 નમોડસ્ત્વનંતાય સહસ્ત્રમૂર્તયે,
 સહસ્ત્રપાદા ક્ષિશિરોરુબાહવે ।
 સહસ્ત્રનામ્ને પુરુષાય શાશ્વતે,
 સહસ્ત્ર કોટિ યુગધારિણે નમઃ ॥૧૪૭॥
 નમઃ કમલનાભાય, નમસ્તે જલશાયિને ।
 નમસ્તે કેશવાનંત, વાસુદેવ નમોડસ્તુ તે ॥૧૪૮॥
 વાસનાદ્વાસુદેવસ્ય, વાસિતં ભુવનત્રયમ્ ।
 સર્વભૂતનિવાસોડસિ, વાસુદેવ નમોડસ્તુ તે ॥૧૪૯॥
 નમો બ્રહ્મણ્યદેવાય, ગો-બ્રાહ્મણહિતાય ચ ।
 જગદ્વિતાય કૃષ્ણાય, ગોવિંદાય નમો નમઃ ॥૧૫૦॥
 આકાશાત્પતિતં તોયં, યથા ગચ્છતિ સાગરમ્ ।
 સર્વદેવનમસ્કારઃ, કેશવં પ્રતિ ગચ્છતિ ॥૧૫૧॥
 એષ નિષ્કંટકઃ પંથા, યત્ર સંપૂજ્યતે હરિઃ ।
 કુપથં તં વિજાનીયાદ્, ગોવિંદરહિતાગમમ્ ॥૧૫૨॥
 સર્વવેદેષુ યત્પુણ્યં, સર્વતીર્થેષુ યત્ફલમ્ ।
 તત્ ફલં સમવાપ્નોતિ, સ્તુત્વા દેવં જનાર્દનમ્ ॥૧૫૩॥
 યો નરઃ પઠતે નિત્યં, ત્રિકાલં કેશવાલયે ।
 દ્વિકાલમેકકાલં વા, કૂરં સર્વં વ્યપોહતિ ॥૧૫૪॥

દહાં તે રિપવસ્તસ્ય, સૌમ્યાઃ સર્વે સદા ગ્રહાઃ ।
 વિલીયંતે ચ પાપાનિ, સ્તવે દ્યસ્મિન્ પ્રકીર્તિતે ॥૧૫૫॥
 યેન ધ્યાતઃ શ્રુતો યેન, યેનાયં પઠ્યતે સ્તવઃ ।
 દત્તાનિ સર્વદાનાનિ, સુરાઃ સર્વે સમર્ચિતાઃ ॥૧૫૬॥
 ઈહલોકે પરે વાપિ, નભયં વિદ્યતે ક્વચિત્ ।
 નામ્નાં સહ્સ્ત્રાં યોડધીતે, દ્વાદશ્યાં મમ સન્નિધૌ ॥૧૫૭॥
 શનૈર્દહતિ પાપાનિ કલ્પકોટિશતાનિ ચ ।
 અશ્વત્થસન્નિધૌ પાર્થઃ તુલસીસન્નિધૌ તથા ॥૧૫૮॥
 પઠેન્નામસહ્સ્ત્રાં તુ, ગવાં કોટિફલં લભેત્ ।
 શિવાલયે પઠેન્નિત્યં, તુલસીવનસંસ્થિતઃ ॥૧૫૯॥
 નરો મુક્તિમવાપ્નોતિ ચક્રપાણેર્વયો યથા ।
 બ્રહ્મહત્યાદિકં ઘોરં, સર્વપાપં વિનશ્યતિ ॥૧૬૦॥
 વનમાલી ગદી શાંગી, શંખી ચક્રી ચ નંદકી ।
 શ્રીમાન્નારાયણો વિષ્ણુઃ, વાસુદેવોડભિરક્ષતુ ॥૧૬૧॥

॥ ઈતિ શ્રીમન્મહાભારતે શતસહસ્ત્રાયાં સંહિતાયાં વૈયાસિક્યામાનુશાસનિક પર્વણિ દાનધર્મે
 ભીષ્મયુધિષ્ઠિરસંવાદે શ્રી વિષ્ણોર્દિવ્યસહસ્ત્રનામસ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ શ્રી હનુમાન ચાલીસા ॥

(દોહા)

શ્રી ગુરુ ચરન સરોજ રજ નિજ મન મુકુરુ સુધારિ; બરન ઉંર ઘુબર બિમલ જસું જો દાયક ફલ ચારિ.
 બુદ્ધિહીન તનુ જાનિકે, સુમિરોં પવન-કુમાર; બલ બુદ્ધિ બિદ્યા દેહું મોહિ, હરહું કલેસ બિકાર.

(ચૌપાઈ)

જય હનુમાન જ્ઞાન ગુન સાગર, જય કપીસ તિહું લોક ઉજાગર.
 રામ દૂત અતુલિત બલ ધામા, અંજનિ - પુત્ર પવનસુત નામા. ૨
 મહાબીર બિક્રમ બજરંગી, કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી.
 કંચન બરન બિરાજ સુબેસા, કાનન કુંડલ કુંચિત કેસા. ૪
 હાથ બજા ઔર ધ્વજા બિરાજૈ, કાંધે મૂંજ જનેઊ સાજૈ.
 શંકર સુવન કેસરીનંદન, તેજ પ્રતાપ મહા જગ વંદન. ૬

વિદ્યાવાન ગુની અતિ ચાતુર, રામ કાજ કરિબે કો આતુર.
 પ્રભુ ચરિત્ર સુનિબે કો રસિયા, રામ લખન સીતા મન બસિયા. ૮
 સૂક્ષ્મ રૂપ ધરિ સિયહિં દિખાવા, બિકટ રૂપ ધરિ લંક જલાવા.
 ભીમ રૂપ ધરિ અસુર સંહારે, શ્રી રામચંદ્ર કે કાજ સંવારે. ૧૦
 લાય સજીવન લખન જીયાયે, શ્રી રઘુબીર હરષિ ઉર લાયે.
 રઘુપતિ કીન્હી બહુત બડાઈ, તુમ મમ પ્રિય ભરત સમ ભાઈ. ૧૨
 સહસ્ત્ર બદન તુમ્હારો જસ ગાવૈ, અસ કહી શ્રીપતિ કંઠ લગાવૈ.
 સનકાદિક બ્રહ્માદિ મુનીસા, નારદ સારદ સહિત અહીસા. ૧૪
 યમ કુબેર દિગપાલ જહાં તે, કબિ કોબિદ કહિ સકે કહાં તે.
 તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કીન્હા, રામ મિલાય રાજ પદ દીન્હા. ૧૬
 તુમ્હારો મંત્ર બિભીષન માના, લંકેશ્વર ભયે સબ જગ જાના.
 જુગ સહસ્ત્ર જોજન પર ભાનૂ, લીલ્યો તાહિ મધુર ફલ જાનૂ. ૧૮
 પ્રભુ મુદ્રિકા મેલિ મુખ માંહી, જલધિ લાંધિ ગયે અચરજ નાહી.
 દુર્ગમ કાજ જગત કે જેતે, સુગમ અનુગ્રહ તુમ્હારે તેતે. ૨૦
 રામ દુઆરે તુમ રખવારે, હોત ન આજ્ઞા બિનુ પૈસારે.
 સબ સુખ લહૈ તુમ્હારી સરના, તુમ રક્ષક કાહુ કો ડરના. ૨૨
 અપના તેજ સમ્હારો આપૈ, તીનો લોક હાંકતે કાંપૈ.
 ભૂત પિશાચ નિકટ નહીં આવૈ, મહાબીર જબ નામ સુનાવૈ. ૨૪
 નાસે રોગ હરે સબ પીરા, જપત નિરંતર હનુમંત બીરા.
 સંકટસે હનુમાન છુડાવૈ, મન કર્મ બચન ધ્યાન જો લાવૈ. ૨૬
 સબ પર રામ તપસ્વી રાજા, તિનકે કાજ સકલ તુમ સાજા.
 ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવૈ, સોઈ અમિત જીવન ફલ પાવૈ. ૨૮
 ચારો જુગ પરતાપ તુમ્હારા, હૈ પરસિદ્ધ જગત ઉજીયારા.
 સાધુ સંત કે તુમ રખવારે, અસુર નિકંદન રામ દુલારે. ૩૦
 અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ કે દાતા, અસ બર દીન જાનકી માતા.
 રામ રસાયન તુમ્હારે પાસા, સદા રહો રઘુપતિ કે દાસા. ૩૨

તુમ્હરે ભજન રામ કો પાવૈ, જનમ જનમ કે દુઃખ બિસરાવૈ.
 અંત કાલ રઘુબર પુર જાઈ, જહાં જન્મ હરિ-ભક્ત કહાઈ. ૩૪
 ઔર દેવતા ચિત્ત ન ધરઈ, હનુમંત સેઈ સર્વ સુખ કરઈ.
 સંકટ કટે મિટે સબ પીરા, જો સુમિરૈ હનુમંત બલબીરા. ૩૬
 જૈ જૈ જૈ હનુમંત ગુંસાઈ, કૃપા કરહુ ગુરુ દેવ કી નાઈ.
 જો સતબાર પાઠ કર કોઈ, છુટહિ બંદિ મહા સુખ હોઈ. ૩૮
 જો યહ પઢૈ હનુમાન ચાલીસા, હોય સિદ્ધિ સાખી ગૌરીસા.
 તુલસીદાસ સદા હરિ ચેરા, કીજે નાથ હૃદય મહું ડેરા. ૪૦
 પવનતનય સંકટ હરન, મંગલ મૂર્તિ રૂપ, રામ લખન સીતા સહિત, હૃદય બસહુ સુર ભૂપ.
 સિયાવર રામચંદ્રકી જય પવનસુત હનુમાનકી જય

॥ શ્રી સંતરામ ચાલીસા ॥

જય સંતરામ નામ સુખધામા, પ્રથમ કરઉં પદકંજ પ્રનામા.
 યોગીરાજ ગિરી શિખર નિવાસા, ત્રિલોક વ્યાપક પરમ પ્રકાશા. ૨
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ મહાશક્તિ, દત્ત સ્વરૂપ અનુપ વિભુતિ.
 કંઠ સોહત રૂદ્રાક્ષકી માલા, આજાન બાહુ નેત્ર વિશાલા. ૪
 સર્જક, પોષક, નાશક ત્રાતા, સદ્ગુરુ આપ, આપ પિતુમાતા.
 સુમરે આપ નામ સદ્ભાવે, ઔર સુશ્રદ્ધા ધ્યાન લગાવે. ૬
 તાકો ઘર સુખ શાન્તિ વાસા, સફલ હોત સબ મનકી આશા.
 જો કોઈ નામકી ધુન લગાવે, ભૂત પિશાચ નિકટ નહિ આવે. ૮
 જડ ચેતન સંતરામ સમાયા, જગ પ્રસરી હૈ આપકી માયા.
 શારદ નારદ શેષ સુરેશા, મહિમા ગાવત ઋષિ મુનિશા. ૧૦
 નિર્વિકાર સાકાર અકામી, કરૂણા સાગર અંતરયામી.
 ભજન ભાવસે જો કોઈ ગાવે, કટે કલેશ મન શાન્તિ પાવે. ૧૨
 સંતરામ સ્મરણ સુખશાતા, કલિયુગમેં ચારોં ફલ દાતા.
 વેદ ગીતા ગાયત્રી માતા, આપ જ્ઞાનકી સબ યશગાથા. ૧૪
 પુજા જપ તપ વિધિ પ્રકારા, અજાન હૈ પ્રભુ ભક્ત તુમ્હારા.
 તાત ગતિ મતિ કલા અગાધા, ક્ષમા કરહુ મમ સબ અપરાધા. ૧૬

ઐકાર સાકાર સમાયા, બાલયોગી રૂપ લેકે આયા.
 જીર્ણ દુર્ગ ભૂમિ પાવન કિન્હા, મૃત બ્રાહ્મણ નવ જીવન દિન્હા. ૧૮
 યુગસમા નૃપ ગંભીર ભોગી, કાંચન સમ તન કીયા નિરોગી.
 જાલાનૃપને સ્વાગત કીયા, દીર્ઘકાલ રાજપદ દીયા. ૨૦
 આપ જાનત હૈ મનોભાવકો, નૃપતિ બનાયા ગોવિંદરાવકો.
 વિચરણ કરકે વરાડ આયા, કૃષ્ણ બંસીકા સુર સુનાયા. ૨૨
 લખનદાસ સુન હુવા અચંબા, પ્રભુ દર્શનકા હૃદય અજંપા.
 અંતરધ્યાન હો શુભ મુરતમે, આપ પધારે હૈ સુરતમેં. ૨૪
 ભીષન આગ જલ છાંટ બુઝાયા, ભૂત પિશાચકા ત્રાસ છુડાયા.
 તાપી તટ આશ્રમમેં આયા, જિતા મુનિસે સ્વરૂપ છુપાયા. ૨૬
 મહાજ્ઞાન સાગર જગરાયા, આપ દીખાવત આપકી માયા.
 ગગન ભ્રમણ જલ ઉપર ચલના, સ્વયં સિદ્ધ વિભુ વંદન ચરના. ૨૮
 જય સંતરામ જગત ઉજ્યારા, આપકી લીલા અપરંપારા.
 ખોજત ગુરુ લખન દશ દિશા, કરત કસોટી ભક્તકી ઈશા. ૩૦
 લખન ચલત જબ નટપુર આયા, પ્રભુને તબ નિજરૂપ દીખાયા.
 પુલકિત તન લખન મુદ કૈસે, રામ મીલે અંજનિ સુત જૈસે. ૩૨
 શિષ્યકો યોગારૂઢ બનાયા, જન સેવાકા મંત્ર પઢાયા.
 રોગી દલિત પિડીત આધારા, કૃપા આપકી અમૃત ધારા. ૩૪
 ઉચ્ચ નીચકા ભેદ ભુલાયા, સાધુ સંતકી શિતળ છાયા.
 જપત નિરંતર આપકી માલા, પાવત ધન અરૂ બાલ ગોપાલા. ૩૬
 શ્રી સંતરામ સમેટી માયા, શિષ્ય લખનમેં આપ સમાયા.
 દીપ જ્યોત પ્રગટ ઐકારા, હૈ જગ વંદિત તત્ત્વ તુમ્હારા. ૩૮
 સમાધિ સ્થાન દર્શનકો આવે, ભક્તિ બઢે ઔર શુભ ફલ પાવે.
 સોબાર પઢે ચાલીસા કોઈ, સર્વ પ્રકાર સુખ શાન્તિ હોઈ. ૪૦

શુભ ફલદાઈ ચાલીસા, પ્રેરિત હૈ સંતરામ, નિમિત્ત બનાયા સંતને, ત્રાપજકરકા નામ
 જય જય જય સંતરામજી, જય જય શ્રી મહારાજ, કરૂના કરકે રખત હૈ, સબ ભક્તન કી લાજ

॥ श्री दत्तभावनी ॥

માલા કમંડલુ લસે કર નીચલામાં ડમરુ ત્રિશૂળ વચલા કરમાં બિરાજે,
ઊંચા દ્વિહસ્તકમલે શુભ શંખચક્ર એવા નમું વિધિહરીશસ્વરૂપદત્ત.

જય યોગીશ્વર દત્ત દયાળ! તું જ એક જગમાં પ્રતિપાળ!
અત્યનસૂયા કરી નિમિત્ત, પ્રગટ્યો જગકારણ નિશ્ચિત.
બ્રહ્માહરિહરનો અવતાર, શરણાગતનો તારણહાર;
અંતર્યામી સત્ ચિત્ સુખ, બહાર સદ્ગુરુ દ્વિભુજ સુમુખ. ૪

ઝોળી અન્નપૂર્ણા કર માંઘ શાંતિ કમંડલ કર સોહાય;
ક્યાંય ચતુર્ભુજ ષડ્ભુજ સાર, અનંતબાહુ તું નિર્ધાર.
આવ્યો શરણે બાળ અજાણ, ઉઠ દિગંબર ચાલ્યા પ્રાણ!
સૂણી અર્જુન કેરો સાદ, રીઝ્યો પૂર્વે તું સાક્ષાત્. ૮

દીધી રિદ્ધિ સિદ્ધિ અપાર, અંતે મુક્તિ મહાપદ સાર;
કીધો આજે કેમ વિલંબ? તુજ વિણ મુજને ના આલંબ!
વિષ્ણુશર્મ દ્વિજ તાર્યો એમ, જમ્યો શ્રાદ્ધમાં દેખીપ્રેમ,
જંભદૈત્યથી ત્રાસ્યા દેવ, કીધી મ્હેર તેં ત્યાં તતખેવ. ૧૨

વિસ્તારી માયા, દિતિસુત ઈંદ્રકરે હણાવ્યો તૂર્ત,
એવી લીલા કંઈ કંઈ શર્વ કીધી વર્ણવે કો તે સર્વ!
દોડ્યો આયુ સુતને કામ, કીધો એને તેં નિષ્કામ;
બોધ્યા યદુને પરશુરામ સાધ્યદેવ પ્રહલ્લાદ અકામ. ૧૬

એવી તારી કૃપા અગાધ! કેમ સુણે ના મારો સાદ?
દોડ અંત ના દેખ અનંત! મા કર અધવચ શિશુનો અંત!
જોઈ દ્વિજસ્ત્રી કેરો સ્નેહ, થયો પુત્ર તું નિઃસંદેહ,
સ્મર્તુગામી કલિતાર કૃપાળ! તાર્યો ધોબી છેક ગમાર. ૨૦

પેટપીડથી તાર્યો વિપ્ર, બ્રાહ્મણશેઠ ઉગાર્યો ક્ષિપ્ર,
કરે કેમ ના મારી વ્હાર? જો આણીગમ એક જ વાર!
શુષ્ક કાષ્ટને આણ્યાં પત્ર! થયો કેમ ઉદાસીન અત્ર?
જર્જર વંધ્યા કેરાં સ્વપ્ન, કર્યા સફળ તેં સુતના કૃત્સ્ન. ૨૪

કરી દૂર બ્રાહ્મણના કોઢ, કીધા પૂરણ એના કોડ;
વંધ્યા ભેંસ દૂઝવી દેવ, હર્યુ દારિદ્રય તેં તતખેવ.
ઝાલર ખાઈ રીઝ્યો એમ, દીધો સુવર્ણઘટ સપ્રેમ;
બ્રાહ્મણસ્ત્રીનો મૃત ભરથાર, કીધો સજીવન તેં નિર્ધાર. ૨૮

પિશાય પીડા કીધી દૂર, વિપ્રપુત્ર ઉઠાડ્યો શૂર,
હરી વિપ્રમદ અંત્યજ હાથ, રક્ષ્યો ભક્ત ત્રિવિક્રમ તાત!
નિમિષમાત્રે તંતુક એક, પહોંચાડ્યો શ્રીશૈલે દેખ,
એકી સાથે આઠ સ્વરૂપ ધરી દેવ બહુરૂપ અરૂપ. ૩૨

સંતોષ્યા નિજ ભક્ત સુજાત આપી પરચાઓ સાક્ષાત્;
યવનરાજની ટાળી પીડ, જાતપાતની તને ન ચીડ,
રામકૃષ્ણરૂપે તેં એમ, કીધી લીલાઓ કંઈ તેમ,
તાર્યા પથ્થર ગણિકા વ્યાધ! પશુ પંખી પણ તુજને સાધ. ૩૬

અધમ ઓધારણ તારું નામ, ગાતાં સરે ન શાં શાં કામ?
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ સર્વ ટળે સ્મરણમાત્રથી સર્વ!
મૂઠ્યોટ ના લાગે જાણ પામે નર સ્મરણે નિર્વાણ;
ડાકણ શાકણ ભેંસાસુર, ભૂત પિશાયો જંદ અસુર. ૪૦

નાસે મૂઠી દઈને તૂર્ત, દત્તધૂન સાંભળતાં મૂર્ત,
કરી ધૂપ ગાયે જે એમ દત્તભાવની આ સપ્રેમ;
સુધરે તેના બન્ને લોક, રહે ન તેને ક્યાંયે શોક!
દાસી સિદ્ધિ તેની થાય, દુઃખ દારિદ્રય તેનાં જાય. ૪૪

ભાવન ગુરુવારે નિત નેમ, કરે પાઠ ભાવન સપ્રેમ;
યથાવકાશે નિત્ય નિયમ તેને કદી ન દંડે યમ,
અનેક રૂપે એજ અભંગ, ભજતાં નડે ન માયા-રંગ!
સહસ્ત્ર નામે નામી એક, દત્ત દિગંબર અસંગ છેક. ૪૮

વંદુ તુજને વારંવાર, વેદ શ્વાસ તારા નિર્ધાર,
થાકે વર્ણવતાં જ્યાં શેષ, કોણ રાંક હું બહુકૃતવેષ;
અનુભવતૃપ્તીનો ઉદ્ગાર, સૂણી હસે તે ખાસે માર,
તપસીતત્ત્વમસી એ દેવ, બોલો જય જય શ્રી ગુરુદેવ. ૫૨

॥ શ્રી અવધૂતચિંતન શ્રી ગુરુદેવ દત્ત ॥

॥ श्री संतराम नारायण चालीसा ॥

(राग : दत्तभावनी)

नारायण विष्णु अवतार, कर जोडीने करु प्रणाम,
आपो अमने हृदये डाम, संत शिरोमणी श्री संतराम, १
रामकृष्ण शंकर गुरुदेव, आप ज छो नारायण देव,
सदाय मुख पर हास्य मधुर, नयनोमां करुणा भरपूर, २
आप ज तात मात गुरुदेव, ॐ श्री संतरामलक्ष्मण देव,
जाली आप भक्तोनी हाथ, सदाय रापो तमारी साथ, ३
निर्मल स्नेहना छो सागर, अवधूत श्री नारायण दास,
ओढी श्वेत सत्यनी यादर, सुख शांतिने सहु आदर, ४
मीठी वात करे सहु साथ, मधुर हास्य वेरे गुरुनाथ,
विष्णु सहस्रना थाये पाठ, सन्मुख आप भक्तो सहु साथ, ५
नारायण लीला अपार, कोर्छना पामे अनो पार,
सिद्धि मंत्र नारायण नाम, भावे भक्तो वदे चारवार, ६
अंतर्यामी सत्तयित्त छो, दर्शनथी सहु दुःख उरो,
योग ध्यानना छो भंडार, अनंत लीलाओ करनार, ७
मंदिरमां सौ भक्तोनी साथ, करो रामायण गीता पाठ,
कृष्ण आपे जेम अर्जुन बोध, उरो रावणवृत्ति दंभ कोध, ८
अंतर्यामी करुणा सागर, सद्गुरु आप छो पूरण कारज,
जतपातनो रापो न भेद, समभावे सौ पामे प्रेम, ९
करी करुणा धार्यु शरीर, उद्धारे सद्गुरु सहु श्रव,
आवे वाधना पंजे शिकार, लाभ कोशिश ना छूटे लगार, १०

अंतःकरण शुद्ध स्फटिक समान, अेवा आप छो हे भगवान,
सत्संगथी टाणो भवदुःख, समजणथी आपो भक्तिसुख, ११
हृदय आपनुं अति सरण, द्रवे जोर्छ भक्तोना दुःख,
मंत्र भणीने बनावे जण, सौने थाये काम सरण, १२
नारायणनुं तेज अजब, दृष्टि पामतां उर्ध्व गजब,
अंजता अेमां सहु भक्त, अखंड ज्योतनुं जणो तेज, १३
वही जता प्रेमांसु सहज, नारायणथी मणे नजर,
दर्शन पामी मन न धराय, गुरु चरणोमां नित्य नमाय, १४
भक्तो गाढी अे नभावे शीश, पामे, नारायण आशिष,
पाहुकाना करता दर्शन, जणो स्वयंसद्गुरु ना दर्शन, १५
संत शिरोमणी श्री नारायण, थया समाधिअे आप ज स्थिर,
ॐ नादथी गाज्यु गगन, थयो नारायणनो जयजयकार, १६
साकारथी निराकार स्वरूप, सहु भक्तोना हृदयरूप,
नारायणनुं सूक्ष्मस्वरूप, तेज पुंज सुंदर अतिरूप, १७
अेकमांथी थया अनेक, पोते जुअे पोताने ज अेम,
सधणे आपना दर्शन थाय, दर्शन पामी सहु उरभाय, १८
भक्तो आवे समाधिस्थान गुरु चरणोमां धरे ध्यान,
सुख शांतिने प्रेरणा पामे, निर्बल मनमां पूरे प्राण, १९
सौना कंठे अेक ज गान, जय महाराज जय महाराज,
समर्थ सद्गुरु नारायण दास, सदाय रहेजो भक्तोनी पास, २०

॥ दोहरो ॥

ओलो सौ जन प्रेमथी, जय जय जय नारायण देव,
ॐ श्री संतराम लक्ष्मण देव, ॐ श्री संतराम लक्ष्मण देव.
श्री संतराम महाराज की जय - श्री संतराम महाराज की जय

॥ श्री संतराम भावनी ॥

જય સદ્ગુરુ જય મહારાજ, પ્રગટ થયા ભક્તોને કાજ
 અવધૂત વેષે સઘળે ફરી, ધ્યાન યોગની વાત કરી
 ગઠ ગિરનારથી આવ્યા દેવ, જગકલ્યાણ ને કરવા સેવ
 સેવા-સ્મરણનો લૈ આહાર, નિરાધાર નો તું આધાર ૪

દંડ-કમંડલું કરમાં ધરી, હાજર થાતો ભાવભરી
 રુપે-અરુપી તું સોહાય, મન મારું એમાં લોભાય
 લીલા તારી ગાઉં અપાર, દેજે મુક્તિ એમાં સાર
 સૂણી આજ બાળકનો સાદ, એને તું ના કરજે નિરાશ ૮

અવધૂત ઓલિયા રુપ ધરી, શ્વેત અંગરખું અંગે ધરી
 બે શિષ્યોને લઈ સંગાથ, સૂણાવ્યો તેં બંસીનાદ
 નાદ સૂણી સૌ આભા થયા, લીલા કરી અલોપ થયા
 ભાન ભૂલ્યા શ્રી લક્ષ્મણદાસ, શોધવા લાગ્યા થૈ ઉદાસ ૧૨

વન-ઉપવન જળ સ્થળને પૂછે, વાવડ ન મળતાં આસું લૂછે
 રાખી હૈંયે એકજ ટેક, ફરતાં પહોંચ્યા ગિરનાર છેક
 લીલા સૂણી ત્યાં અપરંપાર, ગાતા થાશે બેડો પાર
 લોક શિક્ષણ દેવા કાજ, પ્રગટયા આપ યોગીશિરતાજ ૧૬

જૂનાગઢ તળેટી માંહય, સ્ત્રી એક રોતી કૂટતી હાય
 વિપ્ર સ્ત્રીનો મૃતભરથાર, ત્યજી ગયો એનો સંસાર
 કલ્પાંત સુણી આવ્યા યોગી, માધાનંદનું નામ ઠોકી
 સાદ સુણી યમદૂત ભાગ્યો, સૂતો જાણે હમણાં જાગ્યો ૨૦

પ્રાણ દઈને ગુપ્ત થયા, સચરાચરમાં ફરતાં રહયા,
 આવ્યા ફરતાં વઢવાણ ગામ, ગંભીર સિંહ રિભાતો આમ
 અંતિમ ઘડીઓ એની ગણાય, વ્હારે એની દોડી જાય
 ચરણરજ દૈ બેઠો કર્યો, જન્મ-મરણનો ફેરો ટળ્યો ૨૪

પૃથ્વીરાજના મહેલે ગયા, અભય વરદાનો એને કહયા
 રાજગાદીની ચિંતા બાળી, આધિ-વ્યાધિ ઉપાધિ ટાળી

રાજકુવરસિંહ આવ્યો શરણ, પામ્યો સુખે ગુરુચરણ
 ધન્ય ઘડીએ ધન્ય એ દિન, ભક્તિ ભાવે થયો તલ્લીન ૨૮

ગોવિંદરાવે નમન કીધું, રાજગાદીનું વચન દીધું
 ગાયકવાડને દીધી ગાદી, ગુરુ તણી એ પરસાદી
 દીન પતિત તણાં રખવાળ, આવી માથે કર પંપાળ
 હું છું તારો બાળ ગમાર, ના જોશો અવગુણ લગાર ૩૨

તાપી તટ ઉતરાણ આવ્યા, જિતામુની ને ગુરુ માન્યા
 બાલયોગીનું નામ ધરી, જનસેવા ખૂબ પ્રેમે કરી
 સુરતમાં લોક આગથી ડર્યા, કમુંડલું જળથી શાંત કર્યા
 અનવરહુસેનનાં ઘરમાં જઈ, કાઢ્યું પ્રેતને પાણી દઈ ૩૬

કતાર ગામે સુખાજીભગત, ચરણ સેવતાં જીત્યો જગત
 અશ્વિનીકુમાર તીર્થે જાય, જોઈ સંતો રાજી થાય
 ઢીમર માછીમારે જોયું, તન-મન કેરું ભાન ખોયું
 શાયર બંસીલાલ મળ્યા, એનાં કેંક જન્મના પુણ્ય ફળ્યા ૪૦

શ્રીરંગદાસના ધામે ગયા, તંબીથી જલપાત્રો ભર્યા
 જિતામુનીને થઈ ગઈ જાણ, ભાગ્યા બાલયોગી તત્કાળ
 પૂર્વ જીવનને વ્યતીત કરી, અવધૂત રૂપે જગમાં ફરી
 વાંકાનેરમાં વીરો મળ્યો, સમજી પુત્રીનો ફેરો ફળ્યો ૪૪

પીપલગ ગામે આવી ચઢ્યા, રાયણ કેરી બખોલે રહયા
 ધન ધન પૂજાભાઈ ભગત, તમે કર્યું શ્રી ગુરુ જતન
 ડુંગા કૂઈ પર સ્નાન કર્યું, આજે દેરી નામ ધર્યું
 શ્રદ્ધા ભાવે જે ત્યાં જાય, દુઃખ દારિદ્ર્ય તેના જાય ૪૮

પૂજાભાઈને વશ થયા, નટપુરમાં શ્રી સ્થિર થયા
 સંત સમાગમ નિશદિન થાય, મહારાજના સૌ ગુણલા ગાય
 અવધૂત દશાનો ત્યાગ કરી, શ્રી સંતરામનું નામ ધરી
 બેઠાં આસનવાળી આજ, બોલો જય જય જય મહારાજ ૫૨

(કિષ્કિંધા કાંડનો આ છેલ્લો ભાગ “સુંદરકાંડ”ના પાઠની પૂર્વે લેવો તે જરૂરી છે.)

કહઈ રીછપતિ સુન્નુ હનુમાના, કા યુપ સાધિ રહેહુ બલવાના.
પવન તનય બલ પવન સમાના, બુધિ બિબેક બિગ્યાન નિધાના.
કવન સો કાજ કઠિન જગ માહી, જો નહિ હોઈ તાત તુમ્હ પાહી.
રામ કાજ લગિ તવ અવતારા, સુન્નતહિ ભયઉ પર્બતાકારા.
કનક બરન તન તેજ બિરાજા, માનહું અપર ગિરિન્હ કર રાજા.
સિંહનાદ કરિ બારહિ બારા, લીલહિ નાઘઉ જલનિધિ ખારા.
સહિત સહાય રાવનહિ મારી, આનઉ ઈહાં ત્રિકૂટ ઉપારી.
જામવંત મેં પૂછઉ તોહી, ઉચિત સિખાવનુ હીજહુ મોહી.
એતના કરહુ તાત તુમ્હ જાઈ, સીતહિ દેખિ કહહુ સુધિ આઈ.
તબ નિજ ભુજ બલ રાજિવનેના, કૌતુક લાગી સંગ કપિ સેના.

(છં) કપિ સેન સંગ સંઘારિ નિસિયર રામુ સીતહિ આનિહેં,
ત્રૈલોક પાવન સુજસુ સુર મુનિ નારદાદિ બખાનિહેં.

જો સુન્નત ગાવત કહત સમુજત પરમ પદ નર પાવઈ,
રઘુબીર પદ પાથોજ મધુકર દાસ તુલસી ગાવઈ.

(દો) ભવ ભેષજ રઘુનાથ જસુ સુનહિ જે નર અરુ નારિ,
તિન્હ કર સકલ મનોરથ સિદ્ધ કરહિ ત્રિસિરારિ.

(સો) નીલોત્પલ તન સ્યામ કામ કોટિ સોભા અધિક,
સુનિઅ તાસુ ગુન ગ્રામ જાસુ નામ અઘ ખગ બધિક.

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ।

॥ શ્રી જાનકીવલ્લભો વિજયતે ॥

શાંતં શાશ્વતમપ્રમેયમનર્થં નિર્વાણશાંતિપ્રદં ।
બ્રહ્મા શંભુફણીન્દ્રસેવ્યમનિશં વેદાન્તવેદ્યં વિભુમ્ ॥
રામાખ્યં જગદીશ્વરં સુરગુરું માયામનુષ્યં હરિં ।
વંદેહહં કરુણાકરં રઘુવરં ભૂપાલયૂડામણિમ્ ॥ ૧ ॥

નાન્યા સ્પૃહા રઘુપતે હૃદયેડસ્મદીયે ।
સત્યં વદામિ ય ભવાનખિલાન્તરાત્મા ॥
ભકિંત પ્રયચ્છ રઘુપુજ્જવ નિર્ભરાં મે ।
કામાદિદોષરહિતં કુરુ માનસં ય ॥ ૨ ॥

અતુલિતબલધામં હેમશૈલાભદ્રેહં ।
દનુજવનકૃશાનું જ્ઞાનિનામગ્રગણ્યમ્ ॥
સકલ ગુણ નિધાનં વાનરાણામધીશં ।
રઘુપતિપ્રિયભક્તં વાતજાતં નમામિ. ॥ ૩ ॥

સુંદરકાંડ

જામવંત કે બચન સુહાએ, સુનિ હનુમંત હૃદય અતિ ભાએ;
તબ લગિ મોહિ પરિખેહું તુમ ભાઈ, સહિ દુઃખ કંદ મૂલ ફલ ખાઈ.
જબ લગિ આવૌં સીતહિ દેખિ, હોઈહિ કાજુ મોહિ હરષ બિસેખી;
યહ કહિ નાઈ સબન્હિ કહુ માથા, યલેઉ હરષિ હિયં ધરિ રઘુનાથા.
સિંધુ તીર એક ભૂદર સુંદર, કૌતુક કૂદિ ચઢેઉ તા ઉપર;
બાર બાર રઘુબીર સંભારી, તરકેઉ પવનતનય બલ ભારી.
જેહિ ગિરિ ચરન દેઈ હનુમંતા, યલેઉ સો ગા પાતાલ તુરંતા;
જિમિ અમોઘ રઘુપતિ કર બાના, એહી ભાંતિ યલેઉ હનુમાના.
જલનિધિ રઘુપતિ દૂત બિચારી, તેં મૈનાક હોહિ શ્રમહારી.

(દો) હનુમાનતેહિ પરસાકરપુનિકીન્હ પ્રનામ,
રામ કાજુ કીન્હેં બિનુ મોહિ કહાં બિશ્રામ. (૧)

જાત પવનસૂત દેવન્હ દેખા, જાનેં કહું બલ બુદ્ધિ બિસેખા;
સુરસા નામ અહિન્હ કે માતા, પઠઈન્હિ આઈ કહી તેહિ બાતા.
આજુ સુરન્હ મોહિ દીન્હ અહારા, સુન્નત બચન કહ પવનકુમારા;
રામ કાજુ કરિ ફિરિ મેં આવૌં, સીતા કઈ સુધિ પ્રભુહિ સુનાવૌં.
તબ તવ બદન પૈઠિહઉ આઈ, સત્ય કહઉ મોહિ જાન દે માઈ;
કવનેહુ જતન દેઈ નહિ જાના, ગ્રસસિ ન મોહિ કહેઉ હનુમાના.
જોજન ભરિ તેહિ બદનુ પસારા, કપિ તનુ કીન્હ દુગુન બિસ્તારા;
સોરહ જોજન મુખ તેહિ ઠયઉ, તુરત પવનસુત બત્તિસ ભયઊ.
જસ જસ સુરસા બદનુ બઢાવા, તાસુ દૂન કપિ રૂપ દેખાવા;
સત જોજન તેહિ આનન કીન્હા, અતિ લઘુ રૂપ પવનસુત લીન્હા.
બદન પઈઠિ પુનિ બાહેર આવા, માગા બિદા તાહિ સિરુ નાવા;
મોહિ સુરન્હ જેહિ લાગિ પઠાવા, બુધિ બલ મરમુ તોર મેં પાવા.

(દો) રામ કાજુ સબુ કરિહહુ તુમબલબુદ્ધિ નિધાન,
આસિષ દેઈ ગઈ સો હરષિ યલેઉ હનુમાન. (૨)

નિસિયરિ એક સિંધુ મહું રહઈ, કરિ માયા નભુ કે ખગ ગહઈ;

જીવ જંતુ જે ગગન ઉડાહી, જલ બિલોકિ તિન્હકે પરિછાહી.
ગહઈ છાહું સક સો ન ઉડાઈ, એહિ બિધિ સદા ગગનચર ખાઈ;
સોઈ છલ હનૂમાન કહું કીન્હા, તાસુ કપટુ કપિ તુરતહિં ચીન્હા.
તાહિ મારિ મારુત સુત બીરા, બારિધિ પાર ગયઉ મતિધીરા;
તહાં જાઈ દેખી બન સોભા, ગુંજત ચંચરીક મધુ લોભા.
નાના તરુ ફલ ફૂલ સુહાએ, ખગ મૃગ બુંદ દેખિ મન ભાએ.
સૈલ બિસાલ દેખિ એક આગે, તા પર ધાઈ ચઢેઉ ભય ત્યાગે;
ઉમા ન કછુ કપિ કે અધિકાઈ, પ્રભુ પ્રતાપ જો કાલહિ ખાઈ.
ગિરિ પર ચઢિ લંકા તેહિં દેખી, કહિ ન જાઈ અતિ દુર્ગ બિસેષિ;
અતિ ઉતંગ જલનિધિ ચહુ પાસા, કનક કોટ પર પરમ પ્રકાસા.

(છં) કનક કોટ બિચિત્ર મનિ કૃત સુંદરાયતના ઘના,
ચઉહટ્ટ હટ્ટ સુબટ્ટ બીથીં ચારુ પુર બહુ બિધિ બના.
ગજબાજિખચર નિકર પદચર રથ બરૂથન્હિ કો ગને,
બહુરૂપ નિસિચર જૂથ અતિબલ સેન બરનત નહિં બને. ॥ ૧ ॥

બન બાગ ઉપબન બાટિકા સર ફૂપ બાપીં સોહહીં,
નર નાગ સુર ગંધર્વ કન્યા રૂપ મુનિ મન મોહહીં.
કહું માલ દેહ બિસાલ સૈલ સમાન, અતિબલ ગર્જહીં,
નાના અખારેન્હ બિરહિં બહુબિધિ એક એકન્હ તર્જહીં. ॥ ૨ ॥

કરિ જતન ભટ કોટિન્હ બિકટ તન નગર ચહુ દિસિ રચ્છહીં,
કહું મહષિ માનુષ ધેનુ ખર અજ બલ નિસાચર ભચ્છહીં.
એહિ લાગિ તુલસીદાસ ઈન્હ કી કથા કછુ એક હૈ કહી,
રઘુબીર સર તીરથ સરીરન્હિ ત્યાગી ગતિ પૈહહિં સહી.

(દો) પુર રખવારે દેખિ બહુ કપિ મન કીન્હ બિચાર,
અતિ લઘુ રૂપ ધરોં નિસિ નગર કરોં પઈસાર. (૩)

મસક સમાન રૂપ કપિ ધરી, લંકહિ ચલેઉ સુમિરિ નરહરિ;
નામ લંકિની એક નિસિચરી, સો કહ ચલેસિ મોહિ નિંદરી.
જાનેહિ નહીં મરમુ સઠ મોરા, મોર અહાર જહાં લગિ ચોરા;
મુઠિકા એક મહા કપિ હનિ, રૂધિર બમત ધરનીં ઢનમની.

પુનિ સંભારી ઉઠી સો લંકા, જોરિ પાનિ કર બિનચ સસંકા;
જબ રાવનહિ બ્રહ્મ બર દીન્હા, ચલત બિરંચિ કહા મોહિ ચીન્હા.
બિકલ હોસિ તેં કપિ કેં મારે, તબ જાનેસુ નિસિચર સંધારે;
તાત મોર અતિ પુન્ય બહૂતા, દેખેઉં નયન રામ કર દૂતા.

(દો) તાત સ્વર્ગ અપબર્ગ સુખ ધરિઅ તુલા એક અંગ,
તૂલ ન તાહિ સકલ મિલિ જો સુખ લવ સત સંગ. (૪)

પ્રબિસિ નગર કીજે સબ કાજા, હૃદયેં રાખિ કોસલપુર રાજા;
ગરલ સુધા રિપુ કરહિં મિતાઈ, ગોપદ સિંધુ અનલ સિતલાઈ.
ગરુડ સુમેરુ રેનુ સમ તાહી, રામ કૃપા કરિ ચિતવા જાહી;
અતિ લઘુ રૂપ ધરેઉ હનુમાના, પૈઠા નગર સુમિરિ ભગવાના.
મંદિર મંદિર પ્રતિ કરિ સોધા, દેખે જહું તહું અગનિત જોધા;
ગયઉ દસાનન મંદિર માહિં, અતિ બિચિત્ર કહિ જાત સો નાહીં.
સચન કિએં દેખા કપિ તેહી, મંદિર મહું ન દીખિ બૈદેહી;
ભવન એક પુનિ દીખ સુહાવા, હરિ મંદિર તહું ભિન્ન બનાવા.

(દો) રામાયુધ અંકિત ગૃહ સોભા બરનિ ન જાઈ,
નવ તુલસિકા બુંદ તહું દેખિ હરષ કપિરાઈ. (૫)

લંકા નિસિચર નિકર નિવાસા, ઈહાં કહાં સજ્જન કર બાસા;
મન મહું તરક કરેં કપિ લાગા, તેહીં સમય બિભીષનુ જાગા.
રામરામ તેહિં સુમિરન કીન્હા, હૃદયેં હરષ કપિ સજ્જન ચીન્હા,
એહિ સન હઠિ કરિહઉં પહિયાની, સાધુ તે હોઈ ન કારજ હાની.
બિપ્ર રૂપ ધરિ બચન સુનાએ, સુનત બિભીષન ઉઠિ તહું આએ;
કરિ પ્રનામ પૂંછી કુસલાઈ, બિપ્ર કહહુ નિજ કથા બુઝાઈ.
કી તુમ્હ હરિ દાસન્હ મહું કોઈ, મોરેં હૃદય પ્રીતિ અતિ હોઈ;
કી તુમ્હ રામુ દીન અનુરાગી, આયહુ મોહિ કરન બડભાગી.

(દો) તબ હનુમંત કહી સબ રામકથા નિજનામ,
સુનત જુગલ તન પુલક મન મગન સુમિરિ ગુન ગ્રામ. (૬)

સુનહું પવનસુત રહનિ હમારી, જિમિ દસનન્હિ મહુ જીભ બિચારી;

તાત કબહું મોહિ જાનિ અનાથા, કરિહિં કૃપા ભાનુકુલ નાથા.
તામસ તનુ કધ્ધ સાધન નાહી, પ્રીતિ ન પદ સરોજ મન માહિં;
અબ મોહિ ભા ભરોસ હનુમંતા, બિનુ હરિકૃપા મિલહિં નહિં સંતા.
જોં રઘુબીર અનુગ્રહ કીન્હા, તૌ તુમ્હ મોહિ દરસુ હઠિ દીન્હા;
સુનહુ બિભિષન પ્રભુ કે રીતી, કરહિં સદા સેવક પર પ્રીતી.
કહહુ કવન મેં પરમ કુલીના, કપિ ચંચલ સબહિં બિધિ હીના;
પ્રાત લેઈ જો નામ હમારા, તેહિ દિન તાહિ ન મિલે અહારા.

(દો) અસ મેં અધમ સખા સુનુ મોહૂ પર રઘુબીર,
કીન્હી કૃપા સુમિરિ ગુન ભરે બિલોચન નીર. (૭)

જાનતહું અસ સ્વામિ બિસારી, ફિરહિં તે કાહે ન હોહિં દુખારી;
એહિ બિધિ કહત રામ ગુન ગ્રામા, પાવા અનિર્ભાચ્ય બિશ્રામા.
પુનિ સબ કથા બિભિષન કહી, જેહિ બિધિ જનકસુતા તહું રહી;
તબ હનુમંત કહા સુનુ ભ્રાતા, દેખી ચહઉં જાનકી માતા.
જુગુતિ બિભીષન સકલ સુનાઈ, ચલેઉ પવનસુત બિદા કરાઈ;
કરિ સોઈ રૂપ ગયઉ પુનિ તહવાં, બન અસોક સીતા રહ જહવાં.
દેખિ મનહિં મહું કીન્હ પ્રનામા, બૈઠેહિં બીતી જાત નિસિ જામા;
કૃસ તનુ સીસ જટા એક બેની, જપતિ હૃદયે રઘુપતિ ગુન શ્રેની.

(દો) નિજ પદ નયન દિઁ મન રામ પદ કમલ લીન,
પરમદુઃખી ભા પવનસુત દેખિ જાનકી દીન. (૮)

તરુ પલ્લવ મહું રહા લુકાઈ, કરઈ બિચાર કરોં કા ભાઈ;
તેહિ અવસર રાવનુ તહ આવા, સંગ નારિ બહુ કિએ બનાવા.
બહુ બિધિ ખલ સીતહિ સમુઝાવા, સામ દામ ભય ભેદ દેખાવા.
કહ રાવનુ સુનુ સુમુખિ સયાની, મંદોદરી આદિ સબ રાની.
તવ અનુચરી કરઉં પન મોરા, એક બાર બિલોકુ મમ ઓરા;
તૂન ધરિ ઓટ કહતિ બૈદેહી, સુમિરિ અવધપતિ પરમ સનેહી.
સુનુ દસમુખ ખદોત પ્રકાસા, કબહું કિ નલિની કરઈ બિકાસા,
અસ મન સમુઝુ કહતિ જાનકી, ખલ સુધિ નહિં રઘુબીર બાન કી;
સઠ સૂને હરિ આનેહિ મોહી, અધમ નિલજ્જ લાજ નહિં તોહી.

(દો) આપુહિ સુનિ ખદોત સમ રામહિ ભાનુ સમાન,
પરુષબચન સુનિ કાઠિ અસિ બોલા અતિ બિસિઆન. (૯)

સીતા તેં મમ કૃત અપમાના, કટિહઉં તવ સિર કઠિન કૃપાના;
નાહિં ત સપદિ માનુ મમ બાની, સુમુખિ હોતિ ન ત જીવન હાની.
શ્યામ સરોજ દામ સમ સુંદર, પ્રભુ ભુજ કરિ કર સમ દસકંધર;
સો ભુજ કંઠ કિ તવ અસિ ઘોરા, સુનુ સઠ અસ પ્રવાન પન મોરા.
ચંદ્રહાસ હરુ મમ પરિતાપં, રઘુપતિ બિરહ અનલ સંજાતં;
સીતલ નિસિત બહસિ બર ધારા, કહ સીતા હરુ મમ દુઃખ ભારા.
સુનત બચન પુનિ મારન ધાવા, મયતનયાં કહિ નીતિ બુઝાવા,
કહેસિ સકલ નિસિચરન્હિ બોલાઈ, સીતહિં બહુ બિધિ ત્રાસહુ જાઈ;
માસ દિવસ મહું કહા ન માના, તૌ મેં મારબિ કાઠિ કૃપાના.

(દો) ભવન ગયઉ દસકંધર, ઈહાં પિસાચિનિ બુંદ;
સીતહિ ત્રાસ દેખાવહિં, ધરહિં રૂપ બહુ મંદ. (૧૦)

ત્રિજટા નામ રાચ્છસી એકા, રામ ચરન રતિ નિપુન બિબેકા;
સબન્હો બોલિ સુનાએસિ સપના, સીતહિ સેઈ કરહુ હિત અપના.
સપનેં બાનર લંકા જારી, જાતુધાન સેના સબ મારી;
ખર આરૂઠ નગન દસસીસા, મુંડિત સિર ખંડિત ભુજ બીસા.
એહિ બિધિ સો દચ્છિન દિસિ જાઈ, લંકા મનહું બિભીષન પાઈ;
નગર ફિરી રઘુબીર દોહાઈ, તબ પ્રભુ સીતા બોલિ પઠાઈ.
યહ સપના મેં કહઉં પુકારી, હોઈહિ સત્ય ગએં દિન ચારી;
તાસુ બચન સુનિ તે સબ ડરી, જનકસુતા કે ચરનન્હિ પરી.

(દો) જહું તહું ગઈ સકલ તબ સીતા કર મન સોચ,
માસ દિવસ બીતેં મોહિ, મારિહિ નિસિચર પોચ. (૧૧)

ત્રિજટા સન બોલીં કર જોરી, માતુ બિપતિ સંગિનિ તેં મોરી;
તજોં દેહ કરુ બેગિ ઉપાઈ, દુસહ બિરહુ અબ નહિં સહિ જાઈ.
આનિ કાઠ રચુ ચિતા બનાઈ, માતુ અનલ પુનિ દેહિ લગાઈ;
સત્ય કરહિ મમ પ્રીતિ સયાની, સુને કો શ્રવન સૂલ સમ બાની.
સુનતબચન પદ ગહિ સમુઝાએસિ, પ્રભુ પ્રતાપ બલ સજસુ સુનાએસિ;

નિસિ ન અનલ મિલ સુનુ સુકુમારી, અસ કહિ સો નિજ ભવન સિધારી.
કહ સીતા બિધિ ભા પ્રતિકૂલા, મિલિહિ ન પાવક મિટિહિ ન સૂલા;
દેખિ અત પ્રગટ ગગન અંગારા, અવનિ ન આવત એકઉ તારા.
પાવકમય સસિ સ્વત ન આગી, માનહુ મોહિ જાનિ હતભાગી;
સુનહિ બિનય મમ બિટપ અસોકા, સત્ય નામ કરુ હરુ મમ સોકા.
નૂતન કિસલય અનલ સમાના, દેહિ અગિનિ જનિ કરહિ નિદાના;
દેખિ પરમ બિરહાકુલ સીતા, સો ઇન કપિહિ કલપ સમ બીતા.

(સો) કપિ કરિ હૃદયે બિચાર દીન્હિ મુદ્રિકા ડારિ તબ,
જનુ અસોક અંગાર દીન્હિ હરષિ ઉઠિ કર ગહેઉ. (૧૨)

તબ દેખી મુદ્રિકા મનોહર, રામ નામ અંકિત અતિ સુંદર;
ચકિત ચિતવ મુદરી પહિયાની, હરષ બિષાદ હૃદયે અકુલાની.
જીતી કો સકઈ અજય રઘુરાઈ, માયા તેં અસિ રચિ નહિં જાઈ;
સીતા મન બિચાર કર નાના, મધુર બચન બોલેઉ હનુમાના.
રામચંદ્ર ગુન બરનેં લાગા, સુનતહિં સીતા કર દુઃખ ભાગા;
લાગીં સુનેં શ્રવન મન લાઈ, આદિહુ તેં સબ કથા સુનાઈ.
શ્રવનામૃત જેહિં કથા સુહાઈ, કહી સો પ્રગટ હોતિં કિન ભાઈ;
તબ હનુમંત નિકટ ચલિ ગયઊ, ફિરિ બૈઠિં મન બિસમય ભયઊ.
રામ દૂત મેં માતુ જાનકી, સત્ય સપથ કરુનાનિધાનકી,
યહ મુદ્રિકા માતુ મેં આની, દીન્હિ રામ તુમ્હ કહું સહિદાની;
નર બાનરહિ સંગ કહુ કેસેં, કહી કથા ભઈ સંગતિ જૈસેં.

(દો) કપિકેબચનસપ્રેમસુનિઉપજામનબિસ્વાસ,
જાના મન કમ બચન યહ કૃપાસિંધુ કર દાસ. (૧૩)

હરિજન જાનિ પ્રીતિ અતિ ગાઢી, સજલ નચન પુલકાવલિ બાઢી;
બૂડત બિરહ જલધિ હનુમાના, ભયહુ તાત મો કહું જલજાના.
અબ કહુ કુસલ જાઉં બલિહારી, અનુજ સહિત સુખ ભવન ખરારી;
કોમલચિત્ત કૃપાલ રઘુરાઈ, કપિ કેહિ હેતુ ધરી નિહુરાઈ.
સહજ બાનિ સેવક સુખદાયક, કબહુંક સુરતિ કરત રઘુનાયક;
કબહું નચન મમ શીતલ તાતા, હોઈહલિં નિરખિ શ્યામ મૃદુ ગાતા.

બચનુ ન આવ નચન ભરે બારી, અહહ નાથ હોં નિપટ બિસારી;
દેખિ પરમ બિરહાકુલ સીતા, બોલા કપિ મૃદુ બચન બિનીતા.
માતુ કુસલ પ્રભુ અનુજ સમેતા, તવ દુઃખ દુઃખી સુકૃપા નિકેતા;
જનિ જનની માનહુ જિયે ઊના, તુમ્હ તે પ્રેમુ રામ કેં દૂના.

(દો) રઘુપતિ કર સંદેસુ અબ, સુનુ જનની ધરિ ધીર,
અસ કહિ કપિ ગદગદ ભયઉ ભરે બિચોચન નીર. (૧૪)

કહેઉ રામ બિયોગ તવ સીતા, મો કહું સકલ ભએ બિપરીતા;
નવ તરુ કિસલય મનહું કૃસાનુ, કાલનિસા સમ નિસિ સસિ ભાનુ.
કુબલય બિપિન કુતં બન સરિસા, બારિદ તપત તેલ જનુ બરિસા;
જે હિત રહે કરત તેઈ પીરા, ઉરગ સ્વાસ સમ ત્રિબિધ સમીરા.
કહેહૂ તે કષ્ટ દુઃખ ઘટિ હોઈ, કાહિ કહોં યહ જાન ન કોઈ;
તત્ત્વ પ્રેમ કર મમ અરૂ તોરા, જાનત પ્રિયા એકુ મનુ મોરા.
સો મનુ સદા રહત તોહિ પાહીં, જાનુ પ્રીતિ રસુ એતનેહિ માહીં;
પ્રભુ સંદેસુ સુનત બૈદેહી, મગન પ્રેમ તન સુધિ નહિં તેહિ.
કહ કપિ હૃદય ધીર ધરુ માતા, સુમિરુ રામ સેવક સુખદાતા;
ઉર આનહુ રઘુપતિ પ્રભુતાઈ, સુનિ મમ બચન તજહુ કદરાઈ.

(દો) નિસિચર નિકર પતંગ સમ રઘુપતિ બાવન કૃસાનુ,
જનની હૃદયે ધીર ધરુ જરે નિસાચર જાનું. (૧૫)

જોં રઘુબીર હોતિ સુધિ પાઈ, કરતે નહિં બિલંબુ રઘુરાઈ;
રામ બાન રબિ ઉએ જાનકી, તમ બરૂથ કહું જાતુધાન કી.
અબહિં માતુ મેં જાઉં લવાઈ, પ્રભુ આચસુ નહિં રામ દોહાઈ;
કષ્ટક દિવસ જનની ધરુ ધીરા, કપિન્હ સહિત અઈહલિં રઘુબીરા.
નિસિચર મારિ તોહિ લૈ જૈહલિં, તિહું પુર નારદાદિ જસુ ગૈહલિં;
હેં સુત કપિ સબ તુમ્હહિં સમાના, જાતુધાન અતિ ભટ બલવાના.
મોરેં હૃદય પરમ સંદેહા, સુનિ કપિ પ્રગટ કીન્હિ નિજ દેહા,
કનક ભૂધરાકાર સરીરા, સમર ભયંકર અતિબલ બીરા;
સીતા મન ભરોસ તબ ભયઊ, પુનિ લઘુ રૂપ પવનસુત લયઊ.

(દો) સુનુ માતા સાખામૃગ નહિં બલ બુદ્ધિ બિસાલ,
પ્રભુ પ્રતાપ તેં ગરુડહિં ખાઈ પરમ લઘુ બ્યાલ. (૧૬)

મન સંતોષ સુનત કપિ બાની, ભગતિ પ્રતાપ તેજ બલ સાની;
આસિષ દીન્હિ રામપ્રિય જાના, હોહુ તાત બલ સીલ નિધાના.
અજર અમર ગુનનિધિ સુત હોહુ, કરહુ બહુત રઘુનાયક છોહુ;
કરહું કૃપા પ્રભુ અસ સુનિ કાના, નિર્ભર પ્રેમ મગન હનુમાના.
બાર બાર નાએસિ પદ સીસા, બોલા બચન જોરિ કર કીસા;
અબ કૃતકૃત્ય ભયઉં મેં માતા, આસિષ તવ અમોઘ બિખ્યાતા.
સુનહુ માતુ મોહિ અતિસય ભૂખા, લાગિ દેખિ સુંદર ફલ રૂખા;
સુનુ સુત કરહિં બિપિન રખવારી, પરમ સુભટ રજનીયર ભારી,
તિન્હ કર ભય માતા મોહિ નાહી, જોં તુમ્હ સુખ માનહુ મન માહીં.

(દો) દેખિ બુદ્ધિ બલ નિપુન કપિ કહેઉ જાનકીં જાહુ,
રઘુપતિ ચરન હૃદયેં ધરિ તાત મધુર ફલ ખાહું. (૧૭)

ચલેઉ નાઈ સિરુ પૈઠેઉ બાગા, ફલ ખાએસિ તરુ તોરેં લાગા;
રહે તહાં બહુ ભટ રખવારે, કછુ મારેસિ કછુ જાઈ પુકારે.
નાથ એક આવા કપિ ભારી, તેહિં અસોક બાટિકા ઉજારી;
ખાએસિ ફલ અરુ બિટપ ઉપારે, રચ્છક મર્દિ મર્દિ મહિ ડારે.
સુનિ રાવન પઠએ ભટ નાના, તિન્હહિ દેખિ ગર્જેઉ હનુમાના;
સબ રજનીયર કપિ સંધારે, ગએ પુકારત કછુ અધમારે.
પુનિ પઠયઉ તેહિં અચ્છકુમારી, ચલા સંગ લૈ સુભટ અપારા;
આવત દેખિ બિટપ ગહિ તર્જા, તાહિ નિપાતિ મહાધુનિ ગર્જા.

(દો) કછુ મારેસિ કછુ મર્દેસિ કછુ મિલએસિ ધરિ ધૂરિ,
કછુ પુનિ જાઈ પુકારે પ્રભુ મર્કટ બલ ભૂરિ. (૧૮)

સુનિ સુત બધ લંકેસ રિસાના પઠએસિ મેઘનાદ બલવાના;
મારસિ જનિ સુત બાંધેસુ તાહી, દેખિઅ કપિહિ કહાં કર આહી.
ચલા ઈંદ્રજિત અતુલિત જોધા, બંધુ નિધન સુનિ ઉપજા કોધા;
કપિ દેખા દારુન ભટ આવા, કટકટાઈ ગર્જા અરુ ધાવા.
અતિ બિસાલ તરુ એક ઉપારા, બિરથ કીન્હ લંકેસ કુમારા;

રહે મહાભટ તાકે સંગા, ગહિ ગહિ કપિ મર્દઈ નિજ અંગા.
તિન્હહિ નિપાતિ તાહિ સન બાજા, ભિરે જુગલ માનહું ગજરાજા,
મુઠિકા મારિ ચઢા તરુ જાઈ, તાહિ એક છન મુરછા આઈ;
ઉઠિ બહોરિ કીન્હસિ બહુ માયા, જીતિ ન જાઈ પ્રભંજન જાયા.

(દો) બ્રહ્મ અસ્ત્ર તેહિ સૌંધા કપિ મન કીન્હ બિચાર,
જોં ન બ્રહ્મસર માનઉં મહિમા મિટઈ અપાર. (૧૯)

બ્રહ્મબાન કપિ કહુ તેહિં મારા, પરતિહું બાર કટકુ સંધારા;
તેહિં દેખા કપિ મુરછિત ભયગી, નાગપાસ બાંધેસિ લૈ ગયગી.
જાસુ નામ જપિ સુનહુ ભવાની, ભવ બંધન કાટહિં નર ગ્યાની;
તાસુ દૂત કિ બંધ તરુ આવા, પ્રભુ કારજ લગિ કપિહિં બંધાવા.
કપિ બંધન સુનિ નિસિચર ધાએ, કૌતુક લાગિ સભાં સબ આએ;
દસમુખ સભા દીખિ કપિ જાઈ, કહિ ન જાઈ કછુ અતિ પ્રભુતાઈ.
કર જોરેં સુર દિસિપ બિનીતા, ભૂકુટિ બિલોકત સકલ સભીતા;
દેખિ પ્રતાપ ન કપિ મન સંકા, જિમિ અહિગન મહુ ગરુડ અસંકા.

(દો) કપિહિ બિલોકિ દસાનન બિહસા કહિ દુર્બાદ,
સુત બધ સુરતિ કીન્હ પુનિ ઉપજા હૃદયેં બિષાદ. (૨૦)

કહ લંકેસ કવન તેં કીસા, કેહિ કેં બલ ઘાલેહિ બન ખીસા;
કી ઘોં શ્રવન સુનેહિ નહિં મોહી, દેખઉં અતિ અસંક સઠ તોહિ.
મારે નિસિચર કેહિં અપરાધા, કહુ સઠ તોહિ ન પ્રાન કઈ બાધા;
સુનુ રાવન બ્રહ્માંડ નિકાયા, પાઈ જાસુ બલ બિરચતિ માયા.
જાકેં બલ બિરંચિ હરિ ઈસા, પાલત સૃજત હરત દસસીસા;
જા બલ સીસ ધરત સહસાનન, અંડકોષ સમેત ગિરિ કાનન,
ધરઈ જો બિબિધ દેહ સુરત્રાતા, તુમ્હ સે સઠન્હ સિખાવનુ દાતા.
હર કોદંડ કઠિન જેહિં ભંજા, તેહિ સમેત નૃપ દલ મદ ગંજા;
ખર દૂષન ત્રિસિરા અરુ બાલી, બધે સકલ અતુલિત બલસાલી.

(દો) જાકે બલ લવલેસ તેં જિતહુ ચરાચર ઝારિ,
તાસુ દૂત મેં જા કરિ હરિ આનેહુ પ્રિય નારિ. (૨૧)

જાનઉ મેં તુમ્હારિ પ્રભુતાઈ, સહસબાહુ સન પરી લરાઈ;

સમર બાલિ સન કરિ જસુ પાવા, સુનિ કપિ બચન બિહસિ બિહરાવા.
ખાયઉં ફલ પ્રભુ લાગી ભૂખા, કપિ સુભાવ તેં તોરેઉં રૂખા;
સબ કેં દેહ પરમ પ્રિય સ્વામી, મારહિં મોહિ કુમારગ ગામી.
જિન્હ મોહિ મારા તે મેં મારે, તેહિ પર બાંધેઉં તનયેં તુમ્હારે;
મોહિ ન કછુ બાંધે કઈ લાજા, કીન્હ ચહઉં નિજ પ્રભુ કર કાજા.
બિનતી કરઉં જોરિ કર રાવન, સુનહુ માન તજિ મોર સિખવન;
દેખહુ તુમ્હ નિજ કુલહિ બિચારી, ભ્રમ તજિ ભજહુ ભગત ભયહારી.
જાકેં ડર અતિ કાલ ડેરાઈ, જો સુર અસુર ચરાચર ખાઈ;
તાસોં બચરુ કબહુ નહિં કીજેં, મોરે કહેં જાનકી દીજેં.

(દો) પ્રનતપાલ રઘુનાયક કરુના સિંધુ ખરારિ,
ગએં સરન પ્રભુ રાખિહેં તવ અપરાધ બિસારિ. (૨૨)

રામ ચરન પંકજ ઉર ધરહુ, લંકા અચલ રાજુ તુમ્હ કરહુ;
રિષિ પુલસ્તિ જસુ બિમલ મયંકા, તેહિ સસિ મહુ જનિ હોહુ કલંકા.
રામ નામ બિનુ ગિરા ન સોહા, દેખુ બિચારી ત્યાગિ મદ મોહા;
બસન હીન નહિં સોહ સુરારી, સબ ભૂષન ભૂષિત બર નારી.
રામ બિમુખ સંપત્તિ પ્રભુતાઈ, જાઈ રહી પાઈ બિનુ પાઈ;
સજલ મૂલ જિન્હ સરિતન્હ નાહીં, બરષિ ગએં પુનિ તબહિં સુખાહીં.
સુનુ દસકંઠ કહઉં પન રોપી, બિમુખ રામ ત્રાતા નહિં કોપી;
સંકર સહસ બિખુ અજ તોહી, સકહિં ન રાખિ રામ કર દ્રોહી.

(દો) મોહમૂલ બહુ સૂલ પ્રદ ત્યાગહુ તમ અભિમાન,
ભજહુ રામ રઘુનાયક કૃપા સિંધુ ભગવાન. (૨૩)

જલપિ કહી કપિ અતિ હિત બાની, ભગતિ બિબેક બરતિ નય સાની;
બોલા બિહસિ મહા અભિમાની, મિલા હમહિ કપિ ગુર બડ ગ્યાની.
મૃત્યુ નિકટ આઈ ખલ તોહી, લાગેસિ અધમ સિખવન મોહી;
ઉલટા હોઈ હિ કહ હનુમાના, મતિભ્રમ તોર પ્રગટ મેં જાના.
સુનિ કપિ બચન બહુત ખિસિઆના, બેગિ ન હરહુ મૂઠ કર પ્રાના;
સુનત નિસાયર મારન ધાએ, સચિવન્હ સહિત બિભીષનુ આએ.
નાઈ સીસ કરિ બિનય બહૂતા, નીતિ બિરોધ ન મારિઅ દૂતા;

આન દંડ કછુ કરિઅ ગોસાં, સબહિં કહા મંત્ર ભલ ભાઈ;
સુનત બિહસિ બોલા દસકંધર, અંગ ભંગ કરિ પઠઈઅ બંદર.

(દો) કપિ કેં મમતા પૂછ પર સબહિ કહઉં સમુજાઈ,
તેલ બોરિ પટ બાંધિ પુનિ પાવક દેહુ લગાઈ. (૨૪)

પૂંછહીન બાનર તહં જાઈ હિ, તબ સઠ નિજ નાથહિં લઈ આઈ હિ;
જિન્હ કે કીન્હિસિ બહુત બડાઈ, દેખઉં મેં તિન્હ કે પ્રભુતાઈ.
બચન સુનત કપિ મન મુસુકાના, ભઈ સહાય સારદ મેં જાના;
જાતુધાન સુનિ રાવન બચના, લાગે રચેં મૂઠ સોઈ રચના.
રહા ન નગર બસન ઘૂત તેલા, બાઢી પૂછ કીન્હ કપિ ખેલા;
કૌતુક કહં આએ પુરબાસી, માહરિં ચરન કરહિં બહુ હાંસી.
બાજહિં ઢોલ દેહિં સબ તારી, નગર ફેરિ પુનિ પૂછ પ્રજારી,
પાવક જરત દેખિ હનુમંતા, ભયઉ પરમ લઘુરૂપ તુરંતા;
નિબુકિ ચઢેઉ કપિ કનક અટારી, ભઈ સભીત નિસાયર નારી.

(દો) હરિ પ્રેરિત તેહિ અવસર ચલે મરુત ઉનયાસ,
અટ્ટહાસ કરિ ગર્જા કપિ બઢિ લાગ અકાસ. (૨૫)

દેહ બિસાલ પરમ હરુઆઈ, મંદિર તેં મંદિર ચઢ ધાઈ;
જરઈ નગર ભા લોગ બિહાલા, ઝપટ લપટ બહુ કોટિ કરાલા.
તાત માતુ હા સુનિઅ પુકારા, એહિ અવસર કો હમહિ ઉબારા;
હમ જો કહા યહ કપિ નહિં હોઈ, બાનર રૂપ ધરેં સુર કોઈ.
સાધુ અવગ્યા કર ફલુ એસા, જરઈ નગર અનાથ કર જૈસા;
જારા નગરુ નિમિષ એક માહી, એક બિભીષન કર ગૂહ નાહીં.
તા કર દૂત અનલ જેહિં સિરિજા, જરા ન સો તેહિ કારન ગિરિજા;
ઉલટી પલટિ લંકા સબ જારી, કૃદિ પરા પુનિ સિંધુ મઝારી.

(દો) પૂંછબુઝાઈખોઈ શ્રમધરિ લઘુરૂપબહોરિ,
જનકસુતા કેં આગેં ઠાઢ ભયઉ કર જોરિ. (૨૬)

માતુ મોહિ દીજે કછુ ચીન્હા, જૈસેં રઘુનાયક મોહિ દીન્હા;
ચૂડામનિ ઉતારિ તબ દયઉ, હરષ સમેત પવન સુત લયગી.
કહેહુ તાત અસ મોર પ્રનામા, સબ પ્રકાર પ્રભુ પૂરનકામા;

દીન દયાલ બિરિદુ સંભારી, હરહુ નાથ મમ સંકટ ભારી.
તાત સકસુત કથા સુનાએહુ, બાન પ્રતાપ પ્રભુહિ સમુઝાએહુ;
માસ દિવસ મહું નાથુ ન આવા, તૌ પુનિ મોહિ જિઅત નહિં પાવા.
કહુ કપિ કેહિ બિધિ રાખૌં પ્રાના, તુમ્હહૂ તાત કહત અબ જાના;
તોહિ દેખિ સીતલિ ભઈ છાતિ, પુનિ મો કહુ સોઈ દિનુ સો રાતી.

(દો) જનકસુતહિ સમુઝાઈ કરિ બહુ બિધિ ધીરજુ દીન્હ,
ચરન કમલ સિરુ નાઈ કપિ ગવનુ રામ પહિં કીન્હ. (૨૭)

ચલત મહાધુનિ ગર્જેસિ ભારી, ગર્ભ સ્ત્રવહિ સુનિ નિસિચર નારી;
નાથિ સિંધુ એહિ પારહિં આવા, સબદ કિલિકિલા કપિન્હ સુનાવા.
હરષે સબ બિલોકિ હનુમાના, નૂતન જન્મ કપિન્હ તબ જાના;
મુખ પ્રસન્ન તન તેજ બિરાજા, કીન્હેસિ રામચંદ્ર કર કાજા.
મિલે સકલ અતિ ભએ સુખારી, તલફત મીન પાવ જિમિ બારી;
ચલે હરષિ રઘુનાયક પાસા, પૂંછત કહત નવલ ઈતિહાસા;
તબ મધુબન ભીતર સબ આએ, અંગદ સંમત મધુ ફલ ખાએ;
રખવારે જબ બરજન લાગે, મુષ્ટિ પ્રહાર હનત સબ ભાગે.

(દો) જાઈ પુકારે તે સબ બન ઉજાર જુબરાજ,
સુનિ સુગ્રીવ હરષ કપિ કરિ આએ પ્રભુ કાજ. (૨૮)

જૌં ન હોતિ સીતા સુધિ પાઈ, મધુબન કે ફલ સકહિં કિ ખાઈ;
એહિ બિધિ મન બિચાર કર રાજા, આઈ ગએ કપિ સહિત સમાજા.
આઈ સબન્હિ નાવા પદ સીસા, મિલેઉ સબન્હિ અતિ પ્રેમ કપીસા;
પૂંછી કુસલ કુસલ પદ દેખી, રામકૃપાં ભા કાજુ બિસેષી.
નાથ કાજુ કીન્હેઉ હનુમાના, રાખે સકલ કપિન્હ કે પ્રાના;
સુનિ સુગ્રીવ બહુરિ તેહિ મિલેઉ, કપિન્હ સહિત રઘુપતિ પહિં ચલેઊ.
રામ કપિન્હ જબ આવત દેખા, કિએં કાજુ મન હરષ બિસેષા;
ફટિક સિલા બેઠે દ્વૌ ભાઈ, પરે સકલ કપિ ચરનન્હિ જાઈ.

(દો) પ્રીતિ સહિત સબ ભેટે રઘુપતિ કરુના પુંજ,
પૂંછી કુસલ નાથ અબ કુસલ દેખિ પદ કંજ. (૨૯)

જામવંત કહ સુનુ રઘુરાયા, જા પર નાથ કરહુ તુમ્હ દાયા;

તાહિ સદા સુભ કુસલ નિરંતર, સુર નર મુનિ પ્રસન્ન તા ઊપર.
સોઈ બિજઈ બિનઈ ગુન સાગર, તાસુ સુજસુ ત્રૈલોક ઉજાગર;
પ્રભુ કીં કૃપા ભયઉ સબુ કાજૂ, જન્મ હમાર સુફલ ભા આજૂ.
નાથ પવનસુત કીન્હિ જો કરની, સહસહું મુખ ન જાઈ સો બરની;
પવનતનય કે ચરિત સુહાએ, જામવંત રઘુપતિહિ સુનાએ.
સુનત કૃપાનિધિ મન અતિ ભાએ, પુનિ હનુમાન હરષિ હિયેં લાએ;
કહહુ તાત કેહિ ભાંતિ જાનકી, રહતિ કરતિ રચ્છા સ્વપ્રાન કી.

(દો) નામ પાહરૂ દિવસ નિસિ ધ્યાન તુમ્હાર કપાટ,
લોચન નિજ પદ જંત્રિત જાહિં પ્રાન કેહિં બાટ. (૩૦)

ચલત મોહિ ચૂડામનિ દીન્હી, રઘુપતિ હદયેં લાઈ સોઈ લીન્હી;
નાથ જુગલ લોચન ભરિ બારી, બચન કહે કહુ જનકકુમારી.
અનુજ સમેત ગહેહુ પ્રભુ ચરના, દીન બંધુ પ્રનતારતિ હરના;
મન કમ બચન ચરન અનુરાગી, કેહિં અપરાધ નાથ હૌં ત્યાગી.
અવગુન એક મોર મૈં માના, બિછુરત પ્રાન ન કીન્હ પયાના;
નાથ સો નયનન્હિ કો અપરાધા, નિસરત પ્રાન કરહિં હઠિ બાધા.
બિરહ અગિનિ તનુ તૂલ સમીરા, સ્વાસ જરઈ છન માહિં સરીરા,
નયન સ્ત્રવહિં જલુ નિજ હિત લાગી, જરૈં ન પાવ દેહ બિરહાગી;
સીતા કે અતિ બિપતિ બિસાલા, બિનહિં કહેં ભલિ દીનદયાલા.

(દો) નિનિષ નિમિષ કરુનાનિધિ જાહિં કલપ સમ બીતિ,
બેગિ ચલિઅ પ્રભુ આનિઅ ભુજબલ ખલ દલ જીતિ. (૩૧)

સુનિ સીતા દુઃખ પ્રભુ સુખ અચના, ભરિ આએ જલ રાજિવ નયના;
બચન કાયેં મન મમ ગતિ જાહિ, સપનેહું બૂઝિઅ બિપતિ કિ તાહી.
કહ હનુમંત બિપતિ પ્રભુ સોઈ, જબ તવ સુમિરન ભજન ન હોઈ;
કેતકિ બાત પ્રભુ જાતુધાન કી, રિપહિ જીતિ આનિબી જાનકી.
સુનુ કપિ તોહિ સમાન ઉપકારી, નહિં કોઉ સુર નર મુનિ તનુધારી;
પ્રતિ ઉપકાર કરૌં કા તોરા, સનમુખ હોઈ ન સકત મન મોરા.
સુનુ સુત તોહિ ઉરિન મૈં નાહીં દેખેઉં કરિ બિચાર મન માહીં;
પુનિ પુનિ કપિહિ ચિતવ સુરત્રાતા, લોચન નીર પુલક અતિ ગાતા.

(દો) સુનિ પ્રભુ બચન બિલોકી મુખ ગાત હરષિ હનુમંત,
ચરન પરેઉ પ્રેમાકુલ ત્રાહિ ત્રાહિ ભગવંત. (૩૨)

બાર બાર પ્રભુ ચહઈ ઉઠાવા, પ્રેમ મગન તેહિ ઉઠબ ન ભાવા;
પ્રભુ કર પંકજ કપિ કેં સીસા, સુમિરિ સો દસા મગન ગૌરીસા.
સાવધાન મન કરિ પુનિ સંકર, લાગે કહન કથા અતિ સુંદર;
કપિ ઉઠાઈ પ્રભુ હૃદયે લગાવા, કર ગહિ પરમ નિકટ બૈઠાવા.
કહુ કપિ રાવન પાલિત લંકા, કેહિ બિધિ દહેઉ દુર્ગ અતિ બંકા;
પ્રભુ પ્રસન્ન જાના હનુમાલા, બોલા બચન બિગત અભિમાના.
સાખા મૃગ કેં બડિ મનુસાઈ, સાખા તેં સાખા પર જાઈ,
નાથિ સિંધુ હાટકપુર જારા, નિસિયર ગન બધિ બિપિન ઉજારા;
સો સબ તવ પ્રતાપ રઘુરાઈ, નાથ ન કછૂ મોરિ પ્રભુતાઈ.

(દો) તા કહું પ્રભુ કછુ અગમ નહિં જા પર તુમ્હ અનુકૂલ,
તવ પ્રભાવે બડવાનલહિ જારિ સકઈ બલુ તૂલ. (૩૩)

નાથ ભગતિ અતિ સુખદાયની, દેહુ કૃપા કરિ અનપાયની;
સુનિ પ્રભુ પરમ સરલ કપિ બાની, એવમસ્તુ તબ કહેઉ ભવાની.
ઉમા રામ સુભાઉ જેહિં જાના, તાહિ ભજનુ તજિ ભાવ ન આના;
ચહ સંબાદ જાસુ ઉર આવા, રઘુપતિ ચરન ભગતિ સોઈ પાવા.
સુનિ પ્રભુ બચન કહહિં કપિબુંદા, જય જય જય કૃપાલ સુખકંદા;
તબ રઘુપતિ કપિપતિહિ બોલાવા, કહા ચલેં કર કરહુ બનાવા.
અબ બિલંબુ કેહિ કારન કીજે, તુરત કપિન્હ કહુ આયસુ દીજે;
કૌતુક દૈખિ સુમન બહુ બરષી, નભ તેં ભવન ચલે સુર હરષી.

(દો) કપિપતિ બેગિ બોલાએ આએ જૂથપ જૂથ,
નાના બરન અતુલ બલ બાનર ભાલુ બરૂથ. (૩૪)

પ્રભુ પદ પંકજ નાવહિં સીસા, ગર્જહિં ભાલુ મહાબલ કીસા;
દેખી રામ સકલ કપિ સેના, ચિતઈ કૃપા કરિ રાજિવ નૈના.
રામ કૃપા બલ પાઈ કપિંદા, ભએ પચ્છજુત મનહું ગિરિંદા;
હરષિ રામ તબ કીન્હ પયાના, સગુન ભએ સુંદર સુભ નાના.
જાસુ સકલ મંગલમય કીતી, તાસુ પયાન સગુન ચહ નીતી;

પ્રભુ પયાન જાના બૈદેહીં, ફરકી બામ અંગ જનુ કહિ દેહીં.
જોઈ જોઈ સગુન જાનકિહિ હોઈ, અસગુન ભયઉ રાવનહિ સોઈ;
ચલા કટકુ કો બરનેં પારા, ગર્જહિં બાનર ભાલુ અપારા.
નખ આયુધ ગિરિ પાદપધારી, ચલે ગગન મહિ ઈચ્છાચારી;
કેહરીનાદ ભાલુ કપિ કરહીં, ડગમગાહિં દિગ્ગજ ચિક્કરહીં.

(ઇ) ચિક્કરહિં દિગ્ગજ ડોલ મહિ ગિરિ લોલ સાગર ખરભરે, |
મન હરષ સભ ગંધર્ભ સુર મુનિ નાગ કિંનર દુઃખ ટરે; ||
કટકટહિં મર્કટ બિકટ ભટ બહુ કોટિ કોટિન્હ ધાવહી, |
જય રામ પ્રબલ પ્રતાપ કોસલનાથ ગુન ગન ગાવહી. || ૧ ||
સહિ સક નભાર ઉદાર અહિપતિ બાર બારહિં મોહઈ, |
ગહ દસન પુનિ પુનિ કમઠ પૃષ્ઠ કઠોર સો કિમિ સોહઈ; ||
રઘુબીર રુચિર પ્રયાન પ્રસ્થિતિ જાનિ પરમ સુહાવની; |
જનુ કમઠ ખર્પર સર્પરાજ સો લિખિત અભિચલ પાવની. || ૨ ||

(દો) એહિ બિધિ જાઈ કૃપાનિધિ ઉતરે સાગર તીર;
જહું તહું લાગે ખાન ફલ ભાલુ બિપુલ કપિ બીર. (૩૫)

ઉહાં નિસાયર રહહિં સસંકા, જબ તેં જારિ ગયઉ કપિ લંકા;
નિજ નિજ ગૂહું સબ કરહિં બિચારા, નહિં નિસિયર કુલ કેર ઉબારા.
જાસુ દૂત બલ બરનિ ન જાઈ, તેહિં આઝેં પુર કવન ભલાઈ;
દુતિન્હ સન સુનિ પુરજન બાની, મંદોદરી અધિક અકુલાની.
રહસિ જોરી કર પતિ પગ લાગી, બોલી બચન નીતિ રસ પાગી;
કંત કરષ હરિ સન પરિહરહુ, મોર કહા અતિ હિત હિયેં ધરહુ.
સમુઝત જાસુ દૂત કઈ કરની, સ્ત્રવહિં ગર્ભ રજનીચર ધરની;
તાસુ નારિ નિજ સચિવ બોલાઈ, પઠવહુ કંત જો ચહહુ ભલાઈ.
તવ કુલ કમલ બિપિન દુઃખદાઈ, સીતા સીત નિસા સમ આઈ;
સુનહુ નાથ સીતા બિનુ દીન્હેં, હિત ન તુમ્હાર સંભુ અજ કિન્હેં.

(દો) રામ બાન અહિ ગન સરિસ નિકર નિસાયર ભેક,
જબ લગિ ગ્રસત ન તબ લગિ જતનુ કરહુ તજી ટેક. (૩૬)

શ્રવણ સુનિ સઠ તા કરિ બાની, બિહસા જગત બિદિત અભિમાની;

સભ્ય સુભાઉ નારિ કર સાચા, મંગલ મહું ભય મન અતિ કાચા.
જોં આવઈ મર્કટ કટકાઈ, જિઅહિં બિચારે નિસિચર ખાઈ;
કંપહિ લોકપ જાકીં ત્રાસા, તાસુ નારિ સભીત બડિ હાસા.
અસ કહિ બિહસિ તાહિ ઉર લાઈ, ચલેઉ સભાં મમતા અધિકાઈ;
મંદોદરી હૃદયેં કર ચિંતા, ભયઉ કંત પર બિધિ બિપરીતા.
બેઠેઉ સભાં ખબરિ અસિ પાઈ, સિંધુ પાર સેના સબ આઈ,
બૂઝેસિ સચિવ ઉચિત મત કહહૂ, તે સબ હંસે મષ્ટ કરિ રહહૂ;
જિતેહુ સુરાસુર તબ શ્રમ નાહીં, નર બાનર કેહિ લેખે માંહીં.

(દો) સચિવબૈદ ગુરુ તીનિ જોં પ્રિય બોલહિં ભય આસ,
રાજ ધર્મ તન તીનિ કર હોઈ બેગિહીં નાસ. (૩૭)

સોઈ રાવન કહું બની સહાઈ, અસ્તુતિ કરહિં સુનાઈ સુનાઈ;
અવસર જાનિ બિભીષનુ આવા, બ્રાતા ચરન સીસુ તેહિં નાવા.
પુનિ સિરુ નાઈ બૈઠ નિજ આસન, બોલા બચન પાઈ અનુસાસન;
જોં કૃપાલ પૂંછિહુ મોહિ બાતા, મતિ અનુરૂપ કહઉં હિત તાતા.
જો આપન ચાહૈ કલ્યાના, સુજસુ સુમતિ સુભ ગતિ સુખ નાના;
સો પરનારિ લિલાર ગોસાઈ, તજઉ ચઉચિ કે ચંદ કિ નાઈ.
ચૌદહ ભુવન એક પતિ હોઈ, ભૂત દ્રોહ તિષ્ટઈ નહિં સોઈ;
ગુન સાગર નાગર નર જોગિ, અલપ લોભ ભલ કહઈ ન કોગિ.

(દો) કામ ક્રોધ મદ લોભ સબ નાથ નરક કે પંથ,
સબ પરિહરિ રઘુબીરહિ ભજહુ ભજહિં જેહિં સંત. (૩૮)

તાત રામ નહિં નર ભૂપાલા, ભૂવનેશ્વર કાલહુ કર કાલા;
બ્રહ્મ અનામય અજ ભગવંતા, બ્યાપક અજિત અનાદિ અનંતા.
ગો દ્વિજ ઘેનુ દેવ હિતકારી, કૃપા સિંધુ માનુષ તનુ ધારી;
જન રંજન ભંજન ખલ બ્રાતા, બેદ ધર્મ રચ્છક સુનુ બ્રાતા.
તાહિ બચરુ તજિ નાઈઅ માથા, પ્રનતારતિ ભંજન રઘુનાથા;
દેહુ નાથ પ્રભુ કહુ બૈદેહી, ભજહુ રામ બિનુ હેતુ સનેહી.
સરન ગએ પ્રભુ તાહુ ન ત્યાગા, બિસ્વ દ્રોહ કૃત અધ જેહિ લાગા;
જાસુ નામ ત્રય તાપ નસાવન, સોઈ પ્રભુ પ્રગટ સમુરુ જિયેં રાવન.

(દો) બાર બાર પદ લાગઉં બિનય કરઉં દસસીસ,
પરિહરિ માન મોહ મદ ભજહુ કોસલાધીસ. (૩૯ ક)
મુનિ પુલસ્તિ નિજ સિષ્ય સન કહિ પઠઈ યહ બાત,
તુરત સો મૈં પ્રભુ સન કહી પાઈ સુઅવસરુ તાત. (૩૯ ખ)

માલ્યવંત અતિ સચિવ સયાના, તાસુ બચન સુનિ અતિ સુખ માના;
તાત અનુજ તવ નીતિ બિભૂષન, સો ઉર ધરહુ જો કહત બિભીષન.
રિપુ ઉતકરષ કહત સઠ દોગિ, દૂરિ ન કરહુ ઈહાં હઈ કોગિ;
માલ્યવંત ગૃહ ગયઉ બહોરી, કહઈ બિભીષનુ પુનિ કર જોરી.
સુમતિ કુમતિ સબ કેં ઉર રહહીં, નાથ પુરાન નિગમ અસ કહહીં;
જહાં સુમતિ તહું સંપતિ નાના, જહું કુમતિ તહું બિપતિ નિદાના.
તવ ઉર કુમતિ બસી બિપરીતા, હિત અનહિત માનહુ રિપુ પ્રીતા;
કાલરાતિ નિસિચર કુલ કેરી, તેહિ સીતા પર પ્રીતિ ઘનેરી.

(દો) તાત ચરન ગહિ માગઉં રાખહુ મોર દુલાર,
સીતા દેહુ રામ કહુ અહિત ન હોઈ તુમ્હાર. (૪૦)

બુધ પુરાન શ્રુતિ સંમત બાની, કહી બિભીષન નીતિ બખાની;
સુનત દસાનન ઉઠા રિસાઈ, ખલ તોહિ નિકટ મૃત્યુ અબ આઈ.
જિઅસિ સદા સઠ મોર જિઆવા, રિપુ કર પચ્છ મૂઠ તોહિ ભાવા;
કહસિ ન ખલ અસ કો જગ માંહી, ભુજબલ જાહિ જિતા મૈં નાહીં.
મમ પુર બસિ તપસિન્હ પર પ્રીતિ, સઠ મિલુ જાઈ તિન્હહિ કહુ નીતી;
અસ કહિ કીન્હેસિ ચરન પ્રહારા, અનુજ ગહે પદ બારહિં બારા.
ઉમા સંત કઈ ઈહઈ બડાઈ, મંદ કરત જો કરઈ ભલાઈ,
તુમ્હ પિતુ સરિસ ભલેહિં મોહિં મારા, રામ ભજેં હિત નાથ તુમ્હારા;
સચિવ સંગ લૈ નભ પથ ગયગિ, સબહિ સુનાઈ કહત અસ ભયગિ.

(દો) રામુ સત્યસંકલ્પ પ્રભુ સભા કાલ બસ તોરિ,
મૈં રઘુબીર સરન અબ જાઉં દેહુ જનિ ખોરિ. (૪૧)

અસ કહિ ચલા બિભીષનુ જબહીં, આયૂહીન ભએ સબ તબહીં;
સાધુ અવગ્યા તુરત ભવાની, કર કલ્યાન અખિલ કે હાની.

રાવન જબહિ બિભીષન ત્યાગા, ભયઉ બિભવ બિનુ તબહિં અભાગા;
 ચલેઉ હરષિ રઘુનાયક પાહીં, કરત મનોરથ બહુ મન માહીં;
 દેખિહઉ જાઈ ચરન જલજાતા, અરુન મૃદુલ સેવક સુખદાતા.
 જે પદ પરસિ તરી રિષિનારી, દંડક કાનન પાવનકારી.
 જે પદ જનકસુતાં ઉર લાએ, કપટ કુરંગ સંગ ધર ધાએ;
 હર ઉર સર સરોજ પદ જેઈ, અહોભાગ્ય મેં દેખિહઉ તેઈ.

(દો) જિન્હ પાયન્હ કે પાદુકન્હિ ભરતુ રહે મન લાઈ,
 તે પદ આજુ બિલોકિહઉ ઈન્હ નયનન્હિ અબ જાઈ. (૪૨)

એહિ બિધિ કરત સપ્રેમ બિચારા, આયઉ સપદિ સિંધુ એહિં પારા;
 કપિન્હ બિભીષનુ આવત દેખા, જાના કોઉ રિપુ દૂત બિસેષા.
 તાહિ રાખિ કપીસ પહિં આએ, સમાચાર સબ તાહિ સુનાએ;
 કહ સુગ્રીવ સુનહુ રઘુરાઈ, આવા મિલન દસાનન ભાઈ.
 કહ પ્રભુ સખા બૂઝિએ કાહા, કહઈ કપીસ, સુનહુ નરનાહા;
 જાનિ ન જાઈ નિસાયર માયા, કામરૂપ કેહિ કારન આયા.
 ભેદ હમાર લેન સઠ આવા, રાખિઅ બાંધિ મોહિ અસ ભાવા,
 સખા નીતિ તુમ્હ નીકિ બિચારી, મમ પન સરનાગત ભયહારી;
 સુનિ પ્રભુ બચન હરષ હનુમાના, સરનાગત બચ્છલ ભગવાના.

(દો) સરનાગત કહું જે તજહિં નિજ અનહિત અનુમાનિ,
 તે નર પાવૈર પાપમય તિન્હહિ બિલોકત હાનિ. (૪૩)

કોટિ બિપ્ર બધ લાગહિં જાહૂ, આએ સરન તજઉ નહિં તાહૂ;
 સનમુખ હોઈ જીવ મોહિ જબહીં, જન્મ કોટિ અધ નાસહિં તબહીં.
 પાપવંત કર સહજ સુભાગિ, ભજનુ મોર તેહિ ભાવ ન કાગિ;
 જો પૈ દુષ્ટહૃદય સોઈ હોઈ, મોરં સનસુખ આવ કિ સોઈ.
 નિર્મલ મન જન સો મોહિ પાવા, મોહિ કપટ છલ છિદ્ર ન ભાવા;
 ભેદ લેન પઠવા દસસીયા, તબહું ન કષ્ટ ભય હાનિ કપીસા.
 જગ મહું સખા નિસાયર જેતે, લછિમનુ હનઈ નિમિષ મહું તેતે;
 જો સભીત આવા સરનાઈ, રખિહઉ તાહિ પ્રાન કી નાઈ.

(દો) ઉભય ભાંતિ તેહિ આનહુ હંસિ કહ કૃપાનિકેત,
 જય કૃપાલ કહિ કપિ ચલે અંગદ હનૂ સમેત. (૪૪)

સાદર તેહિ આગેં કરિ બાનર, ચલે જહાં રઘુપતિ કરુનાકર;
 દૂરિહિ તે દેખે દોઉ ભ્રાતા, નયનાનંદ દાન કે દાતા.
 બહુરિ રામ છબિધામ બિલોકી, રહેઉ ઠટુકી એકટક પલ રોકી;
 ભુજ પ્રલંબ કંજારુન લોચન, સ્યામલ ગાત પ્રનત ભય મોચન.
 સિંધ કંધ આયત ઉર સોહા, આનન અમિત મદદ મન મોહા;
 નયન નીર પુલકિત અતિ ગાતા, મન ધરિ ધીર કહી મૃદુ બાતા.
 નાથ દસાનન કર મેં ભ્રાતા, નિસિચર બંસ જનમ સુરત્રાતા;
 સહજ પાપપ્રિય તામસ દેહા, જથા ઉલૂકહિ તમ પર નેહા.

(દો) શ્રવન સુજસુ સુનિ આયઉ પ્રભુ ભંજન ભવ ભીર,
 ત્રાહિ ત્રાહિ આરતિ હરન સરન સુખદ રઘુભીર. (૪૫)

અસ કહિ કરત દંડવત દેખા, તુરત ઉઠે પ્રભુ હરષ બિસેષા;
 દીન બચન સુનિ પ્રભુ મન ભાવા, ભુજ બિસાલ ગહિ હૃદયે લગાવા.
 અનુજ સહિત મિલિ ઢિગ બૈઠારિ, બોલે બચન ભગત ભયહારી;
 કહુ લંકેસ સહિત પરિવારા, કુસલ કુઠાહર બાસ તુમ્હારા.
 ખલ મંડલી બસહુ દિનુ રાતી, સખા ધરમ નિબહઈ કેહિ ભાંતી;
 મેં જાનઉ તુમ્હારિ સબ રીતી, અતિ નય નિપુન ન ભાવ અનીતી.
 બરુ ભલ બાસ નરક કર તાતા, દુષ્ટ સંગ જનિ દેઈ બિધાતા;
 અબ પદ દેખિ કુસલ રઘુરાયા, જો તુમ્હ કીન્હિ જાનિ જન દાયા.

(દો) તબ લગિ કુસલ ન જીવ કહું સપનેહું મન બિશ્રામ,
 જબ લગિ ભજત ન રામ કહું સોક ધામ તજિ કામ. (૪૬)

તબ લગિ હૃદયે બસત ખલ નાના, લોભ મોહ મચ્છર મદ માના;
 જબ લગિ ઉર ન બસત રઘુનાથા, ધરેં ચાપ સાયક કટિ ભાથા.
 મમતા તરુન તમી અંધિઆરી, રાગ દ્વેષ ઉલૂક સુખકારી;
 તબ લગિ બસતિ જીવ મન માહીં, જબ લગિ પ્રભુ પ્રતાપ રબિ નાહીં.
 અબ મેં કુસલ મિટે ભય ભારે, દેખિ રામ પદ કમલ તુમ્હારે;
 તુમ્હ કૃપાલ જા પર અનુકૂલા, તાહિ ન બ્યાપ ત્રિબિધ ભવ સૂલા.

મૈં નિસિયર અતિ અધમ સુભાગી, સુભ આચરનુ કીન્હ નહિં કાગી;
જાસુ રૂપ મુનિ ધ્યાન ન આવા, તેહિં પ્રભુ હરષિ હૃદયે મોહિ લાવા.

(દો) અહોભાગ્ય મમ અમિત અતિ રામ કૃપા સુખ પુંજ,
દેખેઉં નયન બિરંચિ સિવ સેબ્ય જુગલ પદ કંજ. (૪૭)

સુનહુ સખા નિજ કહઉં સુભાગી, જાન ભુસુંડિ સંભુ ગિરિજાગી;
જોં નર હોઈ ચરાચર દ્રોહી, આવૈ સભય સરન તકિ મોહી.
તજિ મદ મોહ કપટ છલ નાના, કરઉં સદ્ય તેહિ સાધુ સમાના,
જનની જનક બંધુ સુત દારા, તનુ ધનુ ભવન સુહૃદ પરિવારા.
સબ કૈ મમતા તાગ બટોરી, મમ પદ મનહિ બાંધ બરિ ડોરિ;
સમદરસી ઈચ્છા કછુ નાહી, હરષ સોક ભય નહિં મન માહી.
અસ સજ્જન મમ ઉર બસ કેસેં, લોભી હૃદયે બસઈ ધનુ જૈસેં;
તુમ્હ સારિખે સંત પ્રિય મોરેં, ધરઉં દેહ નહિ આન નિહોરેં.

(દો) સગુન ઉપાસક પરહિત નિરત નીતિ દૃઢ નેમ,
તે નર પ્રાન સમાન મમ જિન્હ કેં દ્વિજ પદ પ્રેમ. (૪૮)

સુનુ લંકેસ સકલ ગુન તોરેં, તાતેં તુમ્હ અતિસય પ્રિય મોરેં,
રામ બચન સુનિ બાનર જૂથા, સકલ કહહિં જય કૃપા બરૂથા.
સુનત બિભીષનુ પ્રભુ કૈ બાની, નહિં અઘાત શ્રવનામૃત જાની;
પદ અંબુજ ગહિ બારહિં બારા, હૃદયે સમાત ન પ્રેમુ અપારા.
સુનહુ દેવ સચરાચર સ્વામી, પ્રનતપાલ ઉર અંતરજામી;
ઉર કછુ પ્રથમ બાસના રહી, પ્રભુ પદ પ્રીતિ સરિત સો બહી.
અબ કૃપાલ નિજ ભગતિ પાવની, દેહુ સદા સિવ મન ભાવની;
એવમસ્તુ કહિ પ્રભુ રનધીરા, માગા તુરત સિંધુ કર નીરા.
જદપિ સખા તવ ઈચ્છા નાહી, મોર દરસુ અમોઘ જગ માહી;
અસ કહિ રામ તિલક તેહિ સારા, સુમન બૃષ્ટિ નભ ભઈ અપારા.

(દો) રાવન ક્રોધ અનલ નિજ સ્વાસ સમીર પ્રચંડ,
જરત બિભીષનુ રાખેઉ દીન્હેઉ રાજુ અખંડ. (૪૯ ક)
જો સંપતિ સિવ રાવનહિ દીન્હિ દિએં દસ મથ,
સોઈ સંપદા બિભીષનહિ સકુચિ દીન્હિ રઘુનાથ. (૪૯ ખ)

અસ પ્રભુ છાડિ ભજહિં જે આના, તે નર પસુ બિનુ પૂંછ બિખાના;
નિજ જન જાનિ તાહિ અપનાવા, પ્રભુ સુભાવ કપિ કુલ મન ભાવા.
પુનિ સર્બગ્ય સર્બ ઉર બાસી, સર્બરૂપ સબ રહિત ઉદાસી;
બોલે બચન નીતિ પ્રતિપાલક, કારન મનુજ દનુજ કુલ ઘાલક.
સુનુ કપીસ લંકાપતિ બીરા, કેહિ બિધિ તરિઅ જલધિ ગંભીરા;
સંકુલ મકર ઉરગ ઝષ જાતિ, અતિ અગાધ દુસ્તર સબ ભાંતી.
કહ લંકેસ સુનહુ રઘુનાયક, કોટિ સિંધુ સોષક તવ સાયક;
જદપિ તદપિ નીતિ અસિ ગાઈ, બિનય કરિઅ સાગર સન જાઈ.

(દો) પ્રભુ તુમ્હાર કુલગુર જલધિ કહિહિ ઉપાય બિચારી,
બિનુ પ્રયાસ સાગર તરિહિ સકલ ભાલુ કપિ ધારિ. (૫૦)

સખા કહિ તુમ્હ નીકિ ઉપાઈ, કરિઅ દૈવ જોં હોઈ સહાઈ;
મંત્ર ન યહ લહિમન મન ભાવા, રામ બચન સુનિ અતિ દુઃખ પાવા.
નાથ દૈવ કર કવન ભરોસા, સોષિઅ સિંધુ કરિઅ મન રોસા;
કાદર મન કહું એક અધારા, દૈવ દૈવ આલસી પુકારા.
સુનત બિહસિ બોલે રઘુબીરા, એસેહિં કરબ ધરહુ મન ધીરા;
અસ કહિ પ્રભુ અનુજહિ સમુઝાઈ, સિંધુ સમીપ ગએ રઘુરાઈ.
પ્રથમ પ્રનામ કીન્હ સિરુ નાઈ, બૈઠે પુનિ તટ દર્ભ ડસાઈ;
જબહિ બિભીષન પ્રભુ પહિં આએ, પાછેં રાવન દૂત પઠાએ.

(દો) સકલ ચરિત તિન્હ દેખે ધરેં કપટ કપિ દેહ;
પ્રભુ ગુન હૃદયે સરાહહિં, સરનાગત પર નેહ. (૫૧)

પ્રગટ બખાનહિં રામ સુભાગી, અતિ સપ્રેમ ગા બિસરી દુરાગી;
રિપુ કે દૂત કપિન્હ તબ જાને, સકલ બાંધિ કપીસ પહિં આને.
કહ સુગ્રીવ સુનહુ સબ બાનર, અંગ ભંગ કરિ પઠવહુ નિસિયર;
સુનિ સુગ્રીવ બચન કપિ ધાએ, બાંધિ કટક ચહુ પાસ ફિરાએ.
બહુ પ્રકાર મારન કપિ લાગે, દીન પુકારત તદપિ ન ત્યાગે;
જો હમાર હર નાસા કાના, તેહિ કોસલાધીસ કૈ આના.
સુનિ લહિમન સબ નિકટ બોલાએ, દયા લાગિ હૈંસિ તુરત છોડાએ;
રાવન કર દીજહુ યહ પાતી, લહિમન બચન બાયુ કુલઘાતી.

(દો) કહેલું મુખાગર મૂઠ સન મમ સંદેસુ ઉદાર,
સીતા દેઈ મિલહું ન ત આવા કાલુ તુમ્હાર. (૫૨)

તુરત નાઈ લછિમન પદ માથા, ચલે દૂત બરનત ગુન ગાથા;
કહત રામ જસુ લંકાં આએ, રાવન ચરન સીસ તિન્હ નાએ.
બિહસિ દસાનન પૂંછી બાતા, કહસિ ન સુક આપનિ કુસલાતા;
પુનિ કહુ ખબરી બિભીષન કેરી, જાહિ મૃત્યુ આઈ અતિ નેરી.
કરત રાજ લંકા સઠ ત્યાગી, હોઈ હિ જવ કર કીટ અભાગી;
પુનિ કહુ ભાલુ કીસ કટકાઈ, કઠિન કાલ પ્રેરિત ચલિ આઈ.
જિન્હ કે જીવન કર રખવારા, ભયઉ મૃદુલ ચિત સિંધુ બિચારા;
કહુ તપસિન્હ કે બાત બહોરી, જિન્હ કે હૃદયેં ત્રાસ અતિ મોરી.

(દો) કી ભઈ ભેંટ કિ ફિરિ ગએ શ્રવન સુજસુ સુનિ મોર,
કહસિ ન રિપુ દલ તેજ બલ બહુત ચકિત ચિત તોર. (૫૩)

નાથ કૃપા કરિ પૂંછેહુ જૈસેં, માનહુ કહા કોધ તજિ તૈસેં;
મિલા જાઈ જબ અનુજ તુમ્હારા, જાતહિં રામ તિલક તેહિ સારા.
રાવન દૂત હમહિ સુનિ કાના, કપિન્હ બાંધિ દીન્હે દુઃખ નાના;
શ્રવન નાસિકા કાટૈં લાગે, રામ સપથ દીન્હે હમ ત્યાગે.
પૂંછિહુ નાથ રામ કટકાઈ, બદન કોટિ સત બરનિ ન જાઈ;
નાના બરન ભાલુ કપિ ધારી, બિકટાનન બિસાલ ભયકારી.
જેહિં પુર દહેઉ હતેઉ સુત તોરા, સકલ કપિન્હ મહૂં તેહિ બલુ થોરા;
અમિત નામ ભટ કઠિન કરાલા, અમિત નાગ બલ બિપુલ બિસાલા.

(દો) દ્વિબિદ મયંદ નીલ નલ અંગદ ગદ બિકટાસિ,
દધિમુખ કેહરિ નિસઠ સઠ જામવંત બલરાસિ. (૫૪)

એ કપિ સબ સુગ્રીવ સમાના, ઈન્હ સમ કોટિન્હ ગનઈ કો નાના;
રામ કૃપાં અતુલિત બલ તિન્હહીં, તૃન સમાન ત્રૈલોકહિ ગનહીં.
અસ મેં સુના શ્રવન દસકંધર, પદુમ અઠારહ જૂથપ બંદર;
નાથ કટક મહૂં સો કપિ નાહીં, જો ન તુમ્હહિ જીતૈ રન માહીં.
પરમ કોધ મીજહિં સબ હાથા, આયસુ પૈ ન દેહિં રઘુનાથા;
સોષહિં સિંધુ સહિત ઝષ બ્યાલા, પૂરહિં ન ત ભરિ કુધર બિસાલા.

મદિ ગદ મિલવહિં દસસીસા, એસેઈ બચન કહહિં સબ કીસા;
ગર્જહિં તર્જહિં સહજ અસંકા, માનહું ગ્રસન ચહત હહિં લંકા.

(દો) સહજ સૂર કપિ ભાલુ સબ પુનિ સિર પર પ્રભુ રામ,
રાવન કાલ કોટિ કહુ જીતિ સકહિં સંગ્રામ. (૫૫)

રામ તેજ બલ બુધિ બિપુલાઈ, રેષ સહસ સત સકહિં ન ગાઈ;
સક સર એક સોષિ સત સાગર, તવ ભ્રાતહિ પૂંછેઉ નય નાગર.
તાસુ બચન સુનિ સાગર પાહીં, માગત પંથ કૃપા મન માહીં;
સુનત બચન બિહસા દસસીસા, જોં અસિ મતિ સહાય કૃત કીસા.
સહજ ભીરુ કર બચન દેઢાઈ, સાગર સન ઠાની મચલાઈ;
મૂઠ મૃષા કા કરસિ બડાઈ, રિપુ બલ બુદ્ધિ થાહ મેં પાઈ.
સચિવ સભીત બિભીષન જાકેં, બિજય બિભૂતિ કહાં જગ તાકેં.
સુનિ ખલ બચન દૂત રિસ બાઢી, સમય બિચારિ પત્રિકા કાઢી.
રામાનુજ દીન્હી યહ પાતી, નાથ બચાઈ જુડાવહુ છાતી;
બિહસી બામ કર લીન્હી રાવન, સચિ બોલિ સઠ લાગ બચાવન.

(દો) બાતન્હ મનહિ રિઝાઈ સઠ જનિ ઘાલસિ કુલ ખીસ,
રામ બિરોધ ન ઉબરસિ સરન બિખ્નુ અજ ઈસ. (૫૬ ક)

કી તજિ માન અનુજ ઈવ પ્રભુ પદ પંકજ ભુંગ,
હોહિ કિ રામ સરાનલ ખલ કુલ સહિત પતંગ. (૫૬ ખ)

સુનત સભય મન મુખ મુસુકાઈ, કહત દસાનન સબહિ સુનાઈ;
ભૂમિ પરા કર ગહત અકાસા, લઘુ તાપસ કર બાગ બિલાસા.
કહ સુક નાથ સત્ય સબ બાની, સમુઝહુ છાડિ પ્રકૃતિ અભિમાની,
સુનહુ બચન મમ પરિહરિ કોધા, નાથ રામ સન તજહુ બિરોધા.
અતિ કોમલ રઘુબીર સુભાગી, જઘપિ અખિલ લોક કર રાગી;
મિલત કૃપા તુમ્હ પર પ્રભુ કરિહી, ઉર અપરાધ ન એકઉ ધરહી.
જનકસુતા રઘુનાથહિ દીજે, એતના કહા મોર પ્રભુ કીજે;
જબ તેહિં કહા દેન બૈદેહી, ચરન પ્રહાર કીન્હ સઠ તેહી.
નાઈ ચરન સિરુ ચલા સો તહાં, કૃપાસિંધુ રઘુનાયક જહાં;

કરિ પ્રનામુ નિજ કથા સુનાઈ, રામકૃપાં આપનિ ગતિ પાઈ.
રિષિ અગસ્તિ કીં સાપ ભવાની, રાઘસ ભયઉ રહા મુનિ ગ્યાની;
બંદિ રામ પદ બારહિં બારા, મુનિ નિજ આશ્રમ કહું પગુ ધારા.

(દો) બિનય ન માનત જલધિ જડ ગએ તીનિ દિન બીતિ,
બોલે રામ સકોપ તબ ભય બિનુ હોઈ ન પ્રીતિ. (૫૭)

લછિમન બાન સરાસન આનૂ, સોષોં બારિધિ બિસિખ કૃસાનૂ;
સઠ સન બિનય કુટિલ સન પ્રીતિ, સહજ કૃપન સન સુંદર નીતી.
મમતા રત સન ગ્યાન કહાની, અતિ લોભી સન બિરતી બખાની;
કોધિહિ સમ કામિહિ હરિ કથા, ઊસર બીજ બએં ફલ જથા.
અસ કહિ રઘુપતિ ચાપ ચઢાવા, યહ મત લછિમન કે મન ભાવા;
સંધાનેઉ પ્રભુ બિસિખ કરાલા, ઉઠી ઉદધિ ઉર અંતર જવાલા.
મકર ઉરગ ઝષ ગન અકુલાને, જરત જંતુ જલનિધિ જબ જાને;
કનક થાર ભરિ મનિ ગન નાના, બિપ્ર રૂપ આયઉ તજિ માના.

(દો) કોટેહિં પઈ કદરી ફરઈ કોટિ જતન કોઉ સીંચ,
બિનય ન માનખગેસ સુનુ ડાટેહિં પઈ નવ નીચ. (૫૮)

સભય સિંધુ ગહિ પદ પ્રભુ કેરે, છમહુ નાથ સબ અવગુન મેરે;
ગગન સમીર અનલ જલ ધરની, ઈન્હ કઈ નાથ સહજ જડ કરની.
તવ પ્રેરિત માયાં ઉપજાએ, સૃષ્ટિ હેતુ સબ ગ્રંથનિ ગાએ;
પ્રભુ આયસુ જેહિ કહું જસ અહઈ, સો તેહિ ભાંતિ રહેં સુખ લહઈ.
પ્રભુ ભલ કીન્હ મોહિ સિખ દીન્હી, મરાજાદા પુનિ તુમ્હરી કીન્હી;
ઢોલ ગવાંર સૂદ્ર પસુ નારી, સકલ તાડના કે અધિકારી.
પ્રભુ પ્રતાપ મેં જાબ સુખાઈ, ઉતરિહિ કટકુ ન મોરિ બડાઈ;
પ્રભુ અગ્યા અપેલ શ્રુતિ ગાઈ, કરોં સો બેગિ જો તુમ્હહિ સોહાઈ.

(દો) સુનત બિનીત બચન અતિ કહ કૃપાલ મુસુકાઈ,
જેહિ બિધિ ઉતરે કપિ કટકુ તાત સો કહહુ ઉપાઈ. (૫૯)

નાથ નીલ નલ કપિ દોઉ ભાઈ, લરિકાઈ રિષિ આસિખ પાઈ;
તિન્હ કેં પરસ કિએં ગિરિ ભારે, તરિહહિં જલધિ પ્રતાપ તુમ્હારે.

મેં પુનિ ઉર ધરિ પ્રભુ પ્રભુતાઈ, કરિહઉં બલ અનુમાન સહાઈ;
એહિ બિધિ નાથ પયોધિ બંધાઈઅ, જેહિં યહ સુજસુ લોક તિહું ગાઈઅ.
એહિં સર મમ ઉત્તર તટ બાસી, હતહુ નાથ ખલ નર અઘ રાસી;
સુનિ કૃપાલ સાગર મન પીરા, તુરતહિં હરી રામ રનધીરા.
દેખિ રામ બલ પૌરુષ ભારી, હરષિ પયોનિધિ ભયઉ સુખારી;
સકલ ચરિત કહિ પ્રભુહિ સુનાવા, ચરન બંદિ પાથોધિ સિધાવા.

(છં) નિજ ભવન ગવનેઉ સિંધુ શ્રીરઘુપતિહિ યહ મત ભાયઊ,
યહ ચરિત કલિ મલહર જથામતિ દાસ તુલસી ગાયઊ.
સુખ ભવન સંસય સમન દવન બિષાદ રઘુપતિ ગુન ગના,
તજિ સકલ આસ ભરોસ ગાવહિ સુનહિ સંતત સઠ મના.

(દો) સકલ સુમંગલ દાયક રઘુનાયક ગુન ગાન,
સાદર સુનહિં તે તરહિં ભવ સિંધુ બિના જલજાન. (૬૦)

ઈતિ શ્રીમદ્રામચરિતમાનસે સકલકલિકલુષવિધ્વંસને
પંચમઃ સોપાનઃ સમાપ્તઃ

શ્રી રામચંદ્રદેવ કી જય

શ્રી સંતરામ મહારાજ કી જય

ગુરૂના વેણનો રાખો વિશ્વાસ - થાળ

ગુરૂના વેણનો રાખો વિશ્વાસ સત્ગુરૂજી પધારીયા.... ટેક

કામ, ક્રોધ, મોહ ત્યાગીએ,
મન ઠરીને નિર્મલ થાય રે (ર)
મહામંત્ર ત્યારે મળે રે,
મનના વિષય સઘળા જાય.... સત્ગુરૂ

અમરમંત્ર શીખીને,
પાઠપૂજા કરજે સાર રે (ર)
સજીવન મંત્ર એ જ છે રે,
એની રહેણી ખાંડાની ધાર... સત્ગુરૂ

મૂલ મંત્ર જે કહ્યો,
ભાવ ભરોસે રાખે સાથ રે (ર)
તારક મંત્ર આપીને રે,
ગુરૂએ મસ્તક મૂક્યો હાથ... સત્ગુરૂ

ગુરૂએ મંત્ર બતાવીઓ,
તેનું મનન કરજે મન રે (ર)
એવા સદ્ગુરૂ જેને મળ્યા રે,
તેનું જીવન કહીએ ધન્ય.... સત્ગુરૂ

સાંભળશે તો સહુએ જન પણ,
આદરશે કોઈ એક રે (ર)
સુખસાગર તમો ઝાલજો રે,
તમારા ઈષ્ટદેવની ટેક.... સત્ગુરૂ

સતનો થાળ સ્વામી સજ કર્યો,
વિવેક વસાણું માંહા રે (ર)
વિચાર વડાંને વેઢમી રે,
જુગતે જમવાને આવ્યા આંહા.... સત્ગુરૂ

શીલ સંતોષના લાડવા,
ગલવણું ઘણો આનંદ રે (ર)
ઉલટે કર્યાં સુલટાં રે,
લક્ષ લાવે કેળાંને કંદ.... સત્ગુરૂ

ભાવનો ભાત આરોગજો,
માંહી દયા દાળ છે સાર રે (ર)
પ્રેમનાં ગરથ બનાવીયાં રે,
છલતી છલતી છલકાવોને ધાર.... સત્ગુરૂ

આરોગીને ઉઠીયા,
જલપાન થાશે માંહા રે (ર)
સુખસાગર દર્શન કરો રે,
ગંગા જમના સરસ્વતી આવ્યાં આંહા.... સદ્ગુરૂ

પ્રીત પાન મંગાવીયાં,
લેહે નીત નાગરવેલ રે (ર)
સોપારી સહુમાં ભળ્યું રે,
મુખ બીડીને મુખમાં મેલ..... સત્ગુરૂ

॥ શ્રી રામસ્તુતિ ॥

શ્રી રામચંદ્ર કૃપાલુ ભજમન, હરણ ભવ-ભય દારુણમ્;
નવ-કંજ-લોચન કંજ-મુખ, કર-કંજ, પદકંજરુણમ્.
કંદર્પ અગણિત અમિત છબી નવ નીલ નીરદ સુંદરમ્;
પટપીત માનહુતડિત રુચિ શુચિ નૌમિ જનક-સુતાવરમ્.
શિર કિરીટ કુંડલ તિલક ચારુ ઉદાર અંગ વિભૂષણમ્;
આજાનુ ભુજ શરયાપ-ધર સંગ્રામ જિત ખર-દૂષણમ્.
ભજ દીનબંધુ દિનેશ દાનવ દૈત્યવંશ નિકન્દનમ્;
રઘુનન્દ આનંદ-કંદ કૌશલ-ચંદ દશરથ-નન્દનમ્.
ઈતિ વદતિ તુલસીદાસ શંકર શેષ મુનિ-મન રંજનમ્;
મમ-હૃદય-કુંજ નિવાસ કુરુ કામાદિ ખલ-દલ ગંજનમ્.

કર્પૂર ગૌરં કરુણાવતારં સંસાર સારં ભુજગેન્દ્રહારં
સદા વસતં હૃદયારવિન્દે ભવં ભવાની સહિતં નમામિ
મંગલં ભગવાન વિષ્ણુ મંગલં ગરુડધ્વજ
મંગલં પુણ્ડરીકાક્ષં મંગલાય તનો હરિ
સર્વ મંગલ માંગલ્યે શિવે સર્વાર્થ સાધિકે
શરણ્યે ત્ર્યમ્બકે ગૌરી નારાયણી નમોઽસ્તુતે

કથા વિસર્જન હોત હૈં સુનહુ વીર હનુમાન
રામ લક્ષ્મણ જાનકી સદા કરો કલ્યાણ
એક ઘડી આધી ઘઢી આધિમેં પુનિ આધ
તુલસી સંગત સંતકી કટે કોટી અપરાધ
વાજાં વાગ્યાં વિધવિધનાં ભરદ્ વાજકે પાસ
સબ દેવતા આશ્રમ ગયે શંભુ ગયે કૈલાસ
રામકથા અધદાહિની જો ઘર ચર્યા હોત
શ્રવન સુનત નિત્ય યજ્ઞફલ ભવસાગર કે પોત
કામિહિ નારિ પિયારિ જિમિ લોભિહિ પ્રિય જિમિ દામ
તિમિ રઘુનાથ નિરંતર પ્રિય લાગહુ મોહિ રામ
મો સમ દીન ન દીનહિત તુમ્હ સમાન રઘુવીર
અસ બિચારી રઘુબંસ મનિ હરહુ બિષમ ભવભીર
શિવજી કથાકે અંતમે લીજે રઘુવીર નામ
એકબાર સૌ કોઈ કહો જય જય જય જય સિયારામ

સિયાવર	રામચંદ્રકી	જય
અયોધ્યા	રામલલાકી	જય
ઉમાપતિ	મહાદેવકી	જય
રમાપત	રામચંદ્રકી	જય
વૃંદાવન	કૃષ્ણચંદ્રકી	જય
પવનસુત	હનુમાનકી	જય
બોલો ભાઈ	સબ સંતનકી	જય

ॐ શાંતિ: ॐ શાંતિ: ॐ શાંતિ:

॥ આરતી ॥

બોલો જય જય જય મહારાજ, સતગુરુજીની આરતી-ટેક.
ધ્યાન કરો એક ધૂનમાં, મોટા તે સતગુરુ દેવ રે. (૨)
આરતમાં આરતી કરો રે, એવું સમજીને સતગુરુ સેવ. સત. બોલો. ૧
સતગુરુજી દયા કરે, ત્યારે શૂન્ય શિખર પર જાય રે, (૨)
ગમ આવે જો ગુરુતણી રે, ત્યારે નામ નિશાં પદ થાય સત. બોલો. ૨
નિશાં થયું કેમ જાણીએ, બે અક્ષર એક જ થાય રે, (૨)
જુઓ વિચારી ઝાંખીને રે, જ્યાં રે રો છે ત્યાં મ મો જાય. સત. બોલો. ૩
સતગુરુએ સાચું કહ્યું, આઘ અક્ષર છે એ નામ રે, (૨)
સુખસાગર તેમાં ભળ્યાં રે, સતગુરુએ બતાવ્યું જ્યાં ધામ. સત. બોલો. ૪
સદ્ગુરુને શબ્દે રહેશે, તે પદ પામે સાર રે, (૨)
શૂન્યનો છેડો આવશે રે, ત્યારે ઉતરશો ભવપાર. સત. બોલો. ૫
પાર પડ્યા કેમ જાણીએ, જ્યારે મનમાં મન સમાય રે, (૨)
મૂળ શબ્દમાં જે રહે રે, તેની વરતીઓ કહીં નવ જાય. સત. બોલો. ૬
વરતીઓ જેની વશ થઈ, તે ગંભીર નાદમાં જાય રે, (૨)
સ્થિર થઈને સાંભળો રે, શબ્દ વિનાનો શબ્દ જ્યાં થાય રે. સત. બોલો. ૭
ગુરુગમ વિના આવે નહિ, જો કરીએ કોટિ ઉપાય રે, (૨)
સુખસાગર કહે સાંભળો રે, સતગુરુને શરણે જાય. સત. બોલો. ૮
શબ્દમાંથી શબ્દ ઉઠે શબ્દમાં મળી જાય રે, (૨)
એ શબ્દને જે પરખશે રે, તે શબ્દ સ્વરૂપે થાય. સત. બોલો. ૯
શબ્દ ઉઠે શબ્દ બેસે, શબ્દે શબ્દ થાય રે. (૨)
શુભ ચલાણ છે શબ્દનાં રે, તે શબ્દને જે સાઘ. સત. બોલો. ૧૦
શબ્દ રુંધે શબ્દ ગુંજે, શબ્દમાં છે સાર રે. (૨)
શબ્દે શબ્દ ઉલટ્યો રે, તે શબ્દ નિરાધાર. સત. બોલો. ૧૧
શબ્દ વેલે શબ્દ આવે, શબ્દ પહોંચે ક્યાંય રે. (૨)
સુખસાગર સમજી રહ્યા રે, શબ્દ ઓળખીને શબ્દની માંઘ. સત. બોલો. ૧૨

પોતે પોતામાં ભળી રહ્યા, પોતે જોયું પોતાનું આપ રે, (૨)	
પોતે સ્વરૂપે ગાઈ રહ્યા રે, કીધો પોતે પોતાનો થાપ. સત. બોલો.	૧૩
પોતે મુન્ય ને પોતે શૂન્ય, ચરાચરમાં એજ રે, (૨)	
પોતે પોતાપણું પરહર્યા રે, ત્યારે પોતે તેના તેજ. સત. બોલો.	૧૪
પોતે દીઠા ને પોતે દેખાડ્યા, બ્રહ્માસન ભરપૂર રે, (૨)	
સલંગ સૂત્રે વસી રહ્યા રે, પોતે નિરખો પોતાનું નૂર. સત. બોલો.	૧૫
પોતે કહેતા પોતે સૂણતા, પોતે પોતાનો બોલ રે, (૨)	
સુખસાગર કહે સાંભળો રે, ગુરુગમનો કેમ આવે તોલ. સત. બોલો.	૧૬

શ્રી કૃષ્ણ સ્તવન

કરારવિન્દેન પદારવિન્દું મુખારવિન્દે વિનિવેષન્તમ્ ।
વટસ્ય પત્રસ્ય પુટે શયાનં, બાલં મુકુન્દં મનસા સ્મરામિ ॥
શ્રીકૃષ્ણ ગોવિન્દ હરેમુરારે, હે નાથ નારાયણ વાસુદેવ ।
જિહ્વે પિબસ્વામૃતમેતદેવ, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
વિકેતુકામા કિલ ગોપકન્યા, મુરારિ પાદાર્પિત ચિત્તવૃત્તિ ।
દધ્યાદિક મોહવશાદવોચદ્, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
ગૃહે ગૃહે ગોપવધુ કદમ્બા, સર્વ મિલિત્વા સમવાપ્યયોગમ્ ।
પુણ્યાનિ નામાનિ પઠન્તિ નિત્યં, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
સુખં શયાના નિલયેનિજેડપિ, નામાનિ વિષ્ણોઃ પ્રવદન્તિમર્ત્યા ।
તે નિશ્ચતં તન્મયતાં વ્રજન્તિ, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
જિહ્વે સદૈવં ભજ સુન્દરાણિ, નામાનિ કૃષ્ણસ્ય મનોહરાણિ ।
સમસ્ત ભક્તાર્તિ વિનાશ નામિ, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
સુખાવસાને ઈદમેવ સારં, દુઃખાવસાને ઈદમેવ શ્ચેયમ્ ।
દેહાવસાને ઈદમેવ જાપ્યં, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
શ્રીકૃષ્ણ રાધાવર ગોકુલેશ, ગોપાલ ગોવર્ધનનાથ વિષ્ણો ।
જિહ્વે પિબસ્વામૃતમેતદેવ, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
જિહ્વે રસજ્ઞે મધુર પ્રિય ત્વં, સત્યં હિતં ત્વાં પરં વદામિ ।
અવર્ણમેય મધુરાક્ષરાણિ, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥
ત્વામેય યાયે-મમ દેહિ જિહ્વે, સમાગતે દણ્ડધરે કૃતાન્તે ।
વક્તવ્યમેવં મધુરં સુભક્ત્યા, ગોવિન્દ દામોદર માધવેતિ ॥

શ્રી સંતરામ સંકટ હરણ સ્તોત્રમ્

જય જગત કારણ દુઃખ નિવારણ, તરણ તારણ સંત છો.
ઐશ્વર્યવંત અનંતને, ભંગવત બુદ્ધિ મંત છો,
સહુ કષ્ટને હરનાર સુખ કરનાર શાન્તિ પ્રસારજો,
સંકટ હરણ સંતરામ, મારાં સંકટો નિવારજો.
ગુણવાન શક્તિમાન કેરું, સઘ શુભ કરનાર છો;
ભવભીડ ભાંગી ભક્તની, ભવનીર તારણદાર છો;
રોગ, રિપુને યાતના, તે સર્વને સંહારજો,
સંકટ હરણ સંતરામ, મારા સંકટો નિવારજો.
તપ ચરણ અશરણ શરણ છે. અભરા ભરણ વિખ્યાત છો;
વિભુ ધરણ ધરતી હરણ કષ્ટો, સુખકરણ સાક્ષાત છો;
પરિતાપ તારણ દુઃખ નિવારણ, વિપદ ધન વિદાર જો,
સંકટ હરણ સંતરામ, મારા સંકટો નિવારજો.
પ્રભુ સર્વ વ્યાપક સ્થિર સ્થાપક, કષ્ટ કાપક ઈશ છો,
મુનિન્દ્ર ઈન્દ્ર ઉપેન્દ્ર, બ્રહ્માદિમાંહી અધીશ છો,
છો શોક ટાળક જગત પાલક, અરિષ્ટથી ઉગારજો,
સંકટ હરણ સંતરામ, મારાં સંકટો નિવારજો.
પ્રભુ સુખ શાતા અભ્યદાતા, છો વિદાતા જગતના
તાત માતા વિશ્વત્રાતા, શુરભ્રાતા ભારતના,
હે તાત મારી નમ્ર આ, અભ્યર્થના ઉર ધારજો.
સંકટ હરણ સંતરામ, મારા સંકટો નિવારજો.
મૃતનેય જીવન આપનાર, પીડા શામક આપ છો,
તાત બ્રહ્મા સૃષ્ટિ સર્જક, વિષ્ણુ પાલક આપ છો,
શિવ છો કલ્યાણ કારી, દત્ત પ્રભુ જય જય હજો
સંકટ હરણ સંતરામ, મારા સંકટો નિવારજો.
છો શ્રેષ્ઠસંત અનંત મંગલધામ, ને ગુણવંત છો,
સાકાર નિરાકાર જગદાધારને, બળવંત છો,
અમંગલ હરજો સકળને સર્વ મંગલમય હજો,
સંકટ હરણ સંતરામ, મારા સંકટો નિવારજો.

સંત સ્મરણે ભૂત પ્રેત, પિશાય પિડા જાય છે,
શતવાર કરશે પાઠ તે, ઘર સુખ શાન્તિ થાય છે,
દુસ્તર પ્રભુ સંસાર છે, તો ભવાબ્ધિથી તારજો,
સંકટ હરણ સંતરામ, મારા સંકટો નિવારજો.

રિધ્ધિ સિધ્ધિ સુખ શાન્તિ

રિધ્ધિ સિધ્ધિ સુખ શાન્તિ, વિશ્વને જે આપતા,
દુઃખ દર્દ યાતના, દયા કરી નિવારતા,
અપાર ઉપકાર જેના, કેમ ભૂલું નામને ?
ઉઠી પ્રભાતે હું સ્મરુ, શ્રી રામ સંતરામને.
સુર મુનિવર પણ સદૈવ, ચરણ જેના સેવતા,
યોગીઓ પણ ધ્યાનધરે, પાર કો ન પામતા,
શેષ, યક્ષ, શારદા જપે છે દત્તશ્યામને,
ઉઠી પ્રભાતે હું સ્મરુ, શ્રી રામ સંતરામને.
સન્મતિ સુસંતતિ ને, સદ્વિચાર આપજો,
કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ; ષડરિપુ નિવારજો.
મંગલાયતન, સિધ્ધ કરજો, સર્વ શુભ કામના
ઉઠી પ્રભાતે હું સ્મરુ, શ્રી રામ સંતરામને
સૂર્ય, ચંદ્ર, પશુ, પંખી; વૃક્ષમાં પણ આપ છે,
સૃષ્ટિમધ્યે જ્યાં જુઓ ત્યાં દેશ્યમાં પણ આપો છે;
સ્વીકારજો પ્રભુ અમારા, પ્રેમથી પ્રણામને
ઉઠી પ્રભાતે હું સ્મરુ, શ્રી રામ સંતરામને

સૌનું કરો કલ્યાણ દયાળુ પ્રભુ સૌનું કરો કલ્યાણ. (ટેક)
નરનારી પશુ પક્ષીની સાથે (૨) જીવ જંતુનું તમામ.... દયાળુ પ્રભુ.
જગના વાસીઓ સૌ સુખ ભોગવે (૨) આનંદે રહી આઠો જામ.... દયાળુ પ્રભુ.
દુનિયામાં દર્દ દુષ્કાળ પડે નહીં (૨) લહે નહિકોઈ ગામ.... દયાળુ પ્રભુ.
સર્વે જગે સુખકારી વધેને (૨) વળી વધે ધન ધાન્ય.... દયાળુ પ્રભુ.
કોઈ કોઈનું ભુરું ન ઈચ્છે (૨) સૌનું ઈચ્છે સૌ સમાન..... દયાળુ પ્રભુ.
પોત પોતાના ધર્મ પ્રમાણે (૨) સર્વે ભજો ભગવાન..... દયાળુ પ્રભુ.

પહેલું પહેલું શ્રી ગુરુને

પહેલું પહેલું શ્રી ગુરુને
પાયે લાગુ (૨)
કીરપા કરો તે સંત સેવા કરું
બીજું તે કાંઈના માંગુ..... પહેલું
ઘો ઉપદેશ સદા સુખકારી
જેમાં મન નિર્મલ થાય
ત્રિવિધ તાપ મોહ માયા મમતા,
વિકાર સઘળા જાય.... પહેલું
ગુરુ દર્શનનો મહિમા મોટો
જાણે કોઈ સંત સુજાણ
ભાવ ધરી જે કોઈ સેવા કરશે
પામશે પદ નિર્વાણ..... પહેલું
વેદ પુરાણ ભાગવત્ એમ બોલે
જેને હોય ગુરુજનો દેહ વિશ્વાસ
શ્રી ગુરુ નારાયણ મળશે
તેને વરણવે શ્રી વિષ્ણવદાસ..... પહેલું

પધારો મારા મંદિરમાં

તમે મહેર કરી મહારાજ પધારો મારા મંદિરમાં (૨)
મંદિરમાં મારા અંતરમાં... (૨) તમે મહેર કરી
મારગડે હું મોતી વેરાવું,
ચરણ નીચે હું ફૂલો પથરાવું,
સાથે લાવો સંત સમાજ, પધારો મારા મંદિરમાં... તમે મહેર કરી
પૂજન અર્ચન કુમકુમ લાવું,
વિવિધ ફળોનો ભોગ ધરાવું,
પ્રભુ ભક્તની રાખો લાજ, પધારો મારા મંદિરમાં... તમે મહેર કરી
ત્રાજપ કહે તન, ધન, મન મારું,
તે સઘળું મહારાજ તમારું
મને પાવન કરવા કાજ, પધારો મારા મંદિરમાં... તમે મહેર કરી
મંદિરમાં મારા અંતરમાં.... તમે મહેર કરી

મન મંદિરમાં બિરાજતા

મન મંદિરમાં બિરાજતા, સૌના અંતરમાં રહેતા (૨)
મીઠું મીઠું હસતાં સદા એ આનંદમાં રહેતા (૨)
વંદું શ્રી ગુરૂ નારાયણદાસને (૨)
દુખડાં નિવારીને, સૌને આશિષ દેતા.... મન મંદિરમાં
જન્મો જન્મના પુણ્ય પ્રતાપે, ભવભવના એ ફેરા ટાળે (૨)
આશિષ આપી સૌને, સતનો મારગ બતાવવા.... મન મંદિરમાં
યોગી શ્રી સંતરામજીના આશિષ પ્રતાપે,
ભક્તિના રંગમાં સૌ રંગાઈ જાતા (૨)
અંતરમાં વસતા, સદા એ આનંદમાં રહેતા મન મંદિરમાં
સંત સમાગમ, સેવાને શ્રદ્ધા,
સત સંગ એ સૌને સમજાવતા (૨)
વિષ્ણુસહસ્ત્રના પાઠથી, જીવોને ઉગારતા..... મન મંદિરમાં
દૂર કરી અંધારા સૌનાં,
પાથરતા અજવાળા જીવનમાં (૨)
હૈયાને હાથે, કઢાયેલાં એ તાળાં ખોલતા..... મન મંદિરમાં
વંદું શ્રી ગુરૂ નારાયણદાસજીને (૨)
દુખડાં નિવારીને સૌને આશિષ દેતા..... મન મંદિરમાં

મને માયા લાગી તમારા નામની રે

મારા મનના માન્યા છો શ્રી મહારાજ
સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે
દીનબંધુ દયાળ પ્રસિધ્ધ છો રે
તમારો મહિમા છે અનંત અપાર
સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે..... મને માયા લાગી
તમારો નામ પ્રતાપ જે કોઈ જાણશે રે
તે તો સહેજે તરે સંસાર
સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે..... મને માયા લાગી

ગુરૂ ગોવિંદ એક સ્વરૂપ છે રે
એમ વદે છે વેદ પુરાણ
શ્રી સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે.... મને માયા લાગી
સતસંગ મુક્તિનું દ્વાર છે રે
એમ કહે છે કોઈ સંત સુજાણ
શ્રી સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે..... મને માયા લાગી
મંગલરૂપ સોહામણી મૂર્તિ રે
જેને સૂરતી થઈ છે બ્રહ્માકાર
શ્રી સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે.... મને માયા લાગી
નિત નીરખીને નેત્રમાં રાખી રે
બાલકદાસના સ્વામીની શોભાસાર
શ્રી સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે.... મને માયા લાગી
મને માયા લાગી તમારા નામની રે
મારા મનના માન્યા છો મહારાજ
શ્રી સંતરામ અલૌકિક નામ છે રે.

ગુરૂ શરણે પડી

ગુરૂ શરણે પડી માંગું ઘડી રે ઘડી કષ્ટ કાપો
જય જય મહારાજ દર્શન આપો....

હું તો કામી કોધી ને અજ્ઞાની આપ અવધૂત છો નિરાકારી
મારાં તિમિર ટાળો, અવધૂત પાપ ટાળો શાંતિ સ્થાપો
જય જય મહારાજ દર્શન આપો.... ગુરૂ શરણે પડી.....

દીધો મુજ પામરને બાંધી આધિ વ્યાધિને ઉપાધિ
મોહ બંધન તોડો નાગ પાસ છોડો સમૂક્તિ આપો
જય જય મહારાજ દર્શન આપો..... ગુરૂ શરણે પડી.....

રહે હૈયું સદા ઉદાસી આંખો તુજ દર્શનની પ્યાસી
સ્નેહલના હૈયે વસો મારા હૃદયે રહો દુર્ગુણ કાપો
જય જય મહારાજ દર્શન આપો..... ગુરૂ શરણે પડી.

મારે દર્શન કરવા જાઉં

મારે દર્શન કરવા જાઉં (૨)

નડીઆદમાં મહારાજનાં (૨)

હે.... નડીઆદમાં બાપા સંતરામ બિરાજે....

દર્શન કરવા જાઉં મારે દર્શન કરવા જાઉં

નડીઆદમાં મહારાજનાં

દિન દુખિયાનાં બાપા દુખડા રે હરતા (૨)

રડતાં આવે તેને પળમાં હસાવતાં

હે..... દર્શનથી પાવન થાઉં રે મહારાજનાં.....

દર્શન કરવા જાઉં મારે દર્શન કરવા જાઉં

નડીઆદમાં મહારાજનાં

ભુખ્યાને ભાવથી ભોજન જમાડતાં (૨)

આશા પુરણ કરી હૈયે લગાડતાં (૨)

હે..... હેતે હું ગુણલા ગાઉં રે મહારાજનાં

દર્શન કરવા જાઉં મારે દર્શન કરવા જાઉં

નડીઆદમાં મહારાજનાં

કોટી વંદન મહારાજ મારા સ્વીકારજો (૨)

અરજી ભક્તો ની ઊરમાં ધરજો (૨)

હે.... ચરણો માં શીશ નમાવું રે મહારાજનાં

દર્શન કરવા જાઉં મારે દર્શન કરવા જાઉં

નડીઆદમાં મહારાજનાં.....

વંદન છે મહારાજ તુજને

વંદન છે મહારાજ તુજને વંદન તુજ અવતાર

સૌના છો આધાર ગુરૂજી સૌના છો આધાર

ફરકે છે શ્વેત ધજા તમારી, નવખંડે રાહો પર.... (૨)

વંદી રહ્યો છે સંસાર ગુરૂજી, વંદી રહ્યો છે સંસાર.... સૌના

મહેંકી રહ્યો છે જય મહારાજશ્રી નીજ સ્વરૂપ મોરે... (૨)

સૌરભ તણો નહીં પાર ગુરૂજી સૌરભ તણો નહીં પાર.... સૌના

જુગ જુગજીવો તો શ્રી નારાયણદાસજી, તમો ધરાનો ધળકાર.....(૨)

મજુ રોમ રોમ માં ધ્રુજી રહ્યો છે મહારાજશ્રીનો રણકાર..... સૌના

દાદુર મોર પપીલા બોલે, કોયલ કરે ટહુકાર.....(૨)

ધરતી પર્વતનદીયો તુજને વંદે વારંવાર.....સૌના

હરપળ વીતે તમારા શરણમાં આપમાં કરો ગુણસાર.....(૨)

જન્મો જન્મ રહું તુજ ચરણમાં આપો એવું વરદાન.....સૌના

ગાઉં તમારા ગુણ મહારાજશ્રી સંત શીરમણી સમાન.....(૨)

આશીષ દેજો થાય અમારા પૂરાં સૌ અરમાન.....સૌના....

વાલમ વધામણા હો

વાલમ વધામણા હો, આજ વાલમ વધામણ વાલમ વધામણા

જય મહારાજશ્રીને આજ હર્ષે વધાવીએ.....(૨)

આનંદ વધામણા હો આજ આનંદ વધામણા.....(૨)

વનવનના ફૂલડાંના રંગ રંગના હારથી

ગંગાને યમુનાની સત સત હો ધારથી

આનંદ પૂજનથી હો આજ આનંદ પૂજનથી

..... જય મહારાજ

લાખ લાખ તારલાના ઝગમગતા હીર થી

લાખ લાખ ચાંદલાના ટમટમતા દીપ થી

આનંદ ની આરતી હો આજ આનંદની આરતી

..... જય મહારાજ

ભવભવના સગપણની ચેતનંતી પ્રીતથી

મનડાના મોરલાના થનગનતા ગીતથી

આનંદના સંગીતથી હો આજ સૂરો રેલાવીએ.

..... જય મહારાજ

સેવા ને સેવામાં તરવરતા તરથી

ગુણલા ગાવામાં આજ મનગમતા મનથી

આનંદ અર્પણથી હો આજ આનંદ અર્પણથી

જય મહારાજશ્રીને આજ હર્ષ વધાવીએ.....

ભૂલીશ હું જગતની માયા

ભૂલીશ હું જગતની માયા, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
જીવન આધાર દીનબંધુ, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
કદાપિ મહેલમાં સૂતો, રખડતો શહેર કે રસ્તે
સુખી હોઉં કે દુઃખી, પણ હું ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
..... ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
ભૂલીશ હું જગતની માયા, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
બનું હું રંક કે રાજા કદાપિ શેઠ દુનિયાનો
અમીરી કે ફકિરીમાં, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
..... ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
ભૂલીશ હું જગતની માયા, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
જીવનના ધમપછાડામાં, અગર મૃત્યુ બિછાનામાં
મરણના શ્વાસ લેતાં પણ, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
..... ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
ભૂલીશ હું જગતની માયા ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
દુઃખના ડુંગરો તૂટે, કદિ આખું જગત રૂઠે
પરંતુ પ્રાણના ભોગે, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
..... ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
ભૂલીશ હું જગતની માયા, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
પૂર્યા મન મંદિરે ગુરૂજી, પછીથી ક્યાં જવાના છો
મહારાજના દાસ ભક્તો કહે, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
..... ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
ભૂલીશ હું જગતની માયા, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને
જીવન આધાર દીનબંધુ, ગુરૂજી નહિ ભૂલું તમને.

અમી ભરેલી નજરોં રાખો

અમી ભરેલી નજરોં રાખો સંતરામ મહારાજ રે.....(૨)
જય દત્તાત્રય લક્ષ્મણદેવ જય જય મહારાજ રે.....
..... અમી ભરેલી નજરો.
ચરણ કમળમાં શીશ નમાવી વંદુ વારમવાર રે

શીશુને ચરણોમાં લેજો માનીને નીજ બાળ રે.....

..... અમી ભરેલી નજરો.

દેજો શાંતિ દેજો ભક્તિ સદ્ગુણો અપાર રે
આશિષ દેજો ઉરમાં લેજોં દીનાનાથ દયાળ રે

..... અમી ભરેલી નજરો.

જૂઠા જગતની જૂઠી માયા સ્વપ્ન છે સંસાર રે
સત્ય છે શ્રી સંતરામ મહારાજ શેષ છે અસાર રે

..... અમી ભરેલી નજરો.

તમારા ભરોસેં જીવન નૈયા મુકી છે મઝધારે રે
સ્નેહલના સૂકાની થઈને ઉતારો ભવપાર રે

..... અમી ભરેલી નજરો.

સંત દીઠા છે સંતરામના

સંત દીઠા છે સંતરામના (૨)

કીધો એને અલખનો પોકાર રે, નડીઆદના વાસી

સંત દીઠા છે સંતરામના

શ્રદ્ધાની જ્યોતિ ત્યા તો ઝળહળે

ભૂલેલાને મારગડે ચઢાવતા, નડીઆદના વાસી... સંત દીઠા.

દીન દુઃખીયાના એતો આશરો

દેતા એતો અન્ન વસ્ત્રના દાન રે.... નડીઆદના વાસી

સંત દીઠા છે સંતરામના

કીધું નડીઆદ રળીયામણું

બનાવ્યું એણે કાશી સરખું ધામ રે, નડીઆદના વાસી

સંત દીઠા છે સંતરામના

ડંકો વાગે છે દેશ વિદેશમાં

જગમાં ન મળે એની જોડ રે, નડીઆદના વાસી

સંત દીઠા છે સંતરામના

ભક્ત મંડળ ગુણ ગાય છે

આવી મૂકો શીર પર હાથ રે, નડીઆદના વાસી

સંત દીઠા છે સંતરામના

સંતરામ મહારાજના ઉચામંદિર

સંતરામ મહારાજના ઉચામંદિર ધોળી ધજાઓ ફરે છે.
મોહક મૂર્તિ લાગે તમારી હાથમાં રામાયણ લીધા છે.
પીતળ લોટામાં જળ ભરાવું, દાતણ કરતા જાવ રે મહારાજશ્રી (૨)
દાતણ કરશું નડીઆદ ગામમાં લક્ષ્મણદાસની સંગમાં,
મોહકમૂર્તિ લાગે તમારી....
તાંબો તે કુંડીયો જળે ભરાવુ, નાવણ કરતા જાવરે મહારાજશ્રી (૨)
નાવણ કરશું કરમસદ ગામમાં સંતરામ મહારાજની સંગમાં
મોહકમૂર્તિ લાગે તમારી....
બરફી પેંડાને લાપસીના ભોજન, ભોજન કરતા જાવ મહારાજશ્રી (૨)
ભોજન કરશું વડોદરા ગામમાં ભરતદાસજીના સંગમાં, મોહક મૂર્તિ લાગે તમારી
જળ જમુનાના આયમણ કરાવું, આયમણ કરતા જાવ રે મહારાજશ્રી (૨)
આયમણ કરશું ઉમરેઠ ગામમાં, ગણેશદાસજીની સંગમાં, મોહક મૂર્તિ લાગે તમારી
લવીંગ સોપારી એલચી મંગાવું, મુખવાસ કરતા જાવ મહારાજ શ્રી (૨)
મુખવાસ કરશું પછેગામમાં, ચરણદાસજીની સંગમાં, મોહક મૂર્તિ લાગે તમારી
સાવ સોનાના સોગટા મંગાવુ, રમતા રમતા જાવ રે મહારાજ શ્રી (૨)
રમત રમશુ રહુ ગામમાં, સેવાદાસજીની સંગમાં.... મોહક મૂર્તિ.
સાગ શીશમના ઢોલીયા મંગાવું, પોઢણ કરતા જાવરે મહારાજશ્રી (૨)
પોઢણ કરશું નડીઆદ ગામમાં ભક્તો સંતોના સંતમાં..... મોહક મૂર્તિ.

સતની તારી અખંડ જ્યોતિ

સતની તારી અખંડ જ્યોતિ જલે સદા મહારાજ
બાપા જય જય જય મહારાજ
મારા જય જય જય મહારાજ
દીન દુખિયાનાં દુઃખડા ટાળવા
અવની પર અવતાર ધર્યો છે.....(૨)
ભુખ્યાને ભોજનીયા દેવા
ભંડાર તારો અખુટ ભર્યો છે.....(૨)

કોઈ ન જાયે ખાલી હાથે આવીને તુજ ધામ
બાપા જય જય જય મહારાજ
મારા જય જય જય મહારાજ.....સતની
પુરણ બ્રહ્મ પ્રગટ અતિ જ્ઞાની
લક્ષ્મણદેવ અંતરયામી....(૨)
લીલા અપરંપાર તમારી
સંત સમોવડ નિર્મળ નામી.....(૨)
આશું આશુંમા થઈ અવિનાશી કરતા સૌના કામ
બાપા જય જય જય સંતરામ
મારા જય જય જય સંતરામ..... સતની
સંત શિરોમણીને સત્વાલા
નિર્મોહી નિર્મળ નિરાળી....(૨)
પ્રાણ થકી મુને છો અતિવાલા
સ્નેહલનાં સંતરામ છબીલા....(૨)
સુર સમા તેજસ્વી તે જે પ્રગટયા ઠામોઠામ
બાપા જય જય જય સંતરામ
મારા જય જય જય સંતરામ.....સતની

સંતરામ મારી નૈયા

સંતરામ મારી નૈયા, કિનારે લગાવી દો. (૨)
આધાર છે તમારો, ભવ પાર ઉતારી દો (૨) સંતરામ મારી
હું મોર થઈને મોહન, નાચ્યા કરું છું વનમાં
મહારાજ ઘટા ધનની થઈ, ઘટને ભીંજાવી દો.....મહારાજ મારી નૈયા
સંભવ છે સંકટોમાં, જો તમને ભૂલી જાઉં,
હે નાથ ! તો આ દિલના, દીપકને જલાવી દો....સંતરામ મારી નૈયા
માનવ સહજ સ્વભાવે, ભૂલો હું કરી બેસું,
તો માર્ગ ભૂલેલાને, સન્માર્ગે ચઢાવી દો..... સંતરામ મારી નૈયા
ત્રાપજ કરે છે માગું, જો અંત સમય આવે,
તપ જ્યોતમાં તો મારા આતમને સમાવી દો.... સંતરામ મારી નૈયા

રાધે રાધે જપો ચલે આર્યેંગી બિહારી

રાધે રાધે જપો ચલે આર્યેંગી બિહારી (૨)
આર્યેંગી બિહારી ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા મેરી ચંદા, ચકોર હૈ બિહારી (૨)
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધાની રાની મિસરી તો સ્વાદ હે બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા મેરી ગંગા, તો ધાર હૈ બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા રાની તન, તો પ્રાણ હૈ બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા રાની સાગર, તરંગ હૈ બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધાર રાની મોહિની, તો મોહન બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા મેરી ગોરી તો સાંવરે બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા રાની ભોલી ભાલી, ચંચલ બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા રાની નથની, તો કંગન બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)
રાધા રાની મોરલી, તો તાન હૈ બિહારી
રાધે રાધે જપો, ચલે આર્યેંગે બિહારી (૨)

ઘરમાં ગીરધારીને ઘટમાં મોરારી

ઘરમાં ગીરધારીને ઘટમાં મોરારી (૨)
રૂઢિયે વસે રે કાન...
પ્યારો વલ્લભપ્રભુ છેટો નથી રે.... ઘટમાં....
મનમાં ગોકુણિયુંને મનમાં વનરાવન (૨)
મનમાં યમુનાજીનો....
આરો વલ્લભપ્રભુ છેટો નથી રે.... ઘટમાં....
લીપ્પું ગુપ્પું રે મારા અંતરનું આંગણુ (૨)
આગણિયે તુલસીનો
ક્યારો વલ્લભપ્રભુ છેટો નથી રે.... ઘટમાં....
શ્યામ સગુણો મારા નયનોમાં રહેતો
રગ રગમાં રમ....
નારો વલ્લભપ્રભુ છેટો નથી રે.... ઘટમાં....
શ્રીજીનો રંગ મારે વૈષ્ણવનો સંગ રે (૨)
ભવો ભવનો સાથ....
વારો વલ્લભપ્રભુ છેટો નથી રે.... ઘટમાં....

રાધા હુંડ રહી, કીસી ને મેરા શ્યા દેખા

રાધા હુંડ રહી, કીસી ને મેરા શ્યા દેખા
શ્યામ દેખા ઘનશ્યામ દેખા (૨)
રાધા તેરા શ્યામ હમને મથુરા મેં દેખા (૨)
બનસીબજાતે હુએ ઓ રાધા તેરા શ્યામ દેખા (૨)
રાધા હુંડ રહી કીસી ને મેરે....
રાધા તેરા શ્યામ હમને ગોકુલ મેં દેખા (૨)
ગૈયા ચરાતે હુએ ઓ રાધા તેરા શ્યામ દેખા (૨)
રાધા હુંડ રહી કીસી ને મેરા....
રાધા તેરા શ્યામ હમને વૃંદાવન મેં દેખા (૨)
રાસ ચરાતે હુએ ઓ રાધા તેરા શ્યામ દેખા (૨)
રાધા હુંડ રહી કીસી ને મેરા....

રાધા તેરા શ્યામ હમને જતીપુરા મેં દેખા (૨)
 પર્વત ઉઠાતે હુએ ઓ રાધા તેરા શ્યામ દેખા (૨)
 રાધા હુંઠ રહી કીસી ને મેરા.....
 રાધા તેરા શ્યામ હમને સર્વજગત મેં દેખા (૨)
 રાધા તેરા શ્યામ હમને વૈષ્ણવ જનમેં દેખા (૨)
 રાધે રાધે જપતે હુએ ઓ રાધા તેરા શ્યામ દેખા (૨)

ગમે તે સ્વરૂપે ગમે ત્યાં બિરાજો

ગમે તે સ્વરૂપે ગમે ત્યાં બિરાજો
 પ્રભુ મારા વંદન પ્રભુ મારા વંદન
 ભલે ના નીહાળું નજરથી તમોને
 મળે ગુણ તમારા સફળ મારું જીવન
 ગમે તે સ્વરૂપે.....
 જનમ જે અસંખ્યા મળ્યા તે ગુમાવ્યા
 ધરમ ના કર્યા કે ના તમને સંભાર્યા.....(૨)
 હવે આ જનમમાં કરુ છું વિનંતી
 સ્વીકારો તમે તો છુટે મારા બંધન
 ગમે તે સ્વરૂપે.....
 હું છું બાળ તારો તમે મારા સ્વામી
 એક જ અરજ છે મારી ભક્તિનું દાન છે.... (૨)
 હું છું હરિનો હરિ છે તુજ રક્ષક
 એક જ ભરોસે પર અર્પણ મારું તન મન
 ગમે તે સ્વરૂપે.....
 મને હોંશ એવિ ઊજાળુ સહુને
 કિરણના મળે મારા મન ના દિપકને.....(૨)
 તમે તેજ આપો જલે એવી જ્યોતિ
 અમર પંથના અમને કરાવજે દર્શન
 ગમે તે સ્વરૂપે.....

હું તો તમારો દાસ ગુરુજી સેવા સ્વીકારજો

હું તો તમારો દાસ ગુરુજી સેવા સ્વીકારજો
 રાખી ચરણની પાસ ગુરુજી સેવા સ્વીકારજો
 પ્રીતિના પાણએ ચરણ પખાળુ
 માની જીવનની મીઠાશ ગુરુજી હું તો
 એકાગ્ર ચિતનાં ચંદન ધરાવું
 સદ્ગુણની ફોરૂ સુવાસ ગુરુજી..... હું તો
 જોગીઓના હૃદયની મનોહર મુરતી
 રાખુ અંતરની આ વાસ ગુરુજી..... હું તો
 ઉભો રહુ આઠ પહોર હું હાજર માં
 સેવામાં વિતાવું શ્વાસ ગુરુજી..... હું તો
 સેવક સંતગુરુ ચરણે થંભીઓ
 બાંધી બેઠો વિશ્વાસ ગુરુજી..... હું તો

ભક્તિ કરતાં છૂટે મારા પ્રાણ

ભક્તિ કરતાં છૂટે મારા પ્રાણ, પ્રભુ એવું માંગુ રે.....
 રહે જનમો જનમ તારો સાથ, પ્રભુ એવું માંગુ રે.....
 તારૂ મુખડું મનોહર જોયા કરૂં.
 રાત દિવસ ભજન તારૂં ગાયા કરૂં.
 રહે અંત સમય તારૂં ધ્યાન.... પ્રભુ એવું માંગુ રે.....ભક્તિ
 મારી આશા નિરાશા કરશો નહીં.
 મારા અવગુણ હૈયામાં ધરશો નહીં.
 શ્વાસે શ્વાસે રહું તારૂં નામ, પ્રભુ એવું માંગુ રે.....ભક્તિ
 મારા પાપને તાપ સમાવી દેશો.
 તારા ભક્તને દાસ બનાવી લેજો.
 દેજો આવીને દર્શન દાન, પ્રભુ એવું માંગુ રે.....ભક્તિ

ઈશ્વર સ્તવન

ઓ ઈશ્વર ભજીએ તને, મોટું છે તુજ નામ,
ગુણ તારા નિત ગાઈએ, થાય અમારાં કામ.
હેત લાવી હસાવ તું, સદા રાખ દિલ સાફ,
ભૂલ કદી કરી અમે, તો પ્રભુ કરજે માફ.
પ્રભુ એટલું આપજો, કુટુંબ પોષણ થાય,
ભૂખ્યાં કોઈ સૂવે નહિ, સાધુ સંત સમાય.
અતિથિ ભોઠો નવ પડે, આશ્રિત ના દુભાય.
જે આવે મમ આંગણે, આશિષ દેતો જાય.
સ્વભાવ એવો આપજો, સૌ ઈચ્છે મમ હિત:
શત્રુ ઈચ્છે મિત્રતા, પાડોશી ઈચ્છે મમ હિત;
વિચાર વાણી વર્તને, સૌનો યાયું પ્રેમ,
સગા સ્નેહી કે શત્રુનું, ઈચ્છું કુશળકેમ.
જોવા આપી આંખડી, સાંભળવાને કાન,
જીભ બનાવી બોલવા, ભલું કર્યું ભગવાન.
ઓ ઈશ્વર તું એક છે, સર્જયો તે સંસાર,
પૃથ્વી, પાણી, પર્વતો, તે કીંધા તૈયાર.
તારા સારા શોભિતા, સૂરજ ને વળી સોમ,
તે તો સઘળા તેં રચ્યા, જબરૂં તારૂં જોમ.
અમને આપ્યાં જ્ઞાન ગુણ, તેનો તું દાતાર,
બોલે પાપી પ્રાણીઓ, એ તારો ઉપકાર.
કાપ કલેશ કંકાસ ને, કાપ પાપ પરિતાપ,
કાપ કુમતિ, કરૂણા કિજે, કાપ કષ્ટ, સુખ આપ,
ઓ ઈશ્વર તમને નમું, માગું જોડી હાથ,
આપો સારા ગુણ અને સુખમાં રાખો ઠામ.
મન વાણી ને હાથથી, કરીએ સારાં કામ,
એવી બુદ્ધિ દો અને, પાળો બાળ તમામ,
ઓ મહારાજ ભજીએ તમને, મોટું છે તુંજ નામ,
ગુણ તારા નિત ગાઈએ, થાય અમારાં કામ.

॥ ઐ ॥

॥ શ્રી સંતરામ મહારાજ સત્ય છે ॥

આપણા જય મહારાજ

- ૧ શ્વેત વસ્ત્રોમાં શોભતા, શ્વેત ધર્યો શિરતાજ;
આપણા જય મહારાજ હતા, સંતોમાં શિરતાજ,
- ૨ દીઠા જય મહારાજ મેં, નજીકથી બહુવાર;
એ નર નહિ નારાયણ, મને ભાસ થતો ઘણીવાર,
- ૩ ધ્યાનસ્થ જય મહારાજને, નિરખી રહું બહુવાર;
ચિત્તમાં શાંતિ ઉપજે, મન શાંત થાય ઘણીવાર,
- ૪ જાળીએ અવધૂત દીસતા, ગાદીએ રાજધિરાજ;
વાતો કરતા હોય તો, વ્યવહારદક્ષ જણાય,
- ૫ માન મોટાઈ ના મળે, ના ધનનો લોભ જરાય;
ઉદારતાની વાતમાં, ના જોડ કોઈ જણાય,
- ૬ ગુસ્સે કોઈ દિ' થાય નહિ, ના બોલે ઊંચે સાદ;
શાંત - સૌમ્ય દિસે સદા, પૂછે સૌના હાલ,
- ૭ ગરીબ-ધનિકનો ભેદ નહિ, ના હિન્દુ કે મુસલમાન;
સમાન સૌને દેખતા, જેમ દેખે સરજનહાર,
- ૮ દ્રષ્ટિ હતી કરૂણાભરી, આંખો પાણીદાર;
માપી લેતા દ્રષ્ટિથી, વ્યક્તિને આરોપાર,
- ૯ સંત-સાધુ ગરીબના હતા, બેલી જય મહારાજ;
દ્રષ્ટિ પડતાં તેમને, પૂછે પ્રેમે બોલવી પાસ,
- ૧૦ ધન-ધાન્ય ફળ-ફુલ દૂધ લઈ, આવે ગામેગામથી લોક;
મહારાજને અર્પણ કરી, પામે પૂર્ણ સંતોષ,
- ૧૧ ગરીબ ખેડૂતો આવતા, માથે અનાજનાં પોટલાં લઈ;
દર્શન કરતા ભાવથી, જય મહારાજની પાસે જઈ,
- ૧૨ દર્શન કરતાં તેમના, બાપજી પૂછે કુશળકેમ;
લાવ્યા શાની ભેટ આ, અનાજ લાવ્યા કેમ ?,
- ૧૩ ગરીબ ખેડૂતો વાત કરે, માઝું કામ કર્યું મહારાજ;
લાવ્યો એની ભેટ આ, મહારાજને પાળે આજ,
- ૧૪ પહેલી ગોરસી દૂધની, મેં માની'તી મહારાજ;
સુખે વિયાણી ભેંસ ને, થયો સવા મહિનો આજ,
- ૧૫ આંખો પહેલીવાર ફળ્યો, રોપ્યો'તો મારે હાથ;
તેનાં ફળ મહારાજ આ, લાવ્યો હોંશથી આજ,

૧૬ આંબો વેડયો આજ મેં, ફળ જુદાં કાઢ્યાં મહારાજ;
 રસની કેરી છે મીઠી, બાપજી આરોગજો એકવાર,
 ૧૭ બટાટાની ખેતીમાં, બાપજી લંક લાગી આ સાલ;
 ફળ મોટું ને રોગ નહિ, થઈ ગયો હું તો ન્યાલ,
 ૧૮ ઉતાર ખુબ સારો રહ્યો, ડાંગરનો ઓણસાલ;
 ડંખીલો દાણો નહિ, થયો ઊંચી જાતનો માલ,
 ૧૯ દિકરાને નોકરી મળી, મને વીઝા મળ્યા તત્કાલ;
 બાધા રાખી એ પછી, થયું દિકરીનું વેવિશાળ,
 ૨૦ વસ્તીની બાધા લીધી, થયાં વરસ લગનને બાર;
 દિકરો દીધો દેવરૂપ, મારા આનંદનો ના પાર,
 ૨૧ ટૂક-ટૂકટર, ગાડી-સ્કુટર, નવું લીધું મેં આજ;
 યાવી અભિમંત્રીત કરી, દે પાછી જય મહારાજ,
 ૨૨ નારાયણ ચારવાર બોલી, ગાડી ચાલુ કરજો રોજ;
 બોલવાની ટેવ રાખજો, ને સ્પીડ કરજો કંટ્રોલ,
 ૨૩ પરીક્ષાના દિવસોમાં, આવે વિદ્યાર્થીઓ બહુ સાથ;
 પેન-પેન્સિલો થોક બંધ, આપે જય મહારાજને હાથ,
 ૨૪ બસ-ગાડી કે લકઝરી, લઈ જાત્રા કરવા જાય;
 રક્ષા કવચ સંતરામનું, શ્રીફળ સાથે લઈ જાય,
 ૨૫ નાસી ગયો પતિ-પુત્ર કે, દિકરી ચાલી જાય;
 બાપજી પાસે આવીને, ગાદીનો હાર લઈ જાય,
 ૨૬ ભેંસ મારી દેતી નથી, ના ધંધાનું કંઈ ઠામ;
 બેબી કંઈ બોલતી નથી, પાડી આપો દિકરાનું નામ,
 ૨૭ દિકરી સાસરે જાય નહિ, છોકરે રાખી રખાત;
 ઘરવાળી ગાંઠતી નથી, ના છોકરાં ભણતાં લગાર,
 ૨૮ મને ઘણી બોલાવતો નથી, ના ભૈરી આવે ઘેર;
 આદમી દારૂ ઢીંચીને, કરતો કાળો કેર,
 ૨૯ મારી મને કાઠી મૂકી, વહુ દિકરાએ ઘરબહાર;
 વિધવા ડોસી જાઉં ક્યાં, મને ના કોઈનો આધાર,
 ૩૦ ધંધો કરવો છે શરૂ, કરું એકલો કે ભાગીદાર;
 લેણું શામાં છે મને, રાખું પેઢીનું શું નામ,
 ૩૧ પરદેશ જવાનું હોય કે, હોય વીઝા લેવાનું કામ;
 ઝગડા હોય વેપારના, હોય મિલકત વહેંચણીનું કામ,
 ૩૨ પ્રાર્થના કરજો ભાવથી, અખંડ જ્યોતની પાસ;
 મનથી બાધા રાખજો, કાર્ય સિધ્ધ જો થાય,

૩૩ આશિર્વાદ આપો મને, મારે પરીક્ષા છે આજ;
 યુ.કે.-યુ.એસ.એ. જાઉં છું, મારી હેપ્પી બર્થ ડે આજ,
 ૩૪ ફોન યુ.કે.-યુ.એસ.એ.થી આવતા, મને જોબ નથી મહારાજ;
 શોપ વેચાતી નથી, મારે આવવું તમારી પાસ,
 ૩૫ યુ.કે.-યુ.એસ.એ.થી બોલું હું હવે તબીયત આપની કેમ ?;
 ચિંતા અમને થાય ઘણી, કરીએ પ્રાર્થના કુશળક્ષેમ,
 ૩૬ ચિટ્ટીઓ કઈકની વાંચતા, આપે મંત્ર બતાવે રીત;
 નાદુરસ્ત તબીયત હોય ઘણી, તોય ના ચડતી ચીડ,
 ૩૭ ડાયાલીસીસ હોય કે, હોય શરીરને શ્રમ;
 વહેલી સવારથી ચાલતો આ, જય મહારાજનો નિત્યક્રમ;
 ૩૮ સૌનાં મન સાચવવા, પોતે કષ્ટ સહ્યાં અપાર;
 સંતોનુંય માનતા નહિ, કહેતા ગુરૂ મહારાજ છે જોનાર,
 ૩૯ જવાબ ગુરૂ મહારાજને, આપવાનો છે જરૂર;
 બીજાને કહેતા હોય તો, કરવાનું આપણે જરૂર,
 ૪૦ આપણા જય મહારાજની, હતી જગને આજે જરૂર;
 અરજ સુણી ના કોઈની, એ થઈ ગયા આપણાથી દૂર,
 ૪૧ યુપકીથી સરકી ગયા, ના આપ્યો કંઈ અણસાર;
 સંકલ્પ પુરો ના કર્યો, બાર વર્ષના અખંડ પાઠ,
 ૪૨ ભક્તો બધા રડતા રહ્યા, ના કર્યો અમારો વિચાર;
 જવાની ઉતાવળ બહુ કરી, કર્યો અમને વિશ્વાસઘાત,
 ૪૩ વર્તમાન હવે ભૂતકાળ થયો, આપણા જય મહારાજ;
 દર્શન સદેહે થાય નહિ, શ્રી નારાયણદાસ મહારાજ,
 ૪૪ નારાયણદાસ મહારાજ હતા, અમ ભક્તોના ભગવાન;
 આજ્ઞા-આશિષ લઈ પછી જ, ભક્તો કરતા સર્વ કામ,
 ૪૫ દીન-દુઃખી-રોગી-ભક્તજનો, આવતા જય મહારાજની પાસ;
 બાધા-મંત્ર-જપ ટેક થકી, સંતરામ પુરી કરે આશ,
 ૪૬ નારાયણદાસ મહારાજ થકી, જનસેવા બહુ થાય;
 સંતરામના ભક્તો બધા, જનસેવામાં લાગી જાય,
 ૪૭ નારાયણદાસ લક્ષ્મણદેવ રૂપ, લક્ષ્મણદેવ શ્રી સંતરામ રૂપ;
 સંતરામ સ્વરૂપ પ્રભુદત્તનું, દત્ત સ્વયમ્ નારાયણ રૂપ,
 ૪૮ નારાયણ ચારવાર બોલી, ભક્તો કરશે યાદ સદાય;
 નારાયણના નામથી, થયા અમર નારાયણદાસ,

૪૯ ‘શ્રી સંતરામ મહારાજ સત્ય છે’, ને સત્ય નારાયણદાસ;
વિરાટ સ્વરૂપ એ બેઉ રહ્યા, અમ ભક્તોના રૂઢિયામાં આજ,
૫૦ શાંત-સૌમ્ય મુખારવિંદ, આજાનુબાહુ હાથ;
આંખો હતી કરૂણાભરી, દિવ્ય દેહ વિષ્ણુ સમાન,
૫૧ નર દેહ ધરીને આવીયા, કર્યા જનસેવાનાં રૂડાં કામ;
નારાયણ થઈને ગયા, નારાયણદાસ મહારાજ,
૫૨ દેહ ગયો જય મહારાજનો, રહી જનસેવાની સુવાસ;
જનસેવાનાં કામો થકી, જય મહારાજને કરીશું યાદ,
૫૩ ઉઠતાં બેસતાં સુતાં જાગતાં, આવે જય મહારાજની યાદ;
મન મારું માને નહિ શોધે મંદિરમાં, નારાયણદાસ મહારાજ,
૫૪ અમી ભરી બેઉ આંખડી, ને વહાલભર્યા એમનાં વેણ;
સ્મિત વદન સોહામણું, હજી મનથી ના વિસરાય,
૫૫ બહુ લાડ લડાવ્યા એમને, આપી નજરો વારંવાર;
વાતો કરતા બહુ ભાવથી, બોલાવી એમની પાસ,
૫૬ રડાવીને ચાલ્યા ગયા, જાતાં ના કરી કંઈ વાર;
સાપ કાંચળી છોડી દે, એમ છોડી ગયા સંસાર,
૫૭ બ્રહ્મલીન થયા એ ભ્રમ છે, આપણા જય મહારાજ;
યર્મચક્ષુ ભલે દેખે નહિ, પણ મનઃચક્ષુથી રોજ દેખાય,
૫૮ બ્રહ્મલીન થયાનું જાણીને, ભક્તો નિકળી ગયા ઘર બહાર;
વાહન જે કંઈ મળી ગયું, બેસી આવી ગયા નડીઆદ,
૫૯ આસપાસના ગામોથી, ઉમટી પડયા સૌ લોક;
ટોળેટોળાં આવતાં, જાણે માનવપ્રવાહનો ધોધ,
૬૦ દેહ જય મહારાજનો, દર્શન માટે રાખ્યો’તો બે દિન;
દર્શન કરી આંસુ લુછતા, ભક્તો બની જતા ગમગીન,
૬૧ મજૂર-વ્યાપારી-કારીગર, લારી-ગલ્લા-દુકાનદાર;
કમાવાનું છોડી દઈ, પાળ્યો સ્વયંભુ બંધ નડીઆદ,
૬૨ પ્રસાદ ખાઈ સંતરામનો, રોજો છોડયો’તો મુસ્લિમ સમાજ;
નારાયણદાસના નામથી, મુસલમાનો સદાય રહેતા સાથ,
૬૩ દર્શન કરવા આવતા, જય મહારાજનાં એકવાર;
આકર્ષણ એવું થતું કે, તેઓ આવતા વારંવાર,
૬૪ સમાધિ જય મહારાજની, આપી કાય મંદિરની મહીં;
જાનકીદાસ ગુરૂની પાસમાં, જેમ ગુરૂ સંતરામ લક્ષ્મણદેવની પાસ,

૬૫ સમાધિ પાસે બેસીને, ભક્તો કરતા ભજન-જપ-પાઠ;
હૃદયના શુદ્ધ ભાવથી, જય મહારાજને કરતા યાદ,
૬૬ જય મહારાજની યાદોને, કરું વારંવાર હું યાદ;
યાદોને વાગોળતાં, જય મહારાજ રહે સદા યાદ,
૬૭ આશિર્વાદ સંતરામના, પ્રેરણા જય મહારાજ;
અંતર્ભાવ જાગૃત થયો, પ્રગટયા “આપણા જય મહારાજ”,
૬૮ ગાયે સાંભળે ભાવથી, જે ‘આપણા જય મહારાજ’;
સંતરામ કૃપા તે પામશે, ને સુખમાં રહે સદાય,
૬૯ અગ્નોસીતેર વર્ષના હતા, જય મહારાજ થયા બ્રહ્મલીન;
યશગાથા જય મહારાજની, અહીં અગ્નોસીતેરે પુરી થઈ,

મા-બાપને ભૂલશો નહિ

ભૂલો ભલે બીજું બધું, મા-બાપને ભૂલશો નહિ,
અગણિત છે ઉપકાર એના, એહ વિસરશો નહિ.
પથ્થર પૂજ્યા પૃથ્વી તણા, ત્યારે દીઠું તમ મુખડું,
એ પુનિત જનનાં કાળજાં, પથ્થર બની છુંદશો નહિ.
કાઠી મુખેથી કોળિયા, મહોમાં દઈ મોટા કર્યા,
અમૃત તણા દેનાર સામે, ઝેર ઉછાળશો નહિ.
લાખો લડાવ્યાં લાડ તમને, કોડ સૌ પૂરા કર્યા,
એ કોડના પૂરનારના, કોડ પૂરવા ભૂલશો નહિ.
લાખો કમાતા હો ભલે, મા-બાપ જેથી ના ઠર્યા,
એ લાખ નહિ પણ રાખ છે, એ માનવું ભૂલશો નહિ.
સંતાનની સેવા ચાહો, તો સંતાન છો સેવા કરો,
જેવું કરો તેવું ભરો, એ ભાવના ભૂલશો નહિ.
ભીને સૂઈ પોતે અને, સૂકે સુવાડયા આપને,
એ અમિમય આંખને, ભૂલીને ભીંજવશો નહિ.
પુષ્પો બિછાવ્યા પ્રેમથી, જેણે તમારા રાહ પર,
એ રાહબરના રાહ પર, કંટક કદી બનશો નહિ.
ધન ખરચતાં મળશે બધું, માતા-પિતા મળશે નહિ,
જગજીવન એના ચરણની, એ ચાહના ભૂલશો નહિ.

અંજલી ગીત

હે નાથ જોડી પાયે પ્રેમથી સૌ માંગીએ
શરણ મળે સાચું તમારું એ હૃદયથી માંગીએ
જે જીવ આવ્યો આપ પાસે ચરણમાં અપનાવજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.

વળી કર્મના યોગે કરી જે કુળમાં એ અવતરે
ત્યાં પૂર્ણ પ્રેમે ઓ પ્રભુજી આપની ભક્તિ કરે
લાખયોરાશી બંધનોને લક્ષમાં લઈ કાપજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.

સુસંપતિ સુવિચારને સત્કર્મનો દઈ વારસો
જનમોજનમ સત્સંગથી કિરતાર પાર ઉતારજો
આ લોકને પરલોકમાં તવ પ્રેમ રગરગ વ્યાપજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.

મળે મોક્ષ કે સુખ સ્વર્ગના આશા ઉરે એવી નથી
દૂયો દેહ દુર્લભ માનવીનો ભજન કરવા ભાવથી
સાચું બતાવી રૂપ શ્રી રણછોડ હૃદયે સ્થાપજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.

મંગલ મંદિર ખોલો

દયામય ! મંગલ મંદિર ખોલ !
જીવન વન અતિ વેગે વટાવ્યું
દાર ઊભો શિશુ ભોળો..... દયામય મંગલ.....૧
તિમિર ગયું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો
શિશુને ઉરમાં લ્યો લ્યો.... દયામય મંગલ.....૨
નામ મધુર તમ રટયો નિરંતર
શિશુ રાહ પ્રેમે બોલો..... દયામય મંગલ.....૩
દિવ્ય તૃષાતર આવ્યો બાળક
પ્રેમ અમીરસ ઢાળો..... દયામય મંગલ.....૪

અપેક્ષા

તારાં મંદિરમાં ન મુકાય તેની દરકાર નથી મને....
પણ કોઈના પેટ પર પગ ન મૂકાય તેવું વરદાન દેજે
તારી ભક્તિ ન થાય તેની ચિંતા નથી મને....
પણ દિન દુઃખીયાની સેવા થાય તેવું વરદાન દેજે
તને પ્રસાદ ન ધરાવાય તેની ચિંતા નથી મને....
પણ ભૂખ્યાને ભોજન અપાય તેવું વરદાન દેજે
તારાં કથા-પૂરાણ સપ્તાહ ન સંભળાય તેની ચિંતા નથી મને....
પણ સંત-સજ્જનનું, માતા-પિતાનું નિંદા પુરાણ ન થાય તેવું વરદાન દેજે
તારી કૃપા મારા ઉપર ન ઉતરે તેની ચિંતા નથી મને....
પણ ગુરૂની અવકૃપા ન ઉતરે તેવું વરદાન દેજે.

ગુરૂજીના નામની હો માળા છે ડોકમાં

ગુરૂજીના નામની હો માળા છે ડોકમાં
પ્રભુજીના નામની હો માળા છે ડોકમાં
જુદું બોલાય નહીં, ખોટું કરાય નહીં
અવળું કરાય નહીં હો માળા છે ડોકમાં, ગુરૂજી
કોધ કરાય નહીં, પરને નિંદાય નહીં
કોઈને દુભાવાય નહીં હો માળા છે ડોકમાં, ગુરૂજી
કોઈને નિંદાય નહીં, હું પદ ધરાય નહીં
પાપને પોષાય નહીં હો માળા છે ડોકમાં, ગુરૂજી
સુખમાં છકાય નહીં, દુઃખમાં રડાય નહીં
ભક્તિ ભૂલાય નહીં હો માળા છે ડોકમાં, ગુરૂજી
ધન સંગ્રહાય નહીં, એકલું ખવાય નહીં
ભેદ ભાવ રખાય નહીં હો માળા છે ડોકમાં, ગુરૂજી

બોલ્યુ બદલાય નહીં, ટેક તજાય નહીં
 બાનું લજવાય નહીં હો માળા છે કોડમાં, ગુરૂજી
 હરીહરાનંદ કહે સત્ય ચૂકાય નહીં
 પ્રભુ વિસરાય નહીં હો માળા છે ડોકમાં, ગુરૂજી.

ૐ

“તારજો ડૂબાડજો”

તારજો ડૂબાડજો જીવાડજો કે મારજો.... (૨)
 સઘળું તમને સોંપી દીધું સંતરામ મહારાજને....(૨)
 પુકારજો કે પાડજો તરછોડજો સ્વીકારજો.....(૨)
 સઘળું તમને સોંપી દીધું, તમેજ એક આધાર છો....(૨)

સેવા તમારી આપજો કે દૂર તમથી રાખજો....(૨)
 સ્મરણ તમારું આપજો કે માયામાં લટકાવજો.....(૨)
 સઘળું તમને સોંપી દીધું....

સત્સંગ સૌને આપજો, કુસંગ આઘો રાખજો....(૨)
 દર્શન તમારાં આપજો કે રખડતો તમે રાખજો.....(૨)
 સઘળું તમને સોંપી દીધું....

સઘળું તમારું રાખજો પણ વાત મારી માનજો.....(૨)
 સદ્ગુરુના શ્રીચરણોમાં આબાળને સ્થાન આપજો....(૨)
 સઘળું તમને સોંપી દીધું....

તારજો ડૂબાડજો જીવાડજો કે મારજો,
 સઘળું તમને સોંપી દીધું સંતરામ મહારાજને.....(૨)

(સવારે જાગીને પથારીમાં બેસી હાથ જોતાં બોલવાનો શ્લોક)

કરદર્શન

કરાગ્રે વસતે લક્ષ્મી: કરમૂલે સરસ્વતી,
 કરમધ્યે તું ગોવિન્દ: પ્રભાતે કરદર્શનમ્.

હાથના આગળના ભાગમાં લક્ષ્મી, મૂળ ભાગમાં સરસ્વતી અને વચલા ભાગોમાં ગોવિન્દ વસે છે, માટે સવારે હાથનું દર્શન કરવું.

(પથારીમાંથી ઊઠીને જમીન પર પગ મૂકતાં પહેલાં બોલવાનો શ્લોક)

પૃથ્વી વંદન

સમુદ્રવસને દેવિ ! પર્વતસ્તન મંડલે,
 વિષ્ણુપત્નિ! નમસ્તુભ્યં પાદસ્પર્શ ક્ષમસ્વ મે.

સમુદ્રરૂપી વસ્ત્રોવાળા, પર્વતરૂપી સ્તનોવાળા અને વિષ્ણુ ભગવાનના પત્ની હે પૃથ્વીદેવી ! તમને નમસ્કાર કરું છું. મારા પગનો તમને સ્પર્શ થાય છે માટે ક્ષમા કરો.

સુપ્રભાતમાં શુભ માગણી

બ્રહ્મા મુરારિસ્ત્રિપુરાન્તકારી
 ભાનુ: શશી ભૂમિસુતો બુધશ્ચથ,
 ગુરુશ્ચ શુક: શનિરાહુકેતવ:
 કુર્વન્તુ સર્વ મમ સુપ્રભાતમ્.

(જગતના કર્તા) બ્રહ્માજી, મુર દૈત્યને મારનારા વિષ્ણુ ભગવાન, ત્રિપુર રાક્ષસને મારનારા શિવજી અને સૂર્ય, ચંદ્ર, મંગળ, બુધ, ગુરૂ, શુક, શનિ, રાહુ અને કેતુ (નવ ગ્રહો) મારું પ્રભાત સારું કરો.

સવારનો વખત આનંદમાં જાય તો આખો દહાડો આનંદમાં જાય.)

ગુરૂને નમસ્કાર

ગુરુબ્રહ્મા ગુરુર્વિષ્ણુ: ગુરુર્દેવો મહેશ્વર,
 ગુરુસાક્ષાત્ પરંબ્રહ્મ તસ્મે શ્રી ગુરુવે નમ:

દુનિયાનાં દુ:ખો દૂર કરવાનો માર્ગ બતાવનાર ગુરુ એ જ બ્રહ્મા છે, એજ ગુરુ (સર્વવ્યાપક) વિષ્ણુ ભગવાન છે, એ જ ગુરુ મહાદેવ છે; જ્ઞાન આપનારા ખરા ગુરુ સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ છે. એવા ગુરુને હું નમસ્કાર કરું છું.

(સ્નાન કરતી વખતે બોલવાનો શ્લોક)

ગંગે ચ યમુને ચૈવ ગોદાવરિ સરસ્વતી,
 નર્મદે સિંધુ કાવેરિ જલેડસ્મિન્ સન્નિધિં કુરુ.

હે ગંગા, યમુના, ગોદાવરી, સરસ્વતી, નર્મદા, સિન્ધુ અને કાવેરી નદીઓ ! તમે સર્વે આ મારા નાહવાના પાણીમાં પધારો.

દીપ દર્શન

શુભં કરોતુ કલ્યાણમારોગ્યં ધનસંપદાઃ,
શત્રુબુદ્ધિવિનાશાય દીપજ્યોતિર્નમોડસ્તુ તે.

હે દીવાની જ્યોત ! તું શુભ તથા કલ્યાણ કરે છે તેમજ આરોગ્ય અને ધનસંપત્તિ આપે છે, કોઈને પણ શત્રુ સમજવાની બુદ્ધિનો નાશ કરે છે, માટે હું તમને નમન કરું છું.

ગણપતિ

વિઘ્નેશ્વરાય વરદાય સુરપ્રિયાય,
લંબોદરાય સકલાય જગત્ હિતાય,
નાગાનનાય શ્રુતિયજ્ઞ વિભૂષિતાય,
ગૌરીસુતાય ગણનાથ નમો નમસ્તે.

વિઘ્નોને દૂર કરનારા, વરદાન આપનારા, દેવોને વહાલા, મોટા પેટવાળા, સર્વ જગતનું હિત કરનારા, હાથી જેવા મુખવાળા, શ્રુતિ (વેદ) અને યજ્ઞના શૃંગારરૂપ, પાર્વતીજીના પુત્ર, એવા હે શ્રી ગણપતિ! આપને નમસ્કાર હો.

વિષ્ણુ

શાન્તાકારં ભુજગશયનમં પદ્મનાભં સુરેશં,
વિશ્વાધારં ગગનસદૃશં મેઘવર્ણ શુભાંગમ્;
લક્ષ્મીકાન્તં કમલનયનં યોગિભિઘ્નયાનગમ્બ્યં,
વન્દે વિષ્ણુ ભવભયહરં સર્વલોકૈકનાથમ્.

શાંત આકૃતિવાળા, શેષનાગ ઉપર શયન કરનારા, નાભિમાં કમળ ધારણ કરનારા, દેવોના દેવ, જગતના આધાર, આકાશ જેવા, વાદળના રંગ જેવા, સુંદર અંગવાળા, લક્ષ્મીજીના સ્વામી, કમળ જેવાં નેત્રોવાળા, ધ્યાન દ્વારા યોગીઓને પ્રાપ્ત થનારા, સંસારના ભયોને હરનારા અને સર્વ લોકોના એકજ ધણી એવા શ્રીવિષ્ણુ ભગવાનને હું વદન કરું છું.

સૂર્ય

નમઃ સવિત્રે જગદેક્યક્ષુષે,
જગત્પ્રસૂતિસ્થિતિનાશહેતવે,
ત્રયીમયાય ત્રિગુણાત્મધારિણે,
વિરિંચિનારાયણશંકરાત્મને.

જગતની એક આંખરૂપ, જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લયના હેતુરૂપ, ત્રણ વેદરૂપ, ત્રણ ગુણના આત્મારૂપ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શંકર સ્વરૂપ એવા શ્રીસૂર્યનારાયણ ભગવાનને નમસ્કાર હો.

શંકર

નાગેન્દ્રહારાય ત્રિલોચનાય,
ભસ્માંગરાગાય મહેશ્વરાય,
નિત્યાય શુદ્ધાય દિગમ્બરાય,
તસ્મૈ 'ન'કારાય નમઃ શિવાય.

જેમના ગળામાં સર્પોનો હાર છે, જેમને ત્રણ નેત્રો છે, ભસ્મ એ જ જેમનાં અંગરાગ (અનુલેપન) છે, દિશાઓ એ જ જેમનાં વસ્ત્રો છે (એટલે કે જેઓ નગ્ર છે) એવા શુદ્ધ, નિત્ય, મહેશ્વર, 'ન'કારસ્વરૂપે શિવજીને નમસ્કાર હો.

દેવી

સર્વમંગલમાંગલ્યે શિવે સર્વાર્થસાધિકે
શરણ્યે ત્ર્યંબકે ગૌરિ નારાયણિ નમોડસ્તુ તે

સર્વે શુભ કાર્યોમાં, સર્વ અર્થ સાધનાર, (શિવ-પત્ની) કલ્યાણકારી, ત્ર્યંબક-ત્રણ નેત્રવાળા શિવની અર્ધાંગિના ! નારાયણી ! (કલ્યાણરૂપ દેવી !) તમને મારા નમસ્કાર હો.

(જમતી વખતે બોલવાનો શ્લોક)

બ્રહ્માર્પણં બ્રહ્મ હવિઃ બ્રહ્માગ્નૌ બ્રહ્મણા હુતમ્,
બ્રહ્મૈવ તેન ગન્તવ્યં બ્રહ્મકર્મસમાધિના.

અર્પણ કરવાનું સાધન બ્રહ્મ, અર્પણના પદાર્થો બ્રહ્મ, બ્રહ્મ વડે બ્રહ્મરૂપી અગ્નિમાં હોમાય તે બ્રહ્મ છે, એવી બ્રહ્મકર્મરૂપી સમાનબુદ્ધિવાળો બ્રહ્મને પામે છે.

અહં વૈશ્વાનરો ભૂત્વા પ્રાણિનાં દેહમાશ્રિતઃ,
પ્રાણાપાનસમાયુક્તઃ પચામ્યન્નં ચતુર્વિધમ્.

પ્રાણીઓના દેહમાં રહીને વૈશ્વાનર અગ્નિનું રૂપ લઈને, પ્રાણ આપન વગેરે પાંચ વાયુને નિયમમમાં રાખીને, પ્રાણી ચાર પ્રકારનું જે અન્ન થાય છે, તે હું પચાવું છું.

શયન સમયે

કૃષ્ણાય વાસુદેવાય હરયે પરમાત્મને,
પ્રણતકલેશનાશાય ગોવિન્દાય નમો નમઃ.

વસુદેવના પુત્ર એવા શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને, દુઃખ હરનાર પરમાત્માને, શરણ આવનારા કલેશો ટાળનાર ગોવિન્દને વારંવાર નમસ્કાર હો.

જગત નિયંતા દરેક વ્યક્તિના ભાવિનું તેના ભૂતકાળના કર્માનુસાર નિયંત્રણ કરે છે. જે બનવાનું નિર્માણ થયેલ નથી તે નહીં જ બને, તમે ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરો છતાં પણ: અને જે બનવાનું છે તે અચૂક બનશે જ, તમે ગમે તેટલો પ્રયત્ન રોકવાનો કરો તો પણ, આ નિશ્ચિત છે, માટે દરેક પ્રસંગમાં શાંતિ ધારણ કરો.

- શ્રી રમણ મહર્ષિ

If you project Hatred and jealousy they will Rebound on you with Compound Interest. No Power can Avert them; When once you have put them in motion, You will have to bear them, Remembering this will prevent you from doing Wicked Things.

- SWAMI VIVEKANAND

જો તમે દ્વેષ અને તિરસ્કાર ફેંકશો તો તે ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ સાથે તમારા ઉપર જ પાછો ફેંકાશે, કોઈ શક્તિ તેમને રોકી શકશે નહીં. જ્યારે એકવાર તમે તેને ગતિશીલ બનાવ્યા છે ત્યારે તમારે તે વેઠવાં જ પડશે. આટલું યાદ રાખવાથી તમે દુષ્ટ કૃત્યો કરતાં રોકાશો.

- સ્વામી વિવેકાનંદ

નાન્યા સ્પૃહા રઘુપતે હૃદયેડસ્મદીયે
સત્યં વદામિ ચ ભવાનખિલાન્તરાત્મા ।
ભક્તિં પ્રયચ્છ રઘુપુંગવ નિર્ભરાં મે
કામાદિદોષરહિતં કુરુ માનસં ચ ॥

હે રામ, આપ તો આત્મામાં જ વિરાજમાન છો. મારે કાંઈ પણ નથી જોઈતું, અને જો તમે સાચે જ આ દાસ પર કૃપા કરવા ઈચ્છાતા હો તો ભક્તિનું પ્રદાન કરો, અને મનને સમસ્ત કામનાઓથી શૂન્ય કરી દો.